សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal university of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

របបគតិយុត្តនៃម៉ាក

យោងតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្ពុជា

ស្រាវជ្រាវចាប់ពីថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៣ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៣

ស្រាវជ្រាវដោយនិស្សិតឈ្មោះ

និស្សិតឈ្មោះ   លោក **តាំង សុខអាន**

កញ្ញា **ហ៊ាល ប៊ិចសិទ្ធិព**

ណែនាំដោយ

សាស្ត្រាចារ្យ **ជិន វណ្ណារ៉ា**

បរិញ្ញាបត្រ **នីតិសាស្ត្រ**

ជំនាន់ទី២៣

ឆ្នាំចូលសិក្សា ២០១៩

សរសេរសារណា ២០២៣

សេចក្ដីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **តាំង សុខអាន** និងកញ្ញា **ហ៊ាល ម៉ិចសិទ្ធិព** គឺជានិស្សិតថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រ ជំនាន់ទី២៣ ឆ្នាំសិក្សា២០១៩-២០២៣ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច។

សូមបង្ហាញនូវកតញ្ញូតាធម៌យ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ

លោកឪពុក **តាំង សុខហេង** និងអ្នកម្ដាយ **ឡុង លិញ**

លោកឪពុក **ហ៊ាល ញ៉ិន** និងអ្នកម្ដាយ **ម៉ម សិទ្ធិ**

ដែលបានផ្ដល់នូវកំណើតចិញ្ចឹមបីបាច់ មើលថែរក្សា ប្រៀនប្រដៅផ្ដល់ដំបូន្មានល្អៗ ព្រមទាំងបានផ្ដល់ឪកាស លើកទឹកចិត្ត និងទំនុកបម្រុងទាំងផ្នែកសម្ភារៈ និងហរញ្ញវត្ថុ តាំងពីដំបូងរហូតដល់បញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនេះនៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច។

សូមថ្លែងអំណរអរគុណចំពោះ លោក **ខិន វណ្ណារ៉ា** ដែលបានលះបង់ទាំងកម្លាំងកាយ និងកម្លាំងចិត្ត ព្រមទាំងពេលវេលាដ៏ពេលតម្លៃរបស់លោក ក្នុងការណែនាំ ចង្អុលបង្ហាញផ្លូវ និងពិសេសបានផ្ដល់នូវអនុសាសន៍ល្អៗ សម្រាប់ការកែសម្រួលសារណាមួយឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់តាំងពីដំបូងរហូតដល់ទីបញ្ចប់។

សូមថ្លែងអណរអរគុណចំពោះឯកឧត្ដម **លុយ ចណ្ណា** សាកលវិទ្យាធិការ និងសាកលវិទ្យាធិការរង និងសាស្ត្រាចារ្យនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានខិតខំ បង្ហាត់បង្រៀន ផ្ដល់ចំណេះដឹង ការយល់ដឹងពីផ្នែកច្បាប់។

ជាចុងក្រោយប្រសិទ្ធិពរជ័យសិរីបវរ ជូនដល់ **លោកអ្នកមានគុណ ឯកឧត្ដម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី អ្នកនាង កញ្ញា** ឱ្យជួបប្រទះតែសេចក្ដីសុខ សេចក្ដីចម្រើន និងទទួលបានពុទ្ធិពរទាំងប្រាំប្រការគឺ **អាយុ វណ្ណៈសុខៈ ពលៈ និងបដិភាណៈ** កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ។

អារម្ភកថា

សារណាអំពី "របបគតិយុត្តយោងតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្ពុជា" នេះ ត្រូវបានចងក្រងឡើងនៅឆ្នាំចុងក្រោយនៃការសិក្សា និងជាការបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រ។ ឯកសារនេះមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងបំផុតចំពោះអ្នកសិក្សាផ្នែកច្បាប់ ជាពិសេសបុគ្គលដែលមានឆន្ទៈចុះបញ្ជីម៉ាក និងបុគ្គលគ្រប់រូបដែលមានបំណងស្វែងបន្ថែមដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងទាក់ទងម៉ាក ការចុះបញ្ជីម៉ាក នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក អំពើនៃការរំលោភបំពានៃម៉ាក និងវិធានការទប់ស្កាត់។

ការប្តេជ្ញាចិត្ត យ៉ាងមោះមុតបំផុតក្នុងការចងក្រងសារណានេះឡើង គឺក្នុងគោលបំណងសម្រួលដល់សារធាណជនទាំងឡាយដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍លើនីតិកម្មសិទ្ធិ ជាពិសេសលើម៉ាកឱ្យបានយល់ដឹងទាំងអត្ថន័យ និងបច្ចេកទេសច្បាប់មួយចំនួនទៀតដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យនេះ។

ជាងនេះទៅទៀត ការមានជំនឿជឿជាក់ថា ការតាក់សារណានេះឡើង មិនត្រឹមតែអានបង្កើនការយល់ដឹង សមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងវិស័យច្បាប់តែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ បានចូលរួមទប់ស្កាត់នូវបទល្មើស ក៏ដោយជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិលើម៉ាកមួយចំនួនដែលអាននឹងកើតមានឡើងតាមរយៈខ្លឹមសារនៃសារណានេះ។

ជាក្តីសោមនស្សរីករាយក្រៃលែងក្នុងការទទួលនូវការរិះគន់ដើម្បីស្ថាបនាទាំងឡាយ ទៅលើរាល់កំហុសដែលអាចកើតមានឡើងដោយអចេតនាទៅលើរាល់ពាក្យពេចន៍ទាំងឡាយដែលជាអក្ខាវិរុទ្ធ និងអត្ថន័យ។ សូមអរគុណ ដល់សារធារណជនដែលបានចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃធ្វើការស្រាវជ្រាវ ស្វែងយល់ ពីសារណានេះ។

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម

ទំព័រ

១. លំនាំបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ ១

២. ចំណោទបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ ១

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ ២

៤. ដែនកំណត់នៃការស្រាវជ្រាវ ២

៥. សារៈសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវ ២

៦. រចនាសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ ២

ផ្នែកទី១៖ លក្ខណៈទូទៅនៃម៉ាក ៣

១.១.និយមន័យ ៣

១.២.ប្រភេទនៃម៉ាក ៣

១.២.១.ម៉ាកសមូហភាព ៣

១.២.២. ពាណិជ្ជនាម ៤

១.៣. លក្ខខណ្ឌនៃការទទួលបានការការពារម៉ាក ៤

១.៣.១. និត្យានុកូលនៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា ៤

១.៣.១.១. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលត្រូវបានហាមឃាត់ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិអន្តរជាតិ ៤

ក. អនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ១៨៨៣ ស្តីពីកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ៤

ខ.កិច្ចព្រមព្រៀង TRIPS ១៩៩៤ .... ៥

គ.កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ាក ៥

១.៣.១.២. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលច្បាប់ជាតិមិនអនុញ្ញាតឱ្យទទួលយកបាន ៥

ក. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬប្រពៃណី ទំនៀបទំលាប់ ៦

ខ. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈភាន់ច្រឡំ ៦
១.៣.២.លក្ខណៈខុសប្លែកគ្នានៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា ៦
១.៣.២.១. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀងដែលភាន់ច្រឡំទៅនឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ៧
១.៣.២.២. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀងដែលភាន់ច្រឡំទៅនឹងម៉ាកល្បី ៧
ក. ម៉ាកល្បី ៧
ខ. ចរឹតលក្ខណៈនៃម៉ាកល្បី ៨
១.៣.៣. ភាពទំនេរនៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា ៨
១.៣.៣.១. បណ្តឹងមោឃភាពនៃម៉ាក ៨
១.៣.៣.២. ដែនកំណត់អនុវត្តសិទ្ធិនៃបណ្តឹងមោឃភាពម៉ាក ៩
ក. គោលការណ៍នៃលក្ខណៈពិសេសនៃម៉ាក ៩
ខ. គោលការណ៍កាពារតាមដែនដីម៉ាក ១០
ផ្នែកទី២ នីតិវិធីការចុះបញ្ជីម៉ាក ១២
២.១.ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ១២
២.១.១. គំរូពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ១២
២.២.១.៣.បណ្តឹងតវ៉ាសេចក្តីសម្រេចបដិសេធពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ១៥
២.២.២. វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាក ១៥
២.២.២.១. ប្រភេទនៃវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាក ១៦
២.២.២.២.ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងបណ្តឹងលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជីម៉ាក ១៦
ផ្នែកទី១ អានុភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ១៩
១.១. សិទ្ធិទទួលបាននូវការការពារម៉ាក ១៩
១.១.១. រយៈពេលនៃការការពារម៉ាកចុះបញ្ជីរួច ១៩

១.១.២. ទណ្ឌកម្មចំពោះការមិនអនុវត្តសិទ្ធិ ២០
១.១.២.១.សិទ្ធិចុះបញ្ជីសារឡើងវិញនូវម៉ាកដែលមានចុះបញ្ជីរួច..... ២០
១.១.២.២. សេចក្តីប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនប្រើប្រាស់នូវម៉ាកដែលចុះបញ្ជីរួច ២០
១.២. សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ចរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ២១
១.២.១.ការផ្ទេរសិទ្ធិតាមរយៈកិច្ចសន្យាអនុប្បទាន ២១
១.២.២. ការផ្ទេរតាមរយៈកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ..... ២២
១.២.២.១.គោលបំណងនៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ..... ២៣
១.២.២.២.ផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ..... ២៣
១.២.២.៣.កាតព្វកិច្ចចម្បងៗនៅក្នុងកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ ២៤
ផ្នែកទី២ អំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក និងវិធានការទប់ស្កាត់អំពើរំលោភបំពានម៉ាក. ២៥
២.១.សញ្ញាណទូទៅនៃអំពើរំលោភបំពានសិទ្ធិលើម៉ាក ២៥
២.១.១.ការដាក់ទោសលើអំពើអនីត្យានុកូលនៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក..... ២៥
២.១.១.១.ការផលិតឡើងវិញនៃម៉ាក..... ២៦
២.១.១.២. ការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក..... ២៦
២.១.១.៣. ការច្រកផលិតផល ២៦
២.១.១.៤. ការប្រើប្រាស់ម៉ាក..... ២៧
២.១.២. អញ្ញត្រកម្មចំពោះការប្រើប្រាស់ជាឯកជន..... ២៧
២.២. វិធានការទប់ស្កាត់អំពើរំលោភបំពានលើសិទ្ធិម៉ាក ២៧
២.២.១. វិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន..... ២៧
២.២.២. វិធានការបណ្តោះអាសន្ន ២៨
២.២.៣. ការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ២៨
២.២.៤. ទោសបញ្ញាត្តិនៃអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក..... ២៩

២.២.៤.១.ទោសរដ្ឋប្បវេណី ២៩
២.២.៤.១.១.ព្យសនកម្មចំពោះម្ចាស់ម៉ាកដែលកើតចេញពីអំពើរំលោភម៉ាក.. ២៩
ក.សំណងលើព្យសនកម្មជាក់ស្តែងនាពេលបច្ចុប្បន្ន ២៩
ខ.សំណងលើព្យសនកម្មជាក់ស្តែងនាពេលអនាគត ៣០
គ.សំណងលើព្យសនកម្មចាប់ពីពេលដែលមានអំពើនៃការរំលោភបំពានលើម៉ាក ៣០
២.២.៤.១.២.ការបញ្ជាក់ទំហំព្យសនកម្មដែលកើតចេញពីអំពើរំលោភបំពានសិទ្ធិ ៣០
២.២.៤.២.ទោសព្រហ្មទណ្ឌ ៣០
២.២.៤.៣. អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់.. ៣០
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ៣២
អនុសាសន៍ ៣៣
ឯកសារយោង
ឧបសម្ព័ន

សេចក្តីផ្តើម

សេចក្តីផ្តើម

១. លំនាំបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ

ទំនិញជាច្រើន កំពុងតែត្រូវបាននាំចូល និងចរាចរណ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ទំនិញជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើងទៅតាមតម្រូវការរបស់មនុស្ស និងសម័យកាលដែលមានដូចជាសំលៀកបំពាក់ គ្រឿងឧបភោគបរិភោគ ការបូប ស្បែកជើង ទូរស័ព្ទ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ជាច្រើនទៀត។ ក្នុងនាមកម្ពុជាជាប្រទេសដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ យើងសង្កេតឃើញពីការរីកចម្រើននៃវិស័យជាច្រើនរួមមាន វិស័យឧស្សាហកម្ម កសិកម្ម ទេសចរណ៍ សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងជាពិសេសវិស័យពាណិជ្ជកម្មដែលកំពុងតែមានសន្ទុះនៃការរីកចម្រើនខ្លាំង ដែលជាហេតុនាំឱ្យមានទំនិញថ្មីជាច្រើនរបស់សហគ្រាស ឬក្រុមហ៊ុនមួយចំនួនចរាចរណ៍ និងប្រកួតប្រជែងគ្នានៅលើទីផ្សារដើម្បីទាក់ទាញឱ្យមានការចាប់អារម្មណ៍ពីអតិថិជនរៀងៗខ្លួន។
ដើម្បីបំពេញតម្រូវការអតិថិជនបាន មានការបង្កើតឈ្មោះមុខទំនិញ សេវា ឬសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ដែលត្រូវបានហៅថាជាម៉ាក។ ម៉ាកត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដើម្បីសម្គាល់នូវទំនិញ ឬសេវារបស់សហគ្រាស។

ម៉ាកអាចទទួលបានកិច្ចការពាតស្របច្បាប់ តម្រូវឱ្យមានការចុះបញ្ជីម៉ាកដែលត្រូវធ្វើឡើងនៅនាយកដ្ឋានកម្មសិទ្ធិបញ្ញាឡើង ដែលមានទីស្នាក់ការនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។ រាល់ម៉ាកដែលចរាចរណ៍នៅលើទីផ្សារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាដាច់ខាតត្រូវចុះបញ្ជីម៉ាកជាមុនសិន ដើម្បីជៀសវាងនូវរាល់អំពើនៃការរំលោភបំពានសិទ្ធិលើម៉ាកដែលអាចនឹងកើតមានដែលនាំឱ្យខាតប្រយោជន៍។

២. ចំណោទបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ

ដោយសារតែមានការប្រកួតប្រជែងនៅលើទីផ្សារ ដែលនាំឱ្យមានការកំណត់មុខទំនិញដែលចរាចរណ៍នៅលើទីផ្សារនោះ ជាឈ្មោះ សញ្ញា ឬសេវា ដែលត្រូវបានហៅថាជា "ម៉ាក"។ ដូចនេះ តើអ្វីទៅជាម៉ាក? ការបង្កើតម៉ាកមួយស្របច្បាប់ និងទទួលបានការការពារ ហើយទប់ស្កាត់នូវអំពើនៃការរំលោភបំពានបាន ត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

- តើច្បាប់កម្ពុជាបានកំណត់បញ្ហាអ្វីខ្លះពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ាកនេះ? ដើម្បីទទួលបាននូវការការពារម៉ាក
- តើម្ចាស់ម៉ាកចាំបាច់ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះ?
- តើស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធណាដែលមានដែនសមត្ថកិច្ចសម្រាប់ការចុះបញ្ជីម៉ាក?
- តើយើងគួរមានយន្តការដោះស្រាយបែបណាខ្លះ ប្រសិនបើមានវិវាទកើតឡើងនៅពេលកំពុងអនុវត្តសិទ្ធិលើការចុះបញ្ជីម៉ាក?

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ

គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវទៅលើប្រធានបទនេះមកស្រាវជ្រាវដោយលើកយកបែបបទ និងគោលការណ៍នៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី តាំងពីដំណាក់កាលដំបូងរហូតដល់ការសម្រេចពាក្យស្នើសុំ និងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ដើម្បីបង្កាការកើតមាននៃអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាកដែលបណ្តាលឱ្យមានការខាតប្រយោជន៍យ៉ាងខ្លាំង។

៤. ដែនកំណត់នៃការស្រាវជ្រាវ

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ មានដែនកំណត់ និងវិសាលភាពគ្របដណ្តប់ទៅលើតែសកម្មភាពដែលទាក់ទងទៅនឹងម៉ាកតែប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុដូចនេះហើយនៅក្នុងប្រធានបទ **របបគតិយុត្តនៃម៉ាកយោងតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្ពុជា**។

យើងនឹងបកស្រាយទៅលើចំណុចមួយចំនួនដែលបានទាក់ទងទៅនឹង សញ្ញាណទូទៅនៃម៉ាកនៅកម្ពុជា ការចុះបញ្ជីម៉ាក អានុភាពនៃកាចុះបញ្ជីម៉ាក និងអំពើរំលោភលើម៉ាក និងវិធានការទប់ស្កាត់អំពើរំលោភលើម៉ាក។

៥. សារៈសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវ

ការស្រាវជ្រាវទៅលើប្រធានបទស្តីពី **របបគតិយុត្តនៃម៉ាកយោងតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្ពុជា** នេះគ្រាន់តែជាសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាតែប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះយើងខ្ញុំបានធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងដកស្រង់ទៅតាមឯកសាដែលមានស្រាប់ដូចជា៖

- ច្បាប់ស្តីពី លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា
- សៀវភៅរបាយការណ៍ និងឯកសារផ្សេងៗដែលមានការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រធានបទសារណានេះ
- ស្រាវជ្រាវតាមបណ្តាញប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត
- សៀវភៅនីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញា របស់សាស្ត្រាចារ្យ កាន់ សុទ្ធប៉ូលីន លោកគ្រូ នី វិចិត្រ។

៦. រចនាសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ

ប្រធានបទ "របបគតិយុត្តនៃម៉ាកយោងតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្ពុជា" ត្រូវបានរៀបចំឡើងជាពីរជំពូកដូចខាងក្រោម៖

ជំពូកទី១ ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងការចុះបញ្ជីនៃម៉ាក

ជំពូកទី២ អានុភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក និងអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក រួមទាំងវិធានការទប់ស្កាត់រំលោភបំពានលើម៉ាក

ជំពូកទី១
ទិដ្ឋភាពទូទៅ
និងការចុះបញ្ជីនៃម៉ាក

ជំពូកទី១

ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងការចុះបញ្ជីនៃម៉ាក

ផ្នែកទី១៖ លក្ខណៈទូទៅនៃម៉ាក

១.១.និយមន័យ

ម៉ាក គឺជាសញ្ញាដែលមើលឃើញ ហើយអាចសម្គាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវានៃសហគ្រាសនីមួយៗ។[1] ចំពោះម៉ាកដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សម្គាល់ទំនិញ ហៅថា "ពាណិជ្ជសញ្ញា" ចំណែកឯម៉ាកដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សម្គាល់សេវាហៅថា "សេវាសញ្ញា"។ ម៉ាកទាំងពីរប្រភេទនេះ ត្រូវបានគេហៅជារួមថាជា "ម៉ាក" ដែលអាចធ្វើការត់សម្គាល់បានយ៉ាងងាយស្រួលនូវប្រភេទនៃម៉ាកដែលជាពាណិជ្ជសញ្ញា ឬសេវាសញ្ញា ដោយផ្អែកទៅលើទំនិញ ឬសេវាដែលពាក់ម៉ាកនោះ។ ឧទាហរណ៍ ម៉ាក Koompi ជាពាណិជ្ជសញ្ញាដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់លើកុំព្យូទ័រ រីឯ វិរៈប៊ុនថាំ ជាម៉ាកដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្តល់សេវាដឹកជញ្ជូន។ យោងតាមនិយមន័យដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ អ្វីដែលអាចចាត់ទុកជាម៉ាកបាន គឺលុះត្រាតែជាសញ្ញាដែលមើលឃើញ មានន័យថាច្បាប់ទទួលស្គាល់តែដែលអាចមើលឃើញតែប៉ុណ្ណោះទើបអាចចុះបញ្ជីម៉ាកបាន ចំពោះសញ្ញាដែលមិនអាចមើលឃើញមិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាម៉ាកក្រោមច្បាប់របស់ប្រទេសកម្ពុជាឡើយ។ មួយវិញទៀត ម៉ាកមានគោលដៅសម្រាប់សម្គាល់ភាពខុសគ្នានៃទំនិញ និងសេវានៃសហគ្រាសប៉ុណ្ណោះ មានន័យថាមានតែនីតិបុគ្គលប៉ុណ្ណោះដែលអាចក្លាយជាម្ចាស់ម៉ាកបានយោងតាមច្បាប់របស់ប្រទេសកម្ពុជា តែទោះជាយ៉ាងណា ក្នុងករណីអនុវត្តទាំងរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គលអាចជាម្ចាស់នៃម៉ាកបាន។ បន្ថែមពីនេះទៀតម៉ាក ក៏ត្រូវបានកំណត់ជាប្រភេទម៉ាកផ្សេងៗគ្នាផងដែរ។

១.២.ប្រភេទនៃម៉ាក

ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ ការពារតែទៅលើម៉ាកដែលអាចមើលឃើញតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូចនេះ ម៉ាកត្រូវបានកំណត់ជាម៉ាកសមូហភាព និងពាណិជ្ជនាម។

១.២.១.ម៉ាកសមូហភាព

ម៉ាកសមូហភាព គឺជាសញ្ញដែលមើលឃើញសំដៅប្រើក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ហើយអាចសម្គាល់ពីប្រភពដើមនៃទំនិញ ឬសេវា ឬសម្គាល់នូវចរិតលក្ខណៈរួមដ៏ទៃទៀតដោយរាប់ទាំងគុណភាពនៃទំនិញ ឬសេវារបស់សហគ្រាសផ្សេងៗគ្នាដែលប្រើសញ្ញានោះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ម្ចាស់ម៉ាកសមូហភាពដែលបានចុះ

1 មាត្រា២ "ក" នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២

បញ្ជី។[2] ម៉ាកសមូហភាព ជាម៉ាកមួយដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសមាគមន៍ម៉ាកសមូហភាពដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក។

១.២.២. ពាណិជ្ជនាម

ពាណិជ្ជនាម គឺជាឈ្មោះ ឬសញ្ញាសម្គាល់ ឬជាឈ្មោះនិងសញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់បញ្ជាក់និងសម្គាល់លក្ខណៈខុសៗគ្នានៃសហគ្រាសនីមួយៗ។

១.៣. លក្ខខណ្ឌនៃការទទួលបានការការពារម៉ាក

ម៉ាក ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីនៅប្រទេសកម្ពុជា ទើបអាចទទួលបានការការពារស្របច្បាប់។[3] អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនៅនាយកដ្ឋានកម្មសិទ្ធិបញ្ញានៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនៃប្រទេសកម្ពុជា ដោយត្រូវបំពេ[4]ញលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយតាមការកំណត់របស់ច្បាប់ ។

ដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យថាតើម៉ាកមួយអាចចុះបញ្ជីបាន ឬមិនបាន មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាកត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យដោយពិនិត្យលើលក្ខខណ្ឌបី គឺនិត្យានុកូលភាពនៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាភាពខុសប្លែកគ្នា និងភាពទំនេរនៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា។

១.៣.១. និត្យានុកូលនៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា

ធាតុនិត្យានុកូលនៃម៉ាក សំដៅទៅលើបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលចែងអំពីភាពដែលអាចចុះបញ្ជីបាន ឬមិនអាចចុះបញ្ជីបាននៃម៉ាកមួយ។

១.៣.១.១. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលត្រូវបានហាមឃាត់ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិអន្តរជាតិ

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិខាងក្រោមនេះចែងអំពីលក្ខខណ្ឌហាមឃាត់មួយចំនួនក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាក។

ក. អនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ១៨៨៣ ស្តីពីកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម

មាត្រា ៦ស្ទួនទី២ នៃអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ហាមឃាត់បណ្តាប្រទេស សមាជិកមិនឱ្យចុះបញ្ជីម៉ាកទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈដូចទៅនឹងសញ្ញជាតិ ឬទង់ជាតិនៃរដ្ឋណាមួយនៃរដ្ឋសមាជិកនៃសហគមន៍អឺរ៉ុប ឬអង្គការអន្តរជាតិណាមួយដែលប្រទេសជាសមាជិក។[5] ដូចគ្នាដែរ មាត្រានេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះសញ្ញាទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានអនុម័តឡើយដោយបណ្តារដ្ឋសមាជិក ឬ ដោយអង្គការអន្តរជាតិនោះ។

[2] មាត្រា២(ខ) នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[3] មាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[4] មាត្រា២(ខ) នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[5] នីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់លោក នី វិចិត្រ បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១៣។

ខ.កិច្ចព្រមព្រៀង TRIPS ១៩៩៤

មាត្រា២៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងTRIPS បញ្ញត្តិហាមឃាត់មិនឱ្យចុះបញ្ជីម៉ាក ទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នាទៅនឹងម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ សម្រាប់ស្រាទំពាំងបាយជូរ និងគ្រឿងស្រវឹង។[6]

គ.កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ាក

ក្រៅពីកិច្ចព្រមព្រៀង និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិខាងលើ មានកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិពិសេសផ្សេងទៀត ដែលត្រូវបានកំណត់លក្ខខណ្ឌហាមឃាត់ក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកនូវសញ្ញាមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- មាត្រា ២៣ នៃអនុសញ្ញាទីក្រុង ហ្សឺណែវ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩០៦ ហាមឃាត់ការចុះបញ្ជីម៉ាកដែលជាពាក្យ និងសញ្ញារបស់កាកបាតក្រហម "RED CROSS"។
- អនុសញ្ញា ណៃរ៉ូប៊ី (Naiobi) ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៨១ ហាមឃាត់ការចុះបញ្ជី នូវសញ្ញាកង និងសញ្ញាផ្សេងទៀតនៃសញ្ញាកីឡាអូឡាំពិក។[7]

១.៣.១.២. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលច្បាប់ជាតិមិនអនុញ្ញាតឱ្យទទួលយកបាន

អនុលោមតាមមាត្រា២"ក" នៃច្បាប់កម្ពុជាស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ ម៉ាកគឺសញ្ញាដែលមើលឃើញ ហើយអាចសម្គាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវានៃសហគ្រាសនីមួយៗ។ យោងតាមមាត្រានេះ មានតែម៉ាកដែលអាចមើលឃើញ ទើបអាចត្រូវបានទទួលចុះបញ្ជី និងការពារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ម៉ាកដែលមើលមិនឃើញមិនត្រូវ បានរាប់បញ្ចូលទេ មានដូចជា ម៉ាកជាសំឡេង ក្លិន ឬរសជាតិ។ លើសពីនេះទៅទៀត គ្រប់ប្រភេទនៃម៉ាក[8] ប្រសិនបើម៉ាកទាំងនោះជាប្រភេទម៉ាក[9] នឹងមិនអាចទទួលឱ្យចុះបញ្ជីបានឡើយ។

លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលច្បាប់ជាតិមិនអនុញ្ញាតទទួលយកបានមានដូចតទៅ៖[10]

---

[6] នីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់លោក នី វិចិត្រ បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១៣។

[7] នីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់លោក នី វិចិត្រ បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១៣។

[8] មាត្រា ២"ក" នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[9] មាត្រា៤ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[10] ក.ម៉ាកដែលមិនអាចសំគាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវារបស់សហគ្រាសមួយទៅនឹងសហគ្រាសមួយផ្សេងទៀត ។

ខ.ម៉ាកដែលបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សីលធម៌ ឬប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ។

គ.ម៉ាកដែលអាចនាំឱ្យសាធារណជន ឬមជ្ឈដ្ឋានពាណិជ្ជកម្មភាន់ច្រឡំ ទៅនឹងប្រភពភូមិសាស្ត្រនៃទំនិញ ឬសេវាពាក់ព័ន្ធ ឬធាតុដើម ឬលក្ខណៈខាងក្រៅរបស់ទំនិញ ឬសេវានោះ។

ឃ.ម៉ាកដែលដូចគ្នានិង/ឬត្រាប់តាម ឬមានចំណុចណាមួយដូចសញ្ញជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូបផ្សេងៗ ឈ្មោះ ឬឈ្មោះសង្ខេប ឬអក្សរកាត់នៃឈ្មោះ ឬសញ្ញា ឬត្រាជាផ្លូវការដែលអនុម័តដោយរដ្ឋណាមួយ អង្គការអន្តរជាតិរដ្ឋាភិបាល ឬអង្គការដែលបង្កើតដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិមួយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ ឬអង្គការនោះ។

ង.ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែលដែលនាំឱ្យច្រឡំគ្នានឹងម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមមួយដែលល្បីក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬបង្កើតពីការបកប្រែនៃម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមដែលល្បីនោះសំរាប់ទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នានៃសហគ្រាសមួយទៀត ។

បន្ថែមពីនោះទៀត ម៉ាកមួយមិនអាចត្រូវបានទទួលឱ្យចុះបញ្ជីឡើយ ប្រសិនបើលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវានោះមានលក្ខណៈផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬដែលមានលក្ខណៈធ្វើឱ្យមានការភាន់ច្រឡំ។

ក. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬប្រពៃណី ទំនៀមទំលាប់

លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលស្នើសុំចុះបញ្ជីមិនត្រូវមានលក្ខណៈផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈឡើយ។[11] ប្រសិនបើលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចុះបញ្ជីមានលក្ខណៈផ្ទុយពីសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នោះនឹងមិនអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីទទួលបានការការពារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឡើយ។ ដូចនេះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាកអាចបដិសេធមិនចុះបញ្ជីលើការស្នើសុំនោះបាន។ ចរិតលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈមានច្រើនប្រភេទ ជាអាទិ៍ ពាក្យដែលមានលក្ខណៈអាសអាភាសដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល (ពាក្យគ្រលាស់កាត់) រូប សញ្ញាផ្ទុយនឹងសីលធម៌ សមធម៌ សាសនា ឬប្រពៃណីរបស់សង្គមខ្មែរ។

ខ. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈភាន់ច្រឡំ

ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ របស់ប្រទេសកម្ពុជាមានគោលដៅការពារម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មទៀងត្រង់ និងជាពិសេសអ្នកប្រើប្រាស់។ រាល់ការប្រើប្រាស់ម៉ាកមិនត្រូវបង្កើតឱ្យមានការភាន់ច្រឡំដល់សាធារណៈជនទៅលើប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវាពីសហគ្រាសមួយទៅសហគ្រាសមួយទៀតឡើយ។[12] ដូចនេះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី មានសិទ្ធិបដិសេធការចុះបញ្ជី ក្នុងករណីដែលកម្មវត្ថុនៃការចុះបញ្ជីនោះមានលក្ខណៈធ្វើឱ្យសាធារណៈជន ឬមជ្ឈដ្ឋានពាណិជ្ជកម្មភាន់ច្រឡំទៅនឹងប្រភពភូមិសាស្ត្រនៃទំនិញ ឬសេវាពាក់ព័ន្ធ ឬធាតុដើម ឬលក្ខណៈខាងក្រៅរបស់ទំនិញ ឬសេវានោះ។

១.៣.២.លក្ខណៈខុសប្លែកគ្នានៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា

លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា មិនត្រូវបង្កឱ្យមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀងដែលធ្វើឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំទៅនឹងលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាណាមួយផ្សេងទៀតឡើយ។ដូច្នេះ ចំពោះការ

ច.ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែលដែលនាំឱ្យច្រឡំគ្នានឹងម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមមួយដែលល្បី ឬបង្កើតពីការបកប្រែនៃម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមដែលល្បីនោះ ហើយដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជណាចក្រកម្ពុជាសម្រាប់ទំនិញ ឬសេវាដែលមិនដូចគ្នា ឬមិនប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដោយការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី។

ឆ. ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬស្ទើរតែដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងម៉ាកដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ផ្សេងដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីមុន ឬបានទទួលអាទិភាពចុះបញ្ជីមុខនៅឯបរទេសចំពោះទំនិញឬសេវាដូចគ្នា ឬទំនិញឬសវា ដែលពាក់ព័ន្ធគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។

[11] ៤(ខ) នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[12] មាត្រា១ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

ដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ក្នុងករណីដែលលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលស្ថិតក្នុង[13] លក្ខខណ្ឌខាងលើនេះ មន្ត្រីចុះបញ្ជីមានសិទ្ធិបដិសេធមិនអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីដើម្បីឱ្យទទួលបានការការពារក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឡើយ ។

១.៣.២.១. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀងដែលគាន់ច្រឡំទៅនឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច

សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាកត្រូវទទួលបានតាមរយៈការចុះបញ្ជីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលបានចុះបញ្ជីមុនគេនៅកម្ពុជានឹងទទួលបាននូវកិច្ចការពារមុនគេ មានន័យថា លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីក្រោយ និងដែលមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀងទៅនឹងលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ នឹងពុំអាចចុះបញ្ជីបានឡើយ។[14]

១.៣.២.២. លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀងដែលគាន់ច្រឡំទៅនឹងម៉ាកល្បី

ម៉ាកល្បីត្រូវបានការពារស្របច្បាប់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ទោះបីជាម៉ាកល្បីនោះត្រូវបានចុះបញ្ជី ឬពុំបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក៏ដោយ។[15] ដូច្នេះ រាល់ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនូវលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវាដែលមានលក្ខណៈដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងម៉ាកល្បីអាចត្រូវបានបដិសេធមិនឱ្យចុះបញ្ជីទេ។ កិច្ចការពារម៉ាកល្បីដោយប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលកម្ពុជាជាសមាជិក។

គ. ម៉ាកល្បី

ម៉ាកល្បី ជាម៉ាកដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាម៉ាកដែលសាធារណៈជនទូទៅទទួលស្គាល់ជាពិសេសចំពោះប្រភេទទំនិញ ឬសេវាជាក់លាក់ណាមួយ។[16] ភាពល្បីនៃម៉ាកក៏អាចត្រូវបានកម្រិតត្រឹមប្រភេទនៃអ្នកប្រើប្រាស់មួយចំនួនផងដែរដែលជាគោលដៅសំខាន់នៃការលក់ទំនិញ ឬផ្តល់សេវា។ ពាក្យថា សាធារណៈជន សំដៅទៅលើបុគ្គល ឬអ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញ ឬសេវា។

[13] មាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[14] មាត្រា៤ ឆ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[15] មាត្រា២៦ នៃមាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[16] ទំព័រទី២០០ នៃសៀវភៅនីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់លោក នី វិចត្រ បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១៣។

ខ. ចរិតលក្ខណៈនៃម៉ាកល្បី

និយមន័យខាងលើ ជានិយមន័យទូទៅនៃម៉ាកល្បីដែលមិនអាចចាត់ទុកថា មានលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការកំណត់ភាពល្បីនៃម៉ាកមួយបានឡើយពោលគឺ ម៉ាកល្បីត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌបន្ថែមដូចជាការដែលចុះបញ្ជីច្រើនប្រទេស រយៈពេលនៃការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះ ហើយមានការទទួលស្គាល់ពីសាធារណៈជន ក៏ដូចជាការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម និងរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ។ ចំណុចទាំងនេះ អាចជាកត្តាបំពេញបន្ថែមលើកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រទេសសមាជិកអាចពិចារណាទៅលើភាពល្បីនៃម៉ាក។

១.៣.៣. ភាពទំនេរនៃលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់ទំនិញ ឬសេវា

លក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ឬសេវាដែលអាចប្រើប្រាស់ និងចុះបញ្ជីជាម៉ាកបាន លុះត្រាតែលក្ខណៈនៃសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ឬសេវានោះគោរពលក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជី និងជាសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ឬសេវាដែលនៅទំនេរ ពោលគឺសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ឬសេវានោះពុំមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់តតិយជនណាមួយឡើយ។ ក្នុងន័យនេះ យើងអាចនិយាយ ម្យ៉ាងទៀតបានថា សញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ឬសេវាដែលអាចចុះបញ្ជីជាម៉ាកបានត្រូវមានភាពថ្មី។ ដូចនេះ ដើម្បីឱ្យដឹងថាសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនិញ ឬសេវាមួយជាកម្មសិទ្ធិរបស់តតិយជន អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចធ្វើការស្រាវជ្រាវលើភាពទំនេរនៃម៉ាកនោះ និងសុំយោបល់ពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ការស្នើសុំពិគ្រោះយោបល់អំពីបញ្ជីម៉ាកត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយផ្អែកតាមសំណើរជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ភាគីណាមួយដែលមានផលប្រយោជន៍ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវធ្វើការថតចម្លងឯកសារក្នុងបញ្ជីម៉ាក និងឯកសារដ៏ទៃទៀត ព្រមទាំងបញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវផងដែរ។[17]

បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យស្នើសុំបញ្ជាក់ពីភាពទំនេរនៃម៉ាក នាយកដ្ឋានកម្មសិទ្ធិបញ្ញា នឹងចេញលិខិតបញ្ជាក់ថាម៉ាកដែលបានដាក់ពាក្យសុំនោះជាម៉ាកដែលនៅទំនេរ ឬដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់តតិយជន។

ការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីជាម៉ាក អាចជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកពីសំណាក់តតិយជនដោយផ្អែកតាមសិទ្ធិលើម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ប៉ុន្តែសិទ្ធិនេះស្ថិតក្នុងដែនកំណត់នៃការអនុវត្តមួយចំនួន។

១.៣.៣.១. បណ្តឹងមោឃភាពនៃម៉ាក

ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកអាចត្រូវបានបដិសេធតាមរយៈបណ្តឹងបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកបាន ប្រសិនបើម៉ាកដែលដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនោះ ពុំអាចញែកដាច់ពីម៉ាកដែលកម្មសិទ្ធិរបស់តតិយជន និងមានគោលដៅប្រើប្រាស់ចំពោះប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវាដូច ឬពាក់ព័ន្ធ មានន័យថា ប្រសិនបើម៉ាកដែលបានដាក់ពាក្យសុំនោះ

[17] មាត្រា៣០ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

មានគោលដៅប្រើប្រាស់លើទំនិញ ឬសេវាដូច ឬពាក់ព័ន្ធគ្នាទេ ម៉ាកនោះមិនអាចត្រូវបានបដិសេធចេញពីការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីឡើយលើកលែងតែម៉ាកល្បី។[18]

លើសពីនេះទៅទៀត ម៉ាកដែលត្រូវបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនោះមិនត្រូវ មានលក្ខណៈដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងឈ្មោះក្រុមហ៊ុន(ពាណិជ្ជនាម) ឈ្មោះអង្គការ ឬឈ្មោះសហគមន៍ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬអាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង ឬមន្ទីរស្រុក-ខណ្ឌ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីការពារស្របច្បាប់ក្រោមច្បាប់កម្ពុជា។ ក្នុងន័យនេះ រាល់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកដែលមានសញ្ញា ឬឈ្មោះដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងឈ្មោះ ឬ សញ្ញារបស់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម សហគមន៍ ឬអង្គការណាមួយនៅប្រទេសកម្ពុជាពុំអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីម៉ាកឡើយ។ ប៉ុន្តែ ឈ្មោះ ឬសញ្ញាទាំងនោះអាចត្រូវ បានចុះបញ្ជីជាម៉ាក លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម សហគមន៍ ឬអង្គការនោះ។ [19]

១.៣.៣.២. ដែនកំណត់អនុវត្តសិទ្ធិនៃបណ្តឹងមោឃភាពម៉ាក

ក្នុងវិស័យនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម លក្ខខណ្ឌនៃភាពថ្មីជាលក្ខខណ្ឌដាច់ខាតនៃតក្កកម្មនៅក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីការពារតក្កកម្មមួយ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងវិស័យម៉ាកវិញ លក្ខខណ្ឌនៃភាពថ្មីនេះជាលក្ខខណ្ឌបន្ទាប់បន្សំប៉ុណ្ណោះ មានន័យថា ភាពថ្មីពុំមែនជាលក្ខខណ្ឌដាច់ខាត (ឬពុំអាចខ្វះបាន) នៅក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកទេ។ ការអនុវត្តសិទ្ធិនៃបណ្តឹងរបស់តតិយជនអាចធ្វើទៅបានដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍ពីរសំខាន់ៗនៅក្នុងវិស័យម៉ាក គោលការណ៍នៃលក្ខណៈពិសេសនៃម៉ាក និងគោលការណ៍ការពារតាមដែនដីនៃម៉ាក។

ក. គោលការណ៍នៃលក្ខណៈពិសេសនៃម៉ាក

ដើម្បីទទួលបាននូវកិច្ចការពារជាក់លាក់លើម៉ាកមួយ ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវកំណត់អំពីវិស័យពាណិជ្ជកម្មដែលម៉ាកនោះត្រូវយកទៅអនុវត្ត។ ជាគោលការណ៍ ម៉ាកដែលបានដាក់ពាក្យក្រោយ និងដែលមានសញ្ញាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីមុនមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីឡើយ ប្រសិនបើម៉ាកនោះត្រូវបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីដើម្បីប្រើប្រាស់លើផលិតផល ឬសេវាដូច គ្នា(ចុះបញ្ជីនៅក្នុងជំពូកតដូចគ្នា ឬពាក់ព័ន្ធគ្នា) ជាមួយនឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច។

ប៉ុន្តែ គោលការណ៍នេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះម៉ាកល្បីឡើយ។ ចំពោះម៉ាកល្បី ត្រូវបានការពារលើប្រភេទនៃផលិតផលក្នុងជំពូកដែលបានចុះបញ្ជី និងផលិតផលដែលពាក់ព័ន្ធទោះបីជាមិនបានចុះបញ្ជីក៏ដោយ។[20] ការបែងចែកចំណាត់ថ្នាក់នេះ ត្រូវអនុលោមតាមអនុសញ្ញាទីក្រុងនីស ឆ្នាំ ១៩៥៧ ស្តីពី "ចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិនៃ

[18] រាល់ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងម៉ាកល្បី មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីឡើយ ទោះបីជាម៉ាកដែលបានដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីនោះមានគោលដៅប្រើប្រាស់លើប្រភេទទំនិញខុសគ្នាក៏ដោយ។

[19] ប្រកាសលេខ២២២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២ ស្តីពីការចុះបញ្ជីនាមករណ៍សហគ្រាសក្រុមហ៊ុន ឈ្មោះសហគមន៍ និងកិច្ចការពារ។

[20] មាត្រា២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

ផលិតផល និងសេវា" និងវិសោធនកម្មជាបន្តបន្ទាប់។ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះផលិតផល និងសេវា ត្រូវបានបែងចែកជា ៤៥(សែសិបប្រាំ) ជំពូកខុសៗគ្នា ដែលពីជំពូកទី១ ដល់ ៣៤ ជាចំណាត់ថ្នាក់នៃផលិតផល និងពីជំពូកទី ៣៥ ដល់ ៤៥ ជាចំណាត់ថ្នាក់នៃសេវា។[21]

ខ. គោលការណ៍ការពារតាមដែនដីម៉ាក

គោលការណ៍ការពារម៉ាកតាមដែនដី មានន័យថាម៉ាកមួយនឹងត្រូវការពារនៅប្រទេសកម្ពុជា ប្រសិនបើម៉ាកនោះត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅកម្ពុជា។ ដូច្នេះ ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីនៅកម្ពុជា ពុំអាចធ្វើបណ្តឹងប្រឆាំងនឹងតតិយជនណាមួយដែលបានយកប្រើប្រាស់ ឬចុះបញ្ជីម៉ាករបស់ខ្លួននៅឯបរទេសឡើយ។ ប៉ុន្តែ គោលការណ៍នេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយចំពោះម៉ាកដែលបានទទួលសិទ្ធិអាទិភាពក្នុងការចុះបញ្ជី និងម៉ាកល្បី។

ម៉ាកល្បី៖ ច្បាប់នៃប្រទេសកម្ពុជា ទទួលការពារម៉ាកល្បី ទោះបីម៉ាកនោះបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬពុំទាន់បានចុះបញ្ជីនៅកម្ពុជាក៏ដោយ។ ម៉ាកល្បី ត្រូវទទួលបាននូវកិច្ចការពារក្នុងបណ្តាប្រទេសសមាជិកនៃកិច្ចអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស និងកិច្ចព្រមព្រៀង TRIPS ១៩៩៤។

[21] ទំព័រទី២០៤ និង២០៥ នៃសៀវភៅនីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់លោក នី វិចត្រ បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១៣

ផ្នែកទី២ នីតិវិធីការចុះបញ្ជីម៉ាក

ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវបំពេញបែបបទក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកដែលត្រូវបានកំណត់ដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។ ការបំពេញទម្រង់នៃពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានកំណត់ដោយលម្អិត។[22]

២.១.ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី

ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវបំពេញ ហើយបញ្ជូនទៅឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាកនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយម្ចាស់ម៉ាក ឬដោយអ្នកតំណាងម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

២.១.១. គំរូពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវចែកជូនគំរូពាក្យស្នើសុំទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយមិនត្រូវគិតប្រាក់ឡើយ។[23] ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវបំពេញគំរូពាក្យស្នើសុំនូវចំណុចសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

- ភាសាប្រើប្រាស់ក្នុងឯកសារដាក់ពាក្យស្នើសុំ និងការបកប្រែ៖ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ត្រូវធ្វើឡើងជាភាសាខ្មែរ ឬជាភាសាអង់គ្លេស[24]។ ឯកសារភ្ជាប់មកជាមួយក៏ត្រូវធ្វើឡើងជាភាសាខ្មែរ ឬភាសាអង់គ្លេសដូចគ្នា ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលឯកសារភ្ជាប់ ឬឯកសារដែលដាក់ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយភាសាផ្សេង មិនមែនជាភាសាទាំងពីរនេះ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយ ឯកសារដែលបានបកប្រែជាភាសាខ្មែរ ឬភាសាអង់គ្លេស។
- ការបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក៖ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពី ឈ្មោះ ដែលត្រូវបញ្ជាក់ ពីនាមត្រកូល និងនាមខ្លួនរបស់បុគ្គល រីឯ ឈ្មោះរបស់នីតិបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយឈ្មោះពេញលេញ ជាផ្លូវការរបស់នីតិបុគ្គលនោះ។ អាសយដ្ឋាន ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងត្រឹមត្រូវនូវលេខផ្ទះ ទូរស័ព្ទ និងទូរសារ ដើម្បីសម្របសម្រួលក្នុងការបញ្ជូនតាមប្រៃសណីយ៍។ចំណែកឯសញ្ជាតិ ត្រូវបញ្ជាក់នូវឈ្មោះរដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលបុគ្គលជាពលរដ្ឋនៃរដ្ឋ ឬប្រទេសនោះ។ ចំណែកឯ នីតិបុគ្គលត្រូវបញ្ជាក់ពីឈ្មោះរដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលនីតិបុគ្គលត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមច្បាប់របស់រដ្ឋ ឬប្រទេសនោះ ព្រមទាំងបញ្ជាក់ការិយាល័យដែលបានចុះបញ្ជីរួចរបស់នីតិបុគ្គលនោះ។ ជាចុងក្រោយ និវេសនដ្ឋាន ត្រូវបញ្ជាក់ពីឈ្មោះរដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលបុគ្គលនោះមានទីលំនៅជាអចិន្ត្រៃយ៍។

---

[22] អនុក្រឹត្យលេខ ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

[23] មាត្រា៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

[24] មាត្រា៤ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

- ហត្ថលេខា៖ ឯកសារដែលត្រូវចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ត្រូវមានឈ្មោះដែលពេញលេញ និងហត្ថលេខារបស់ម្ចាស់ភាគហ៊ុនទាំងអស់ ឬដោយម្ចាស់ភាគហ៊ុនណាមួយដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចុះហត្ថលេខា ដោយអាចបញ្ជាក់ថាម្ចាស់ភាគហ៊ុននោះចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ។ តតិយជនអាចចុះហត្ថលេខានៅលើឯកសារបាន ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីទទួលស្គាល់ពីការដែលតតិយជននោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះហត្ថលេខាលើឯកសារ។សម្រាប់ឯកសារ ដែលត្រូវចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនមូលធន ជួសមុខឱ្យនីតិបុគ្គលមួយ អាចត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយ អភិបាលមួយរូប ឬលេខាធិការ ឬមន្ត្រីសំខាន់ របស់នីតិបុគ្គល ឬតតិយជនដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីទទួលស្គាល់ពីការអនុញ្ញាតឱ្យជននោះចុះហត្ថលេខាលើឯកសារនោះ ដែលឯកសារត្រូវតែមានត្រារបស់នីតិបុគ្គលនោះប្រថាប់។ ចំពោះឯកសារ ដែលត្រូវចុះហត្ថលេខាក្នុងនាមសមាគមមួយត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីទទួលស្គាល់ ពីសិទ្ធិដែលបុគ្គលនោះទទួលបានស្របច្បាប់ ដើម្បីចុះហត្ថលេខា ដែលត្រូវប្រថាប់ដោយត្រារបស់សមាគម។
- ចំណាត់ថ្នាក់នៃម៉ាក៖ ម៉ាកដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវបញ្ជាក់ អំពីចំណាត់ថ្នាក់នៃផលិតផលឬសេវា អនុលោមតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិនៃទំនិញ ឬសេវានៃការចុះបញ្ជីម៉ាកដែលអនុម័តដោយកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុង នីស ឆ្នាំ១៩៥៧ ស្តីពីចំណាក់ថ្នាក់អន្តរជាតិនៃផលិតផល និងសវា។
- គំរូពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជាក់ម៉ាក ត្រូវភ្ជាប់ទៅជាមួយដោយគំរូម៉ាកដែលត្រូវមានលក្ខណៈជារូបភាពគំនូសក្រាផិចច្បាស់ និងមិនរលុប។ ចំពោះទំហំនៃគំរូម៉ាក ត្រូវមានទំហំមិនលើសពី ៨សង្ទីម៉ែត្រ គុណ៨សង្ទីម៉ែត្រ ដែលភ្ជាប់មកជាមួយកន្លែងដែលបានផ្តល់ជូន នៅលើគំរូពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក។ គំរូម៉ាកចំនួន ១៥(ដប់ប្រាំ) បន្ថែមទៀត ដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងគំរូម៉ាកដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយពាក្យស្នើសុំនោះ នឹងត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនឹងគ្រប់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកផងដែរ។ បន្ថែមពីនេះ គំរូម៉ាក ត្រូវផ្តល់ឱ្យទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាកដោយពិពណ៌នាពីចំណុចលម្អិតទាំងអស់នៃគំរូម៉ាកនោះ ហើយក្នុងលក្ខខណ្ឌតម្រូវណាមួយ អ្នកស្នើសុំ ឬភ្នាក់ងារតំណាង ដែលបានទទួលសិទ្ធិត្រូវចុះហត្ថលេខាទៅលើចំណុចលម្អិតនោះ។
- ពណ៌៖ ប្រសិនបើម៉ាកជាពណ៌ ត្រូវបញ្ជាក់ពីពណ៌នៃម៉ាកនោះ ដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ត្រូវបញ្ជាក់អំពីពណ៌ដែលខ្លួនមានបំណង អះអាងដើម្បីការពារពណ៌នៃម៉ាកនោះ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ មានបំណងការពារម៉ាកនោះគ្រប់ពណ៌ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំត្រូវបំពេញ

"ពណ៌ស និង ខ្មៅ"។ គួរកត់សម្គាល់ថា ពណ៌ដែលមានលក្ខណៈធម្មជាតិ សុទ្ធសាធ មិនត្រូវបានទទួលចុះបញ្ជីការពារឡើយ។ ប៉ុន្តែ នាយកដ្ឋានកម្ម សិទ្ធិបញ្ញាទទួលចុះបញ្ជីការពារលើចរិតលក្ខណៈ ទាំងមូលនៃម៉ាក និងពណ៌ដែលបានអះអាង។ ក្នុងករណីដែលពណ៌ពុំមានលក្ខណៈពិសេសទេ ពណ៌នេះនឹងមិនទទួលនបានការការពារដោយឡែកពីទម្រង់ម៉ាកទាំងមូលឡើយ។

- លក្ខណៈពិសេសនៃម៉ាក៖ ក្នុងករណីដែលម៉ាកមានរូបភាពឆ្លុះឃើញបីជ្រុង (3D) ដែលជាចំណុចពិសេសត្រូវការការពារនោះ ត្រូវពិពណ៌នាពីចំណុចនោះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ក្នុងករណីដែលម៉ាកជាអក្សរ ត្រូវផ្តល់ប្រភពនៃអក្សរថាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរបៀបណា និងមានក្នុងវចនានុក្រម។
- សំឡេងអាន និងការបកប្រែនៃម៉ាក៖ ក្នុងករណីដែលម៉ាកជាអក្សរ ប៉ុន្តែមិនមែនជាភាសាអង់គ្លេស និង/ឬ ជាភាសាបរទេស ត្រូវបញ្ជាក់ពីភាសា អក្សរ សម្លេងអាន និងការបកប្រែអត្ថន័យភ្ជាប់ទៅជាមួយ ឱ្យបានពេញលេញតាមពាក្យមួយព្យាង្គៗ ដោយបញ្ជាក់ពីភាសា ដែលពាក្យនីមួយៗនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់។
- សិទ្ធិអាទិភាព៖ ប្រសិនបើ ម្ចាស់ម៉ាកមានបំណងដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ម៉ាកដោយទាមទារកាលបរិច្ឆេទអាទិភាពពីការចុះបញ្ជីដំបូងនៅឯបរទេស ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវផ្តល់នូវឯកសារបញ្ជាក់អំពីកាលបរិច្ឆេទចុះបញ្ជីដំបូង នៅប្រទេស ដែលជាសមាជិករបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក។ ប៉ុន្តែ ការអនុវត្តសិទ្ធិអាទិភាព ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ៦(ប្រាំមួយ) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីមុននៅក្នុងប្រទេសទីមួយនោះ។ ឯកសារបញ្ជាក់ សិទ្ធិអាទិភាពរួមមាន៖ កាលបរិច្ឆេទ លេខចុះបញ្ជី និងឈ្មោះប្រទេស ដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង។

ប្រសិនបើ អ្នកស្នើសុំផ្តល់គំរូម៉ាកដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ឃើញថាពុំសមស្របសម្រាប់ការចុះបញ្ជីទេនោះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចទាមទារឱ្យអ្នកស្នើសុំផ្តល់គំរូម៉ាកមួយផ្សេងទៀតជំនួសឱ្យគំរូម៉ាកចាស់។ ក្នុងករណីដែលមានការផ្តល់គំរូម៉ាកមិនបានធ្វើឡើងតាមករណីខាងលើនេះទេ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ នឹងត្រូវផ្តល់គំរូម៉ាក ឬរូបភាពចម្លងនៃម៉ាក ក្រោមរូបភាពជាទំហំពេញលេញ ឬបំព្រួញ និងតាមទម្រង់មួយដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថាសមស្រប។

ខ្លឹមសារនៃម៉ាកដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ប្រសិនបើ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ព្រមទទួលយកពាក្យស្នើសុំក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការកែតម្រូវ ការកែសម្រួល ការប្រកាសមិនទាមទារសិទ្ធិលើចំណុចណាមួយនៃម៉ាក ឬការកម្រិតសិទ្ធិ ឬលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀត មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវធ្វើការជូនដំណឹង ជាលាយល័ក្ខអក្សរទៅឱ្យអ្នកដាក់

ពាក្យស្នើសុំនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យស្នើ សុំចុះបញ្ជីម៉ាកមិនយល់ព្រមនឹងលក្ខខណ្ឌខាងលើ អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចផ្តល់ឯកសារគាំទ្រ និងមូលដ្ឋានផ្លូវច្បាប់មកមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីវិញក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី។[25] ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកយល់ព្រមលើលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអំពីការយល់ព្រមនេះ។ ប្រសិបើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកមិនបានធ្វើការឆ្លើយតបតាមកាលកំណត់ និងតាមនីតិវិធីខាងលើទេ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកត្រូវបានចាត់ទុកថាលះបង់សិទ្ធិលើការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាករបស់ខ្លួន។ មាត្រា១៧(៣) នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៦៤ បើកសិទ្ធិឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំបើកសវនាការ តាមរយៈពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដើម្បីបញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋានច្បាប់ និងដាក់ឯកសារគាំទ្រតតាំងនិងលក្ខខណ្ឌរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី។ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចរៀបចំឱ្យមានសវនាការមួយ នៅនាយកដ្ឋានកម្មសិទ្ធិបញ្ញា និងត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីយ៉ាងយូរ ១ (មួយ) ខែមុនកាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវបានអញ្ជើញមកចូលរួមក្នុងសវនាការ។ បន្ទាប់ពីស្តាប់ហេតុផលរបស់គូភាគី មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ។

២.២.១.៣.បណ្តឹងតវ៉ាសេចក្តីសម្រេចបដិសេធពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី

សេចក្តីសម្រេចរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អាចជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងទៅក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយវិវាទបណ្តឹងតវ៉ានៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច[26]។ ក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយវិវាទនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម មានសមត្ថកិច្ចចាត់នីតិវិធីលើបណ្តឹងតវ៉ានឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ក្នុងករណីសេចក្តីសម្រេចបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាក ឬវិវាទម៉ាក។ ប៉ុន្តែ ក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយវិវាទនៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្មពុំទាន់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅឡើយ។ ដូច្នេះ រាល់បណ្តឹងតវ៉ានឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម អាចជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការដោយផ្ទាល់ ក្នុងរយៈពេល ៣(បី) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច។[27]

២.២.២. វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាក

វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាកនឹងចេញដោយនាយកដ្ឋានកម្មសិទ្ធិបញ្ញា បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យលើពាក្យស្នើសុំ ហើយនឹងត្រូវបានបោះផ្សាយជាសាធារណៈនៅក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រចុះបញ្ជីម៉ាកប្រចាំខែរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាកមានប្រភេទផ្សេងៗគ្នា អាស្រ័យទៅលើលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីម៉ា

[25] មាត្រា១៧ ចំណុច២ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

[26] មាត្រា១៨ ចំណុច២ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

[27] មាត្រា១៨ ចំណុច២ និងចំណុច៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

ក។[28] ទោះជាវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានចេញដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីឱ្យទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំក៏ដោយ ពុំមែនមានន័យថាអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំនោះជាម្ចាស់ម៉ាកដែរ។ ក្នុងករណីនេះ តតិយជននៅតែមានសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជីម៉ាកវិញបាន បន្ទាប់ពីការបោះផ្សាយជាសាធារណៈក្នុងព្រឹត្តិប័ត្ររបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនៅក្រោមមូលហេតុកំណត់ដោយច្បាប់។

២.២.២.១. ប្រភេទនៃវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាក

វិញ្ញាបនបត្រនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកមានពីប្រភេទគឺ វិញ្ញាបនបត្រធម្មតា និងវិញ្ញាបនបត្រមានលក្ខខណ្ឌ។ វិញ្ញាបនបត្រធម្មតា មានន័យថាម្ចាស់ម៉ាកមានសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាកស្របតាមច្បាប់នៅក្នុងទឹកដីនៃប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល។ ចំណែកឯ វិញ្ញាបនបត្រមានលក្ខខណ្ឌ មានន័យថាម៉ាកដែលអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីការពារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនដូចជា ការកម្រិតព្រំដែន ឬប្រភេទនៃផលិតផល ឬសេវាណាមួយជាកំណត់នៃម៉ាក។

២.២.២.២.ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងបណ្តឹងលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជីម៉ាក

គ្រប់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីនៅនាយកដ្ឋានកម្មសិទ្ធិបញ្ញា នឹងត្រូវផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្តិប្រចាំខែរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។ ការផ្សព្វផ្សាយនេះ មានគោលដៅជូនដំណឹងជាសាធារណៈដល់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធអំពីវត្តមាននៃការចុះបញ្ជីម៉ាកនេះនៅកម្ពុជា។ ប្រសិនបើ ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ឬបុគ្គលពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតយល់ឃើញថា ម៉ាកដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីនោះ មានលក្ខណៈភាន់ច្រឡំទៅនឹងម៉ាករបស់ខ្លួនគាត់អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងសុំលុបម៉ាកនោះចេញពីបញ្ជីម៉ាកបាន។ បណ្តឹងលុបម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ត្រូវធ្វើឡើងដោយបុគ្គលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃចុះផ្សាយនៅក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។[29] ក្នុងករណីដែលភាគីពាក់ព័ន្ធ ពុំបានធ្វើបណ្តឹងលុបម៉ាកក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើទេ ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលពាក់ព័ន្ធអាចធ្វើបណ្តឹងលុបម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចដោយមូលហេតុដូចខាងក្រោម៖[30]

អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីមិនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មីនូវម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ តាមរយៈពេលកំណត់[31] ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយនោះមិនមែនជាម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់ និងប្រសិនបើជឿជាក់ថាម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចមាលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែល ឬដូចគ្នាទៅនឹងម៉ាកល្បីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ដតតិយជន។

---

[28] មាត្រា១៩ ចំណុច១ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

[29] មាត្រា១០ ចំណុច "គ" នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[30] មាត្រា១៤ នៃច្បាប់ដដែល។

[31] មាត្រា១២ ចំណុច "ក" និង "ខ" នៃច្បាប់ខាងលើដដែល

ជំពូកទី២

អានុភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក

និងអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក រួមទាំង

វិធានការទប់ស្កាត់រំលោភបំពានលើម៉ាក

ជំពូកទី២
អានុភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក
និងអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក រួមទាំងវិធានការទប់ស្កាត់រំលោភបំពានលើម៉ាក

ផ្នែកទី១ អានុភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក

ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចមានសិទ្ធិផ្ដាច់មុខក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាក និងហាមឃាត់តតិយជនពីការប្រើប្រាស់ម៉ាករបស់ខ្លួនតាមគ្រប់រូបភាពដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពីម្ចាស់ម៉ាក។ តាមរយៈការចុះបញ្ជីម៉ាកមួយនឹងទទួលបាននូវកិច្ចការពារស្របច្បាប់នៅកម្ពុជាក្នុងរយៈពេលកំណត់ដោយច្បាប់ និងផ្ដល់នូវសិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាកដល់ម្ចាស់ម៉ាក។ ការប្រើប្រាស់ម៉ាក អាចជាការប្រើប្រាស់លើផលិតផល ឬសេវា ការផលិតឡើងវិញ ការផ្ទេរសិទ្ធិលើម៉ាកឱ្យទៅតតិយជនដោយទទួលបានមកវិញនូវតម្លៃតបស្នងសមរម្យ។

១.១. សិទ្ធិទទួលបាននូវការការពារម៉ាក

សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាកលើការប្រើប្រាស់ម៉ាកអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ និងអាចអស់សុពលភាពទៅវិញប្រសិនបើម្ចាស់ម៉ាកពុំមានឆន្ទៈក្នុងការបន្តសុពលភាពនៃម៉ាកនោះទេ។

១.១.១. រយៈពេលនៃការការពារម៉ាកចុះបញ្ជីរួច

ជាទូទៅ រយៈពេលនៃកិច្ចការពារម៉ាកក្នុងបណ្ដាប្រទេសទាំងឡាយនៅលើពិភពលោកគឺ ១០(ដប់) ឆ្នាំ។ ដូចគ្នាដែរ យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិខាងលើមាត្រា១២ នៃច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ កំណត់អំពីរយៈពេលការពារម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចដែលមានរយៈពេលសុពលភាព ១០(ដប់) ឆ្នាំគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ហើយអាចចុះបញ្ជីសាជាថ្មីសម្រាប់រយៈពេល១០(ដប់) ឆ្នាំម្ដងៗជាបន្តបន្ទាប់ដោយឥតកំណត់។ [32]

ជាគោលការណ៍ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីនេះអាចត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីក្នុងរយៈពេល ៦(ប្រាំមួយ) ខែមុនពេលផុតកំណត់សុពលភាពនៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច។ ច្បាប់ម៉ាកក៏កំណត់អំពីរយៈពេលអនុគ្រោះដល់ម្ចាស់ម៉ាក ដែលពុំបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មីក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើ អាចដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែចាប់ពីថ្ងៃអស់សុពលភាពនៃម៉ាក។[33] លើសពីនេះទៅទៀត ច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ នៃប្រទេសកម្ពុជាក៏ចែង

[32] មាត្រា១២នៃច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[33] មាត្រា១២ ចំណុច "ឃ" នៃច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

អំពីអានុភាពប្រតិសកម្មផងដែរ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការចុះបញ្ជីម៉ាកសាឡើងវិញដែលបានចុះបញ្ជីមុនពេលច្បាប់ចូលជាធរមាន (មុនឆ្នាំ២០០២)។[34]

១.១.២. ទណ្ឌកម្មចំពោះការមិនអនុវត្តសិទ្ធិ

ក្នុងករណីដែលម៉ាកមួយត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីម្ចាស់ម៉ាកត្រូវប្រើប្រាស់ម៉ាកលើផលិតផល ឬសេវាតាមការស្នើសុំ។ សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាកអាចត្រូវបានបាត់បង់ និងអាចត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជីម៉ាក ប្រសិនបើម្ចាស់ម៉ាកមិនបានអនុវត្តនូវសិទ្ធិរបស់ខ្លួនតាមការកំណត់ច្បាប់។

១.១.២.១.សិទ្ធិចុះបញ្ជីសារឡើងវិញនូវម៉ាកដែលមានចុះបញ្ជីរួច

នៅក្នុងរយៈពេល ៦(ប្រាំមួយ) ខែមុនពេល ឬក្រោយពេលអស់សុពលភាពនៃម៉ាក ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចអាចត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជីម៉ាក ប្រសិនបើម្ចាស់ ម៉ាកមិនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មី[35]។ ក្នុងករណីខកខានក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មី នោះនឹងត្រូវចាត់ទុកថាម្ចាស់ម៉ាកបានបោះបង់សិទ្ធិលើម៉ាករបស់ខ្លួន។ ចំពោះការអនុវត្តទូទៅ ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវជ្រើសរើសភ្នាក់ងារតំណាងក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកដែលមានគុណភាព និងគុណវុឌ្ឍខ្ពស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចមកកាន់ម្ចាស់ម៉ាកឱ្យបានទាន់ពេលកំណត់។

១.១.២.២. សេចក្តីប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនប្រើប្រាស់នូវម៉ាកដែលចុះបញ្ជីរួច

ក្នុងការរក្សាសុពលភាពនៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីសាឡើងវិញ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ តម្រូវឱ្យម្ចាស់ម៉ាកត្រូវដាក់ពាក្យប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនប្រើប្រាស់នៃម៉ាកនោះក្នុងរយៈពេល ១(មួយ) ឆ្នាំបន្ទាប់ពីគ្រប់៥ ឆ្នាំនៃកាលបរិច្ឆេទចុះបញ្ជីម៉ាក (ឬឆ្នាំទី ៦ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចុះបញ្ជី)។[36] រយៈពេលនេះត្រូវចាប់រាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចុះបញ្ជីឡើងវិញ ចំពោះម៉ាកដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីសាឡើងវិញ។ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីមានសិទ្ធិលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជីម៉ាកវិញ ប្រសិនបើម្ចាស់ម៉ាក ឬភ្នាក់ងារតំណាងម្ចាស់ម៉ាកខកខានក្នុងការប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនប្រើប្រាស់ម៉ាកបានទាន់ពេលវេលាទេនោះ។

---

[34] មាត្រា១២ ចំណុច "គ" នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[35] មាត្រា១៤ ចំណុច "ក" នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[36] មាត្រា១៥ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ និងមាត្រា២១ នៃអនុក្រឹត្យលេខ៦៤ ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦។

១.២. សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ចរបស់ម្ចាស់ម៉ាក

សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ចរបស់ម្ចាស់ម៉ាក សំដៅលើសិទ្ធិក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មតាមគ្រប់រូបភាព និងសិទ្ធិក្នុងការផលិតឡើងវិញនូវម៉ាករបស់ខ្លួនលើទំនិញ ឬសេវាស្របតាមប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវាដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី។ លើសពីនេះទៅទៀត ដោយហេតុថាម៉ាកជាទ្រព្យអរូបិយ ម្ចាស់ម៉ាកអាចជាដាក់បញ្ចាំទ្រព្យ នេះដើម្បីទទួលបាននូវដើមទុនក្នុងការពង្រីកអាជីវកម្ម ឬអភិវឌ្ឍន៍ពាណិជ្ជកម្ម និងអាចធ្វើមូលនីធិពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់សហគ្រាស។ ប៉ុន្តែនៅកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន នៅមិនទាន់មាន កម្មវត្ថុនៃការធានាក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចសងបំណុលក្នុងកិច្ចសន្យាកម្ចីពីធនាគារដែលទទួលយកទ្រព្យកម្មសិទ្ធិបញ្ញានៅឡើយទេ។

រាល់ប្រតិបត្តិការដូចបានរៀបរាប់ខាងលើត្រូវចុះបញ្ជី និងកត់ត្រាជាមួយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដើម្បីជាលក្ខខណ្ឌតតាំងជាមួយតតិយជន។[37] ការខកខានមិនបានចុះបញ្ជីនូវប្រតិបត្តិផ្ទេរ ឬបញ្ចាំម៉ាកពីម្ចាស់ដើមទៅតតិយជនពុំធ្វើឱ្យកិច្ចសន្យានៃប្រតិបត្តិការនីមួយៗបាត់បង់សុពលភាពឡើយ ប៉ុន្តែពុំអាចតតាំង ជាមួយតតិយជនបាន។

១.២.១.ការផ្ទេរសិទ្ធិតាមរយៈកិច្ចសន្យាអនុប្បទាន

កិច្ចសន្យាអនុប្បទាន ជាកិច្ចសន្យាផ្ទេរសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើវត្ថុអរូបិយ(សិទ្ធិ) រវាងអនុប្បទាយី(ម្ចាស់សិទ្ធិ) និងអនុប្បទានិក(អ្នកទទួលសិទ្ធិ)។សញ្ញាណនៃកិច្ចសន្យាអនុប្បទាន ពុំត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមើលទៅលើប្រតិបត្តិការនៃកិច្ចសន្យាអនុប្បទាន វាពុំមានចរិតលក្ខណៈខុសពីកិច្ចសន្យាទិញលក់ឡើយ។ ការផ្ទេរម៉ាកអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទេរជាមួយសហគ្រាស ជាមួយមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម ឬដាច់ដោយឡែក។ ជាគោលការណ៍ ម៉ាកអាចបញ្ជាក់អំពីគុណភាពនៃទំនិញ ឬសេវានៃសហគ្រាស ប៉ុន្តែក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាធរមាន ការផ្ទេរម៉ាកមិនមែនមានន័យថា អនុប្បទាយីមានកាតព្វកិច្ចធានាគុណភាពទំនិញរបស់អនុប្បទានិកឡើយ។ ដូចគ្នាដែរ ការផ្ទេរម៉ាកដែលត្រូវបានធ្វើឡើងជាមួយនឹងការផ្ទេរសហគ្រាសអនុប្បទាយីពុំមានកាតព្វកិច្ចធានាលើគុណភាពទំនិញរបស់អនុប្បទានិកដែលប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះឡើយ។ ដូច្នេះ គូភាគីគួរកំណត់ឱ្យបានដាក់លាក់នូវលក្ខខណ្ឌក្នុងកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងសិទ្ធិកាតព្វកិច្ចរបស់គូភាគីនៅក្នុងការអនុវត្តកិច្ចសន្យាអនុប្បទាននេះ។

ជាគោលការណ៍ កិច្ចសន្យាអាចធ្វើឡើងដោយការព្រមព្រៀងរវាងគូភាគីដែលអាចត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងទម្រង់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយផ្ទាល់មាត់។ កិច្ចសន្យាអនុប្បទានត្រូវធ្វើជាជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បីទទួលបាននូវអានុភាពតតាំងជាមួយតតិយជន កិច្ចសន្យានេះត្រូវចុះបញ្ជីជាមួយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាក។[38] ការ

[37]មាត្រា៤៨ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[38] មាត្រា៤៨ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

ខកខានពុំបានចុះបញ្ជី កិច្ចសន្យាអនុប្បទាននៃម៉ាកពុំបណ្ដាលឱ្យកិច្ចសន្យានេះមោឃៈទេ ប៉ុន្តែវាពុំមានអានុភាពចំពោះតតិយជនឡើយ។ កិច្ចសន្យាអនុប្បទាន ម៉ាកនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាអនុប្បទាននោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានវិការៈ (លក្ខណៈបោកបញ្ឆោត ឬបណ្ដាលឱ្យមានការភាន់ច្រឡំ) ជាពិសេសចំពោះប្រភេទ ប្រភពដើម ដំណើការផលិតកម្ម ចរិតលក្ខណៈ ភាពសមស្របនៃទំនិញ ឬសេវាដែលម៉ាកនោះកំពុងប្រើប្រាស់ ឬបម្រុងនឹងប្រើប្រាស់។[39]

អនុប្បទានិក មានកាតព្វកិច្ចធានាមិនឱ្យមានការទាមទារសិទ្ធិលើម៉ាកពីសំណាក់តតិយជន និងការប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលមានលក្ខណៈដូច ឬស្រដៀង ដែលធ្វើឱ្យមានការភាន់ច្រឡំដោយអនុប្បទាយី។ ការហាមឃាត់នេះត្រូវកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាអនុប្បទានខ្លួនឯង។ ម្យ៉ាងវិញទៀត អនុប្បទាយីត្រូវបានហាមឃាត់ការអនុវត្តនូវអំពើផ្សេងៗ ដែលអាចបណ្ដាលឱ្យបាត់បង់ ឬបន្ថយតម្លៃនៃម៉ាកដែលជាកម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យា។ លើសពីនេះទៅទៀត កិច្ចសន្យាក៏ត្រូវកំណត់ផងដែរនូវកាតព្វកិច្ចរបស់អនុប្បទាមិនឱ្យធ្វើការប្រកួតប្រជែងជាមួយអនុប្បទានិកក្នុងទីតាំងដែនដី ឬក្នុងពេលវេលាណាមួយជាក់លាក់ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ភាគីទទួលសិទ្ធិ។

១.២.២. ការផ្ទេរតាមរយៈកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ

ក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម អាជ្ញាប័ណ្ណលើម៉ាកត្រូវបានប្រើប្រាស់ច្រើនក្នុងកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយជាច្រើនរូបភាព។ កិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ ជាបច្ចេកទេសក្នុងការផ្ទេរព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងបច្ចេកវិទ្យា ផ្ទេរចំណេះធ្វើក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មរបស់ម្ចាស់សិទ្ធិទៅអ្នកទទួលសិទ្ធិដើម្បីប្រើប្រាស់នូវព័ត៌មាន និងឧបករណ៍ទាំងនោះ ឬផលិតនូវផលិតផលក្នុងដែនដីជាកំណត់ណាមួយជាក់លាក់ ជាពិសេស ទាក់ទងនឹងផ្នែកចំណីអាហារ និងភេសជ្ជៈ។ ដូច្នេះ យើងអាចឱ្យនិយមន័យនៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយបានថាជា កិច្ចសន្យាមួយដែលម្ចាស់ម៉ាក(ម្ចាស់សិទ្ធិ) ដែលមានជំនាញធ្វើទាក់ទងនឹងផលិតផល ដែលប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះយល់ព្រមផ្ទេរសិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាក និងយល់ព្រមផ្ដល់នូវចំណេះធ្វើរបស់ខ្លួន ដូចជាការប្រឹក្សាយោបល់ និងជំនួយផ្នែកពាណិជ្ជកម្មទៅឱ្យតតិយជន(អ្នកទទួលសិទ្ធិ) ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មលើម៉ាកនោះ និងទទួលបានមកវិញនូវផលចំណេញសមាមាត្រនឹងចំណូល ដែលកើតចេញពីប្រត្តិបត្តិការពាណិជ្ជកម្មនៃម៉ាកនោះក្នុងទឹកដីណាមួយជាកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យានេះ ព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងចំណេះធ្វើ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកជាកម្មវត្ថុសំខាន់នៅក្នុងកិច្ចសន្យា។ ដើម្បីការពារសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌ និងវិសាលភាពនៃការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់អ្នកទទួលសិទ្ធិនៃម៉ាកឱ្យបានច្បាស់លាស់ក្នុងកិច្ចសន្យា។

[39] មាត្រា៥១ នៃច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២

១.២.២.១.គោលបំណងនៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ

គោលដៅចំបងនៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ គឺដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់ម៉ាកអាចបង្កើននូវអានុភាព និងសក្តានុពលនៃការប្រើប្រាស់ម៉ាករបស់ខ្លួនដល់អតិថិជនលើពិភពលោក និងបង្កើតជាអាជីវកម្មគំរូមួយក្នុងប្រទេសណាមួយជាក់លាក់ ដែលជាគោលដៅផ្នែកពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន។ ចំពោះម្ចាស់ម៉ាក ការបង្កើតទីតាំងអាជីវកម្មថ្មីតាមរយៈការផ្តល់សិទ្ធិឱ្យតតិយជនប្រើប្រាស់ម៉ាក ជាមធ្យោបាយមួយដ៏ប្រសើរបំផុតក្នុងការពង្រីកពាណិជ្ជកម្មតាមតំបន់ភូមិសាស្ត្រដែលមានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចដោយពុំចាំបាច់ចំណាយដើមទុនច្រើន និងទទួលហានិភ័យខ្ពស់ពីការបង្កើតទីតាំងពាណិជ្ជកម្មថ្មីនោះ។ ចំពោះអ្នកទទួលសិទ្ធិវិញ គេអាចទទួលផលប្រយោជន៍ដែលមានស្រាប់ពីម្ចាស់ម៉ាក ដូចជាកេរ្តិ៍ឈ្មោះនៃម៉ាក បទពិសោធន៍ពីម្ចាស់ម៉ាក ចំណេះធ្វើ និងជំនាញការរបស់ម្ចាស់ម៉ាក។

១.២.២.២.ផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ

កិច្ចសន្យានេះ ផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដែលមិនអាចស្មានទុកជាមុនដល់ទាំងម្ចាស់ម៉ាក និងអ្នកទទួលសិទ្ធិពីម្ចាស់ម៉ាក។

គួរកត់សម្គាល់ថា នៅក្នុងអត្ថន័យនៃកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយនេះ ម្ចាស់ម៉ាកនៅតែជាកម្មសិទ្ធិករលើម៉ាកនោះដដែល។ ប៉ុន្តែក្រៅពីនេះ ម្ចាស់ម៉ាកអាចទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ទៀតពីកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយដូចតទៅ៖

- ការពង្រីកវិសាលភាពទីផ្សារផលិតផល និងម៉ាកដោយពុំទទួលនូវហានិភ័យដែលអាចនឹងកើតមាននៅពេលចូលក្នុងទីផ្សារនៃទឹកដីណាមួយ
- សិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ម៉ាក ដូចជាការគ្រប់គ្រប់លើការហ្វឹកហ្វឺនបុគ្គលិក និងគុណភាពនៃផលិតផល ឬសេវារបស់អ្នកទទួលសិទ្ធិ
- ពង្រីកវិសាលភាពនៃកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ភាពល្បីល្បាញ និងសក្តានុពលនៃម៉ាក
- ពុំមានការប៉ះពាល់ដល់ទំនុកចិត្តរបស់អ្នកប្រើប្រាស់(សាធារណៈជន)
- នៅតែជាកម្មសិទ្ធិករនៃម៉ាក និងសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិបញ្ញាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិនៃម៉ាក

អ្នកទទួលសិទ្ធិអាចទទួលផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងសន្ធឹកសន្ធាប់ពីកិច្ចសន្យានេះ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ម៉ាកក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន

- កាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការបរាជ័យក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ដោយហេតុថាការប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលត្រូវបានអតិថិជនស្គាល់ស្រាប់ ជាភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាអ្នកទទួលសិទ្ធិអាចទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ផលចំណេញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងភាពជោគជ័យពីការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះរួចហើយ
- ទាញប្រយោជន៍ពីម៉ាកដែលល្បី ឬម៉ាកដែលសាធារណៈជនបានស្គាល់ស្រាប់

- មានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបាននូវធនធាន និងជំនាញការពីម្ចាស់ម៉ាក ឬម្ចាស់សិទ្ធិ
- ទទួលបាននូវការហ្វឹកហ្វឺន និងជំនួយឧបត្ថម្ភពីម្ចាស់ម៉ាក ឬម្ចាស់សិទ្ធិ
- ទទួលបាននូវវិសាលភាពនៃកំលាំងសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការទិញនូវសិទ្ធិ ទាំងមូលនៃម៉ាកនោះ។

១.២.២.៣.ភាតព្វកិច្ចចម្បងៗនៅក្នុងកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ

ក្នុងកិច្ចសន្យាហ្វ្រេនឆាយ គូភាគីត្រូវកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់គូភាគី។ ដែលកាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកផ្តល់សិទ្ធិមានដូចតទៅ៖

- ផ្តល់នូវចំណេះដឹងផ្នែកពាណិជ្ជកម្មដល់អ្នកទទួលសិទ្ធិ ពិសេសព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យា (ម៉ាក)
- ផ្តល់នូវការណែនាំ ជំនួយការ និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកទទួលសិទ្ធិ
- ផ្គត់ផ្គង់នូវសំភារៈដែលទាក់នឹងផលិតផល ឬសេវាដល់អ្នកទទួលសិទ្ធិ
- ផ្តល់សិទ្ធិផ្តាច់មុខដល់អ្នកទទួលសិទ្ធិ ដោយបញ្ជាក់អំពីវិសាលភាពនៃតំបន់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម រយៈពេលធ្វើពាណិជ្ជកម្ម និងបរិមាណនៃការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើម៉ាកនោះ។

ចំណែកឯអ្នកទទួលសិទ្ធិត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ៖

- បង់ថ្លៃសិទ្ធិ ដែលទទួលបានពីម្ចាស់សិទ្ធិដែលមធ្យោបាយនៃការបង់ថ្លៃ អាចត្រូវបានកំណត់ដោយគូភាគីនៃកិច្ចសន្យា
- អនុវត្តតាមការណែនាំ ឬមគ្គុទេសរបស់ម្ចាស់សិទ្ធិ
- ខិតខំធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ និងអភិវឌ្ឍន៍ម៉ាកឱ្យកាន់តែល្បីល្បាញ។

ផ្នែកទី២ អំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក និងវិធានការទប់ស្កាត់អំពើរំលោភបំពានម៉ាក

ត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ម៉ាកជាមុនសិន ទើបអាចប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយបាន។[40]ក្នុងករណី ដែលប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលពុំមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាកទេនោះ អាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក។ អំពើរំលោភបំពានលើសិទ្ធិនៃម្ចាស់ម៉ាក អាចត្រូវបានធ្វើឡើងច្រើនរូបភាព និងច្រើនសណ្ឋានដែលសុទ្ធសឹងត្រូវបានហាមឃាត់ និងដាក់ទោសដោយច្បាប់ដដែលខាងលើនេះ លើសពីនេះទៅទៀត ច្បាប់ដដែលនេះបានបញ្ញត្តិអំពីវិធានការសមស្របមួយចំនួន ដែលម្ចាស់ម៉ាកអាចធ្វើបានដើម្បីការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ខ្លួន។

ជាទូទៅ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកគ្រប់រូបភាពដោយពុំមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាក ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក។ គោលការណ៍នេះ ត្រូវអនុវត្តតែចំពោះការប្រើប្រាស់ម៉ាកនៅក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះ មានន័យថា ការប្រើប្រាស់ ជាលក្ខណៈឯកជនមិនត្រូវស្ថិតនៅក្នុងដែនអនុវត្តនៃច្បាប់ការពារមាននោះទេ។

២.១.សញ្ញាណទូទៅនៃអំពើរំលោភបំពានសិទ្ធិលើម៉ាក

ក្នុងន័យទូទៅ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកគ្រប់រូបភាពដោយពុំមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីម្ចាស់ម៉ាក ត្រូវបានកំណត់ថាជាអំពើរំលោភបំពានម៉ាក។ នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់ម៉ាក អំពើរំលោភម៉ាកអាចកើតមានឡើងតាមបីរូបភាព គឺអំពើអនិត្យានុកូលនៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក និងការប្រើប្រាស់ម៉ាកដោយពុំមានការអនុញ្ញាត។ ផលិតផលដែលកើតចេញពីអំពើខាងលើនេះត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាទំនិញដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ។[41]

២.១.១.ការដាក់ទោសលើអំពើអនីត្យានុកូលនៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក

អំពើអនីត្យានុកូលនៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក គឺជាប្រភេទមួយនៃអំពើរំលោភបំពានសិទ្ធិលើម៉ាកមួយដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយច្បាប់ម៉ាក។ មាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០៦ ពុំមានបានកំណត់អំពីនិយមន័យនៃអនីត្យានុកូលនៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាកឡើយ ពោលគឺចែងតែអំពីទោសព្រហ្មទណ្ឌ និងទោសពិន័យលើអំពើក្លែងបន្លំម៉ាកតែប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីអវត្តមាននៃនិយមន័យគតិយុត្តនៃពាក្យនេះ វានឹងបង្កឱ្យមានការលំបាកក្នុងការអនុវត្តច្បាប់

[40] មាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ឆ្នាំ ២០០២។
[41] មាត្រា៦១ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

ម៉ាក និងក្នុងករណីមួយចំនួនអាចបង្កឱ្យមានព្យសនកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ម្ចាស់ម៉ាកពីព្រោះថាការក្លែងបន្លំម៉ាកត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ។

២.១.១.១.ការផលិតឡើងវិញនៃម៉ាក

ការផលិតឡើងវិញនៃម៉ាក សំដៅទៅលើការចម្លងដូចទាំងស្រុងទៅនឹងម៉ាកដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីរួច ហើយបានប្រើប្រាស់ ឬមានគោលដៅនៃការប្រើប្រាស់លើប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នា។ អំពើអនីត្យានុកូលនៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាកតាមរយៈការផលិតឡើងវិញត្រូវមានលក្ខខណ្ឌពីរ គឺម៉ាកដែលផលិតឡើងវិញនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់លើប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នាទៅនឹងប្រភេទទំនិញ ឬសេវានៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច។ លក្ខខណ្ឌនេះ ងាយស្រួលក្នុងពិចារណាដោយពិនិត្យទៅលើប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវានៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចលើវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីម៉ាក។ ចំពោះម៉ាកល្បី ការផលិតឡើងវិញនូវម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយប្រើប្រាស់លើប្រភេទនៃទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែល ឬដែលពាក់ព័ន្ធគ្នាក៏ដោយក៏អាចចាត់ទុកថាជាអំពើក្លែងបន្លំម៉ាកបានដែរ។ ក្នុងករណីនេះ ទោះបីជាចំណុចណាមួយនៃម៉ាកល្បីក៏អាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការបន្លំដោយផ្នែកនៃម៉ាកល្បីដែរ។ ជាទូទៅ ករណីនេះច្រើនកើតមានចំពោះម៉ាកជាបណ្តុំនៃសញ្ញា ឬរូបភាព។

២.១.១.២. ការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក

ការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ជាអំពើរំលោភបំពានម៉ាកដែលត្រូវបានដាក់ទោស[42] ប៉ុន្តែពុំមានការកំណត់អំពីនិយមន័យនៃការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាកឡើយ។ យើងអាចឱ្យនិយមន័យការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាក ជាការផលិតឡើងវិញនូវម៉ាកដែលមានលក្ខណៈដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលដែលធ្វើឱ្យមានការភាន់ច្រឡំដល់សាធារណៈជន។ ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ពុំបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់អំពីភាពខុសគ្នានៃការផលិតឡើងវិញ និងការធ្វើត្រាប់តាមម៉ាកឡើយ។

២.១.១.៣. ការច្រកផលិតផល

ការច្រកផលិតផល សំដៅទៅលើការយកសំបកវេចខ្ចប់ដែលមានម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ទៅដាក់ផលិតផលថ្មីដែលពុំមែនជាផលិតផលនៃម្ចាស់ម៉ាក។ ចំណុចនេះ ពុំត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជាទេ ប៉ុន្តែ ក្នុងន័យទូលាយអំពើនេះក៏អាចចាត់ទុកថាជាអំពើរំលោភម៉ាកផងដែរ។ [43]

[42] មាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[43] មាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

២.១.១.៤. ការប្រើប្រាស់ម៉ាក

ការប្រើប្រាស់ម៉ាក អាចត្រូវបានធ្វើឡើងតាមច្រើនរូបភាព។ ជារួមការប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើរំលោភបំពានម៉ាក គឺរាល់ការប្រើប្រាស់ដែលពុំមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច។ ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់នៃប្រទេសកម្ពុជា បញ្ញត្តិអំពីការប្រើប្រាស់តាមរយៈការនាំចូល ការលក់ ការប្រកាសលក់ ឬមានបំណងលក់។[44] ច្បាប់ម៉ាកបញ្ញត្តិអំពីទោសព្រហ្មទណ្ឌ និង/ឬរដ្ឋប្បវេណីចំពោះអំពើផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មទំនិញ ដោយបញ្ញត្តិអំពើនៃការប្រកាសលក់ត្រូវផ្តន្ទាទោស តាមមាត្រា៦៦ នៃច្បាប់ម៉ាក។ ក្នុងន័យនេះ ការប្រកាសលក់អាចត្រូវបាន ធ្វើឡើងតាមរយៈមធ្យោបាយនៃការផ្សព្វផ្សាយគ្រប់ប្រភេទ។

២.១.២. អញ្ញត្រកម្មចំពោះការប្រើប្រាស់ជាឯកជន

ចំពោះការប្រើប្រាស់ម៉ាកដោយពុំមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាក ក្នុងគោលដៅបម្រើផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ពុំត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើរំលោភម៉ាកទេ។ ដូច្នេះ ការប្រើប្រាស់ផលិតផលជាលក្ខណៈឯកជន ការនាំចូលទំនិញដែលមិនមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដែលដាក់នៅក្នុងអីវ៉ាន់ផ្ទាល់ខ្លួននៃអ្នកដំណើរមិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើរំលោភម៉ាកទេ។[45] ប៉ុន្តែ យើងក៏ត្រូវពិចារណាផងដែរក្នុងករណីដែលអ្នកធ្វើដំណើរម្នាក់បានដាក់ផលិតផលច្រើនគ្រឿងក្នុងអីវ៉ាន់។

២.២. វិធានការទប់ស្កាត់អំពើរំលោភបំពានលើសិទ្ធិម៉ាក

ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ឆ្នាំ២០០២ កំណត់អំពីវិធានការសមស្របមួយចំនួនដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសរំលោភម៉ាកតាមរយៈការនាំចូលផលិតផលក្លែងបន្លំក្នុងទីផ្សារកម្ពុជា។ វិធានការទាំងនោះរួមមាន វិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន និងវិធានការបណ្តោះអាសន្ន។

២.២.១. វិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន

វិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន ជានីតិវិធីដែលអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់ម៉ាកធ្វើការរាំងខ្ទប់ការនាំចូលនូវផលិតផលក្លែងបន្លំម៉ាកមកក្នុងកម្ពុជា។ ក្នុងករណីនេះម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិស្របច្បាប់ពីម្ចាស់ម៉ាកអាចធ្វើពាក្យបណ្តឹងទៅរដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬតុលាការឱ្យឃុំទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញណាមួយ ដែលសង្ស័យថាពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវភស្តុតាងបញ្ជាក់ពី ម្ចាស់សិទ្ធិស្របច្បាប់នៅប្រទេសកម្ពុជាផង។ យោងតាមបណ្តឹងរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិស្របច្បាប់ពីម្ចាស់ម៉ាក រដ្ឋបាលគយ

[44] មាត្រា៦៦ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[45] មាត្រា៤៧ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

និងរដ្ឋាករមានសិទ្ធិក្នុងការព្យួរទុកនូវផលិតផលនាំចូលសម្រាប់រយៈពេល ១០(ដប់) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ[46] ដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិស្នើឱ្យម្ចាស់បណ្ដឹងបង់ប្រាក់ធានា ឬតម្រូវឱ្យមានការធានាដែលមានតម្លៃស្មើ ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងតម្លៃនៃទំនិញដែលត្រូវបានព្យួរទុកសម្រាប់ការពារម្ចាស់ទំនិញដែលត្រូវបានឃាត់ទុកនោះ ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញថាទំនិញដែលត្រូវបានឃាត់ទុកនោះពុំមែនជាទំនិញពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយច្បាប់នៃប្រទេសកម្ពុជា។ ក្នុងករណីនេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិសម្រេចឱ្យម្ចាស់បណ្ដឹងសងទៅម្ចាស់ទំនិញ ដែលត្រូវបានឃាត់ទុកនោះ។ សេចក្ដីសម្រេចរបស់អាជ្ញាធរនេះអាចជាកម្មវត្ថុនៃបណ្ដឹងទៅតុលាការ ប្រសិនបើភាគីមិនយល់ស្របតាមសេចក្ដីសម្រេចនេះ។

ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញថាទំនិញដែលត្រូវបានហាមឃាត់នោះជាទំនិញពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ និងមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវកសាងសំណុំរឿងទៅតុលាការ។ លើសពីនេះទៅទៀត អាជ្ញាធររដ្ឋបាលគយ និងរដ្ឋាករមានសិទ្ធិបំផ្លាញទំនិញក្លែងបន្លំតាមរយៈសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ។[47]

២.២.២. វិធានការបណ្ដោះអាសន្ន

វិធានការបណ្ដោះអាសន្ន ជាវិធានការមួយដែលត្រូវអនុវត្តតាមរយៈបណ្ដឹងរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់ម្ចាស់ម៉ាកក្នុងគោលដៅ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរំលោភបំពានដែលកំពុងកើតមាន ឬការរំលោភបំពានដែលបម្រុងនឹងកើតមាននាពេលខាងមុខ។[48] ក៏ដូចជាដើម្បីរក្សាទុកនូវភស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធជាក់ស្ដែង។ ជាចុងក្រោយគឺដើម្បីការពារព្យសនៈកម្ម ដែលមិនអាចជួសជុលបានចំពោះម្ចាស់ម៉ាក។

វិធានការបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវចេញដោយដីកាសម្រេចរបស់តុលាការ។ ដូចគ្នានឹងវិធានការតាមច្រកព្រំដែនដែរ ដើមបណ្ដឹងតម្កល់ប្រាក់ធានាសមស្រប ដើម្បីធានាការខូចខាតនានាចំពោះចុងចម្លើយ ដែលអាចកើតមានឡើងដោយការអនុវត្តវិធានការនេះ។[49]

២.២.៣. ការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ

ការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ គឺជាយន្តការមួយក្នុងការចូលរួមចំណែកក្នុងការដោះស្រាយជម្លោះអំពីម៉ាកដូចជា វិវាទអំពីម៉ាកស្រដៀងគ្នា និងអំពីអាជីវកម្មប្រហ្វេនឆាយ ការដោយដោះស្រាយតាមក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការជាជម្រើសល្អមួយដោយគិតពីផលខាត និងផលចំណេញដោយគិតការចំណាយក្នុងការទទួល

---

[46] មាត្រា៣៧ នៃច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[47] មាត្រា៦៩ នៃច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[48] មាត្រា៣០ ច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។
[49] មាត្រា៣៨ ច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

បានសំណងដែលគ្រាន់តែជាការប៉ះពាល់ ឬអំពីការខ្វះការយល់ដឹងអំពីភាគីរំលោភសិទ្ធិ ដោយភាគីដោះស្រាយដោយសន្តិវិធីតាមការចរចាសម្រុះសម្រួលគ្នា។

២.២.៤. ទោសបញ្ញត្តិនៃអំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក

រាល់អំពើរំលោភបំពានម៉ាកដូចបានកំណត់ខាងលើនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ហើយម្ចាស់ម៉ាកមានសិទ្ធិទាមទារសំណងរដ្ឋប្បវេណី។

២.២.៤.១.ទោសរដ្ឋប្បវេណី

ការទាមទារសំណងរដ្ឋប្បវេណី ជាសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាក។ ច្បាប់ម៉ាកពុំចែងអំពីរូបមន្តកំណត់ការទាមទារសំណងឡើយ ប៉ុន្តែច្បាប់ក៏ពុំបានបិទសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាកក្នុងការទាមទារសំណងលើការខូចខាតដែលកើតចេញពីអំពើរំលោភបំពានសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាកដែរ។ ការទាមទារសំណងអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់ដោយផ្អែកលើទំហំនៃព្យសនកម្ម និងភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីទំហំនៃព្យសនកម្មនោះ។

២.២.៤.១.១.ព្យសនកម្មចំពោះម្ចាស់ម៉ាកដែលកើតចេញពីអំពើរំលោភម៉ាក

ជាគោលការណ៍ ដោយពុំគិតពីការទាមទារសំណងលើសោហ៊ុយចំណាយផ្សេងៗក្នុងការចាត់នីតិវិធីប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពាន[50] សំណងរដ្ឋប្បវេណីអាចត្រូវបានទូទាត់ដោយផ្អែកលើការខូចខាតក្នុងបីដំណាក់កាល គឺសំណងលើព្យសនកម្មជាក់ស្តែងនាពេលបច្ចុប្បន្ន សំណងលើព្យសនកម្មនាពេលអនាគត និងសំណងព្យសនកម្មរាប់ចាប់ពីពេលដែលអំពើរំលោភបំពានកើតមាន។ សំណងទាំងបីដំណាក់កាលនេះ អាចទាមទារក្នុងពេលតែមួយតាមរយៈបណ្តឹងរបស់ម្ចាស់ម៉ាកទៅតុលាការ។

ក.សំណងលើព្យសនកម្មជាក់ស្តែងនាពេលបច្ចុប្បន្ន

អំពើរំលោភម៉ាកដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តិឡើងដោយជនរំលោភបំពាន បានបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់ម៉ាកដែលកំពុងធ្វើអាជីវកម្មលើទីផ្សារ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ អំពើរំលោភម៉ាកបានធ្វើឱ្យម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់បាត់បង់នូវលទ្ធភាពប្រកួតប្រជែងលើទីផ្សារ ដោយអតិថិជនរបស់ខ្លួនបានបង្វែរទិសដៅទៅប្រើប្រាស់ទំនិញក្លែងក្លាយដែលមានតម្លៃថោកជាងទំនិញរបស់ម្ចាស់ម៉ាកដើម។ ក្នុងករណីនេះ ម្ចាស់ម៉ាកមានសិទ្ធិទាមទារសំណងលើការខូចខាតដែលកំពុងតែកើតមាន ដែលបណ្តាលមកពីអំពើក្លែងបន្លំរបស់អ្នករំលោភបំពាននេះ។

[50] សោហ៊ុយផ្សេងៗក្នុងការចំណាយលើនីតិវិធី សំដៅទៅលើការចំណាយតាមការកំណត់របស់ច្បាប់ នៅក្នុងការចាត់នីតិវិធីបណ្តឹងប្រឆាំងនឹងអំពើរំលោភបំពាន រួមមាន៖ "ពន្ធក្នុងការដាក់ពាក្យ បណ្តឹង សោហ៊ុយនៃសេវាមេធាវី ការចំណាយលើសេវារដ្ឋបាលផ្សេងៗ ការចំណាយលើការចុះ ប្រតិបត្តិការបង្ក្រាប និងរឹបអូសផលិតផលក្លែងបន្លំ ការចំណាយលើការបំផ្លាញចោលនូវផលិត ផលក្លែងបន្លំដែលត្រូវបានរឹងអូសដោយសមត្ថកិច្ច ឬពន្ធរដ្ឋផ្សេងៗ។

ខ.សំណងលើព្យសនកម្មជាក់ស្តែងនាពេលអនាគត

អំពើរំលោភបំពានលើម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់ មិនត្រឹមតែបង្កព្យសនៈកម្មក្នុងអំឡុងពេលនៃការរកឃើញអំពើរំលោភបំពាននោះទេ។ គោលបំណងនៃម៉ាក គឺដើម្បីទាក់ទាញអតិថិជន និងទំនុកចិត្តរបស់អ្នកប្រើប្រាស់មកលើផលិតផលរបស់សហគ្រាស ឬបុគ្គលម្ចាស់ម៉ាកនោះ។ ផលិតផលក្លែងបន្លំមិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យម្ចាស់ម៉ាកដើម ខាតបង់នូវរបរអាជីវកម្មរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបាត់បង់នូវទំនុកចិត្តពីអ្នកប្រើប្រាស់ទូទៅ ដែលកើតចេញពីភាពពុំសមស្របនៃផលិតផលក្លែងបន្លំរបស់អ្នករំលោភបំពាន។

គ.សំណងលើព្យសនកម្មចាប់ពីពេលដែលមានអំពើនៃការរំលោភបំពានលើម៉ាក

ក្នុងករណីដែលអំពើរំលោភបំពាននោះ ត្រូវបានអនុវត្តអស់មួយរយៈពេលណាមួយ នៅពេលដែលម្ចាស់សិទ្ធិបានដឹងពីអំពើរំលោភបំពាននោះ ម្ចាស់ម៉ាកមានសិទ្ធិទាមទារសំណងលើការខូចខាតសមមូលទាំងឡាយដោយរាប់ចាប់ពីចំណុចចាប់ផ្តើមនៃអំពើរំលោភបំពាន រហូតដល់ម្ចាស់សិទ្ធិស្របច្បាប់ចាត់វិធានការរាំងខ្ទប់អំពើរំលោភសិទ្ធិនោះ។

២.២.៤.១.២.ការបញ្ជាក់ទំហំព្យសនកម្មដែលកើតចេញពីអំពើរំលោភបំពានសិទ្ធិ

រាល់ការទាមទារសំណងទៅលើព្យសនកម្ម ត្រូវធ្វើឡើងដោយម្ចាស់ម៉ាកតាមរយៈការដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការលើការទាមទារសំណងនេះ ជាឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ចៅក្រម ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់អំពីការខូចខាត ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការទាមទាររបស់ម្ចាស់សិទ្ធិ។

២.២.៤.២.ទោសព្រហ្មទណ្ឌ

អំពើរំលោភបំពានលើម៉ាក ជាកម្មវត្ថុនៃទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដូចជាការពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ ២០(ម្ភៃ) លានរៀល ឬត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ) ខែទៅដល់ ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ។[51]

២.២.៤.៣. អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់

អំពើនៃការប្រកួតប្រជែង ដែលផ្ទុយពីគោលការណ៍នៃការអនុវត្តទៀតត្រង់ក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវា ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ដែលនិយមន័យនេះ ហាក់មានអត្ថន័យទូលាយ និងពុំច្បាស់លាស់។[52] មាត្រា ២៣ នៃច្បាប់ម៉ាកបញ្ញត្តិអំពីសកម្មភាពមួយចំនួន ដែលអាចត្រូវបានចាត់ ទុកថាជាអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់នៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជា។

[51] មាត្រា៦៤ មាត្រា៦៥ និងមាត្រា៦៦ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

[52] មាត្រា២២ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

ទង្វើខាងក្រោមនេះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់៖

- ការបង្កើតឱ្យមានការភាន់ច្រឡំ តាមមធ្យោបាយណាមួយជាមួយសហគ្រាសជាមួយទំនិញ ឬជាមួយសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្មនៃដៃគូប្រកួតប្រជែង។
- ការពោលអះអាងមិនត្រឹមត្រូវក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ដែលធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ សហគ្រាស ទំនិញ ឬសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្មន ដៃគូប្រកួតប្រជែង។
- ការបញ្ជាក់ ឬការពោលអះអាងដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មហើយ ដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណជនភាន់ច្រឡំអំពីប្រភេទ ដំណើរការផលិត លក្ខណៈ ភាពសមស្រប សម្រាប់គោលបំណងរបស់គេ ឬបរិមាណនៃទំនិញ។

អំពើដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ អាចត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់រហូត ដល់ ១០(ដប់) លានរៀល និងដាក់ពន្ធនាគាររហូតដល់ ១(មួយ) ឆ្នាំ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ។[53] ក្នុងករណីមិនរៀងចាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេរដង។[54]

[53] មាត្រា៦៥ នៃច្បាប់ដដែល

[54] មាត្រា៦៧ នៃច្បាប់ដដែល

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ក្រោយពីបានសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងចងក្រងប្រធានបទ "របបគតិយុត្តនៃម៉ាកយោងតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តកម្ពុជា" នេះរួចមកធ្វើឱ្យបានយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីសារៈសំខាន់នៃម៉ាក ក៏ដូចជាការចុះបញ្ជីម៉ាក។ បន្ថែមពីលើនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យការចុះបញ្ជីប្រព្រឹត្តិទៅបានដោយភាពងាយស្រួលបំផុត តម្រូវឱ្យមានការសិស្សាបន្ថែមទៅលើនីតិវិធីក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាក និងសិទ្ធិដែលទទួលបានក្រោយពេលចុះបញ្ជីម៉ាករួច។ ដោយសំលឹងឃើញបញ្ហាខាងលើនេះ ទើបមានការចងក្រងអត្ថបទនេះឡើង ដើម្បីបង្កភាពងាយស្រួលដល់បុគ្គលដែលមានបំណងក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកអាចសិក្សាពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកតាមរយៈអត្ថបទនេះ។ បុគ្គល ដែលមានបំណងចុះបញ្ជីម៉ាក គួរធ្វើការយល់ដឹងបន្ថែមទៀតថាមិនមែនម៉ាកទាំងអស់អាចសុទ្ធចុះបញ្ជីបាននោះទេ មានម៉ាកមួយចំនួនដែលច្បាប់បានធ្វើការហាមឃាត់មិនអាចចុះបញ្ជីបាន គឺម៉ាកដែលស្រដៀង នឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចដោយត្រូវតែគោរពតាមបទបញ្ញត្តពាក់ព័ន្ធនានាដែលមានក្នុងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងម៉ាកមួយចំនួនទៀតដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២។

លើសពីនេះដើម្បីជៀសវាងរាល់បញ្ហាផ្សេងដែលបានកើតឡើងទៅលើម្ចាស់សិទ្ធិនៃម៉ាក ដែលទទួលបានការការពារស្របច្បាប់ នៅរាល់ពេលមានការរំលោភបំពានក្នុងករណីណាមួយកើតឡើងលើម៉ាករបស់ខ្លួនដែលប្រធានបទខាងលើក៏បានសិក្សាបន្ថែមអំពី អំពើដែលរំលោភបំពាន និងការទប់ស្កាត់ដែលកើតមានឡើងផងដែរ។

អនុសាសន៍

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាប្រទេសដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដែលមានការរីកចម្រើនស្ទើរគ្រប់វិស័យ រួមទាំងវិស័យកម្មសិទ្ធិបញ្ញាផងដែរ។ ចំណែកឯ វិស័យសេដ្ឋកិច្ចក៏កំពុងមានការរីកចម្រើនខ្លាំងដែលនាំឱ្យវិនិយោគិនដែលជាជនជាតិខ្មែរ និងបរទេសមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាខ្លាំងក្នុងការវិនិយោគនៅប្រទេសកម្ពុជាដែលធ្វើឱ្យមានការចរាចរទាំងទំនិញ និងសេវាជាច្រើនប្រភេទនៅលើទីផ្សារ។ ការណ៍ ដែលទំនិញ ឬសេវាជាច្រើនត្រូវបានចរាចរណ៍នៅលើទីផ្សារបែបនេះ បានធ្វើឱ្យមានការប្រកួតប្រជែងកើតឡើងទាំងក្នុងរូបភាពនៃការប្រកួតប្រជែងដោយស្មោះត្រង់ និងមិនស្មោះត្រង់។ បន្ថែមពីនេះ ក៏អាចមានការក្លែងបន្លំម៉ាកនឹងកើតមានឡើងផងដែរ ដែលនេះជាអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ និងអំពើនៃការរំលោភបំពានលើម៉ាកដែលធ្វើឱ្យម្ចាស់ម៉ាកខាតប្រយោជន៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ប្រសិនបើមានការចរាចរទំនិញ ឬសេវាដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ ។

ដូចនេះ ដើម្បីទទួលបាននូវការការពារស្របច្បាប់ ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវចុះបញ្ជីម៉ាកតាមនីតិវិធី នៅនាយកដ្ឋាននីតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញា នៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងករណីដែលមានការចរាចរទំនិញ ឬសេវាដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយដែលនាំឱ្យផលប៉ះពាល់ជាខ្លាំងក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ដែលធ្វើឱ្យសាធារណៈជនមានការភាន់ច្រឡំជាពិសេសទៅលើគុណភាពនៃទំនិញ ដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ទំនិញ ឬសេវាដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយនោះ។

ដើម្បីបង្ការការកើតមានឡើងនូវបញ្ហាដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ គួរគប្បី៖

- ផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយពីសារៈសំខាន់នៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ជាពិសេសវិធានការ ក៏ដូចជាការផ្តន្ទាទោសក្នុងករណីមានការរំលោភបំពានម៉ាកកើតឡើង
- បង្កើនវិសាលភាពនៃវិធានការទប់ស្កាត់ការរំលោភបំពានម៉ាកទាំងឡាយ។

ឯកសារយោង

ច្បាប់

- ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ឆ្នាំ២០០២ ប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤

អនុក្រឹត្យ

- អនុក្រឹត្យ លេខ៦៤ អនក្រ.បក ស្តីពី ការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ថ្ងៃទី ០៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦

សៀវភៅ

- សៀវភៅនីតិកម្មសិទ្ធបញ្ញារបស់លោក នី វិចិត្រ បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១៣

ឧបសម្ព័ន្ធ

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០២០២/០០៦

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៧ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាមលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើក ទី ៦ នីតិកាលទី ១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើ
នៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងការពារម៉ាក ពាណិជ្ជនាមដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងបញ្ជីម៉ាក នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងប្រឆាំងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់លើការបង្កើត ការប្រើប្រាស់ម៉ាក និងពាណិជ្ជនាម ។

មាត្រា ២.-

ក-ម៉ាក គឺជាសញ្ញាដែលមើលឃើញ ហើយអាចសំគាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវានៃសហគ្រាសនីមួយៗ ។ ម៉ាកដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ទំនិញហៅថាពាណិជ្ជសញ្ញា ហើយម៉ាកដែលប្រើប្រាស់សំរាប់សេវាហៅថា សេវាសញ្ញា ។

ខ-ម៉ាកសមូហភាព គឺជាសញ្ញាដែលមើលឃើញ សំដៅប្រើក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី ហើយអាចសំគាល់នូវប្រភពដើមនៃទំនិញឬសេវា ឬសំគាល់នូវចរិតលក្ខណៈរួមដទៃទៀត គិតទាំងគុណភាពនៃទំនិញឬសេវារបស់សហគ្រាសផ្សេងៗគ្នា ដែលប្រើសញ្ញានោះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ម្ចាស់ម៉ាកសមូហភាពដែលបានចុះបញ្ជី ។

គ-ពាណិជ្ជនាម គឺជាឈ្មោះ ឬសញ្ញាសំគាល់ ឬជាឈ្មោះនិងសញ្ញាសំគាល់សំរាប់បញ្ជាក់និងសំគាល់លក្ខណៈខុសៗគ្នានៃសហគ្រាសនីមួយៗ ។

មាត្រា ៣.-

សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវបានទទួលស្គាល់តាមរយៈការចុះបញ្ជី ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤.-

ម៉ាកដែលមិនអាចចុះបញ្ជីបានមានដូចតទៅ :

ក- ម៉ាកដែលមិនអាចសំគាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវារបស់សហគ្រាសមួយទៅនឹងសហគ្រាសមួយផ្សេងទៀត ។

ខ- ម៉ាកដែលបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សីលធម៌ ឬប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ។

គ- ម៉ាកដែលអាចនាំឱ្យសាធារណជន ឬមជ្ឈដ្ឋានពាណិជ្ជកម្មភាន់ច្រឡំទៅនឹងប្រភពភូមិសាស្ត្រនៃទំនិញ ឬសេវាពាក់ព័ន្ធ ឬធាតុដើម ឬលក្ខណៈខាងក្រៅរបស់ទំនិញ ឬសេវានោះ ។

ឃ- ម៉ាកដែលដូចគ្នានិង/ ឬត្រាប់តាម ឬមានចំណុចណាមួយដូចសញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិនិងនិមិត្តរូបផ្សេងៗ ឈ្មោះ ឬឈ្មោះសង្ខេប ឬអក្សរកាត់នៃឈ្មោះ ឬសញ្ញា ឬត្រាជាផ្លូវការដែលអនុម័តដោយរដ្ឋណាមួយ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល ឬអង្គការដែលបង្កើតដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិមួយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ ឬអង្គការនោះ ។

ង- ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែល ដែលនាំឱ្យច្រឡំគ្នានឹងម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមមួយដែលល្បីក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬបង្កើតពីការបកប្រែនៃម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមដែលល្បីនោះសំរាប់ទំនិញ ឬសេវាដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នានៃសហគ្រាសមួយទៀត ។

ច- ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬប្រហាក់ប្រហែលដែលនាំឱ្យច្រឡំគ្នានឹងម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមមួយដែលល្បី ឬបង្កើតពីការបកប្រែនៃម៉ាក ឬពាណិជ្ជនាមដែលល្បីនោះ ហើយដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសម្រាប់ទំនិញ ឬសេវាដែលមិនដូចគ្នា ឬមិនប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដោយការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ។

ឆ- ម៉ាកដែលដូចគ្នា ឬស្ទើរតែដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងម៉ាក ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ផ្សេងដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីមុន ឬបានទទួលអាទិភាពចុះបញ្ជីមុននៅឯបរទេស ចំពោះទំនិញឬសេវាដូចគ្នា ឬទំនិញឬសេវាដែលពាក់ព័ន្ធគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។

ជំពូកទី ២

ការចុះបញ្ជីនិងសិទ្ធិដែលកើតឡើងពីការចុះបញ្ជីម៉ាក

មាត្រា ៥.-

បែបបទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ការសុំប្តូរអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់ម៉ាកនិងការបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាកត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

ក- ការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ការសុំប្តូរអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់ម៉ាកនិងការបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវធ្វើទៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ពាក្យស្នើសុំត្រូវភ្ជាប់ :

-គំរូម៉ាក

-បញ្ជីទំនិញឬសេវាដែលត្រូវចុះបញ្ជី ដោយរាយលំអិតតាមក្រុមមុខទំនិញទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ដូចមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

ខ- ការសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ការសុំប្តូរអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់ម៉ាកនិងការបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវបង់កម្រៃតាមការកំណត់នៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៦.-

សិទ្ធិអាទិភាពក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានផ្តល់តាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

ក- អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីអាចស្នើសុំអាទិភាពនៃការចុះបញ្ជី ដោយអមមកជាមួយនូវប្រកាសស្តីពីអាទិភាពដែលខ្លួនមាន តាមរយៈការស្នើសុំចុះបញ្ជីនៅប្រទេសណាមួយដែលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាក្រុងប៉ារីស ។

ខ- តម្លៃនៃប្រកាសស្តីពីអាទិភាពខាងលើ ត្រូវតែស្របទៅតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ។

មាត្រា ៧.-

អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីអាចដកពាក្យស្នើសុំរបស់ខ្លួននៅពេលណាក៏បាន ។

មាត្រា ៨.-

ក្រោយពេលទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវ :

ក- ពិនិត្យមើលពាក្យស្នើសុំនោះឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃមាត្រា ៥ និងបទបញ្ញាដែលជាប់ទាក់ទង ។

ខ- ពិនិត្យនិងកំណត់ថាម៉ាកនោះគឺជាម៉ាកស្របតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២ ចំណុច ក និងមិនអាចចុះបញ្ជីបានតាមមាត្រា ៤ ដោយលើកលែងតែចំណុច ឆ នៃមាត្រា៤ នេះចេញ ។

មាត្រា ៩.-

អាទិភាពនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ :

ក- កាលណាមានពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីច្រើនទាក់ទងនឹងម៉ាកដែលដូចឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដែលត្រូវបានប្រើចំពោះទំនិញ ឬសេវាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ហើយបានដាក់ពាក្យស្នើសុំតាមពេលវេលាខុសគ្នា មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកណាមួយនៃម៉ាកទាំងនោះរហូតដល់ពេលដែលសិទ្ធិនៃអ្នកស្នើសុំទាំងនោះត្រូវបានកំណត់ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ឬត្រូវបានដោះស្រាយដោយការព្រមព្រៀងគ្នានិងមានការយល់ព្រមពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

ខ- កាលណាមានពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីច្រើនទាក់ទងនឹងម៉ាកដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដែលត្រូវបានប្រើចំពោះទំនិញ ឬសេវាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ហើយបានដាក់ពាក្យស្នើសុំក្នុងពេលជាមួយគ្នា ក្រោយពីការពិគ្រោះឯកភាពគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងចំណោមអ្នកស្នើសុំទាំងអស់ មានអ្នកស្នើសុំតែម្នាក់គត់ដែលអាចទទួលបាននូវការចុះបញ្ជីម៉ាក ។

មាត្រា ១០.-

សិទ្ធិរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកមានដូចខាងក្រោម :

ក- ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីរកឃើញថាល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និងមាត្រា ៩ បានត្រូវបំពេញ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចុះបញ្ជីម៉ាក ចេញវិញ្ញាបនប័ត្រនៃការចុះបញ្ជីជូនអ្នកស្នើសុំនិងចុះផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ខ- ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីដែលមិនបានសមស្របតាមមាត្រា ៨ អ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជី អាចកែតម្រូវក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ ក្នុងករណីគ្មានការកែតម្រូវពាក្យស្នើសុំពីអ្នកសុំចុះបញ្ជីតាមកាលកំណត់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីមានសិទ្ធិបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកនោះ ។

គ- ក្នុងរង្វង់ ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានចុះផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការហើយ ជនណាដែលមានការពាក់ព័ន្ធ អាចជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីពីការជំទាស់របស់ខ្លួនចំពោះការចុះបញ្ជីម៉ាក តាមបែបបទដែលបានកំណត់ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការមិនបានបំពេញតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌណាមួយនៃមាត្រា ២ ចំណុច ក មាត្រា ៤ និងមាត្រា ៩ និងបទបញ្ញាទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ- មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវបញ្ជូនជាបន្ទាន់នូវសេចក្ដីជូនដំណឹងនោះមួយច្បាប់ទៅអ្នកសុំចុះបញ្ជីតាមពេលវេលានិងបែបបទដែលបានកំណត់ ។ បន្ទាប់មកអ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីត្រូវបញ្ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីនូវចម្លើយបញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋានបង្អែកទាំងឡាយសម្រាប់ការចុះបញ្ជីរបស់ខ្លួន ។ ប្រសិនបើមិនបានឆ្លើយតបទេ ម្ចាស់ម៉ាកនោះត្រូវចាត់ទុកថាបានបោះបង់ចោលការចុះបញ្ជីរបស់ខ្លួន ។

ង- ប្រសិនបើអ្នកសុំចុះបញ្ជីធ្វើពាក្យជំទាស់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវផ្ដល់ចម្លើយមួយច្បាប់ទៅអ្នកដែលបានប្ដឹងជំទាស់ ។ ប្រសិនបើភាគីម្ខាង ឬភាគីទាំងសងខាងមានបំណងចង់ឱ្យមានសវនាការ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវរៀបចំឱ្យមានសវនាការនោះ ។ បន្ទាប់ពីបានស្ដាប់ភាគីទាំងសងខាងនិងពិចារណាលើពាក្យតវ៉ា មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវ

សម្រេចថាម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីនេះត្រូវរក្សាទុក ឬបដិសេធ ។

មាត្រា ១១.-

សិទ្ធិដែលទទួលបានតាមរយៈការចុះបញ្ជីម៉ាកមានដូចខាងក្រោម ៖

ក- ចំពោះម៉ាកដែលទាក់ទងនឹងទំនិញ ឬសេវាដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះដោយជនណាមួយក្រៅពីម្ចាស់ដើម ត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ដើមជាមុនសិន ។

ខ- ម្ចាស់ដើមនៃម៉ាកមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការប្រឆាំងនឹងជនណាម្នាក់ដែលប្រើប្រាស់ដោយរំលោភនូវម៉ាករបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ដើម ។ ម្ចាស់ដើមក៏មានសិទ្ធិប្តឹងផងដែរ ចំពោះការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងម៉ាក ដែលខ្លួនបានចុះបញ្ជីរួចហើយនិងការប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលទាក់ទិនទៅនឹងទំនិញនិងសេវាដែលប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទំនិញ ឬសេវានៃម៉ាកដែលចុះបញ្ជីរួចហើយនោះហើយដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានការភាន់ច្រឡំជាសាធារណៈ ។

គ- សិទ្ធិដែលទទួលបានតាមរយៈការចុះបញ្ជីម៉ាកនឹងមិនរាប់បញ្ចូលនូវការដាក់លក់ទំនិញនៅលើទីផ្សារក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជី ឬដោយមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ម៉ាកនោះទេ ។

មាត្រា ១២.-

សុពលភាពក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកនិងការចុះបញ្ជីសាជាថ្មីត្រូវបានកំណត់តាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

ក- ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីហើយ មានសុពលភាព ១០(ដប់) ឆ្នាំចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ។

ខ- តាមការស្នើសុំ ការចុះបញ្ជីម៉ាកមួយ អាចធ្វើឡើងសាជាថ្មីសំរាប់រយៈពេល ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ម្តងជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលម្ចាស់ដើមបង់អាករចុះបញ្ជីជាថ្មីតាមការកំណត់ ។

គ- ក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មីនូវម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ មុនពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន អ្នកស្នើសុំត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នូវប្រភេទទំនិញ ឬសេវាដែលចង់បានការការពារ ដោយផ្អែកតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

ឃ- ការអនុគ្រោះចំពោះការយឺតយ៉ាវក្នុងការចុះបញ្ជីសាជាថ្មីត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមតែរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ។

ជំពូកទី ៣

មោឃភាពនិងការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី

មាត្រា ១៣.-

មោឃភាពនិងអានុភាពនៃមោឃភាពត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

ក- ជនណាដែលមានការពាក់ព័ន្ធ អាចស្នើសុំមកក្រសួងពាណិជ្ជកម្មឱ្យផ្តល់មោឃភាពដល់ការចុះបញ្ជីម៉ាកបាន ។

ខ- ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវទុកការចុះបញ្ជីជាមោឃៈ ប្រសិនបើជនដែលស្នើសុំឱ្យមានមោឃភាពនោះ បង្ហាញថាមានល័ក្ខខ័ណ្ឌណាមួយនៃមាត្រា ២ ចំណុច ក និងមាត្រា ៤ មិនត្រូវបានបំពេញ ។

គ- មោឃភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកត្រូវមានអានុភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជី ហើយត្រូវបានកត់ត្រានិងបោះពុម្ពផ្សាយជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ១៤.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមានសិទ្ធិលុបចោលម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

ក- អ្នកសុំចុះបញ្ជីមិនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មីនូវម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយតាមរយៈពេលដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១២ ចំណុច ខ និង ចំណុច ឃ ។

ខ- ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ស្នើសុំលុប ។

គ- ក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប)ថ្ងៃ ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយមិនគោរពល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការផ្តល់ឯកសារគាំទ្រ ឬការកម្រិតដែលបានកំណត់នៅក្នុង មាត្រា ៨ ។

ឃ- ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយលែងមានអាស័យដ្ឋានទាក់ទងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ង- ជឿជាក់ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងថា ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយមិនមែនជាម្ចាស់ស្របច្បាប់ ។

ច- ជឿជាក់ថាម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយប្រហាក់ប្រហែលឬដូចគ្នាទៅនឹងម៉ាកល្បីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ភាគីទីបី ។

មាត្រា ១៥.-

ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ប៉ុន្តែមិនបានប្រើប្រាស់សោះក្នុងរយៈពេល ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជី ។ ប្រសិនបើម្ចាស់ម៉ាកបង្ហាញថា កាលៈទេសៈពិសេសបានរារាំងការប្រើប្រាស់ម៉ាក ហើយគ្មានបំណងមិនប្រើ ឬបោះបង់ចោលម៉ាកនោះទេ ម៉ាកនោះ នឹងមិនត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជីឡើយ ។ ជនណាដែលពាក់ព័ន្ធអាចស្នើសុំឱ្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្មលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី ១ (មួយ) ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទ ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ នៃការមិនបានប្រើប្រាស់ ឬក្រោយកាលបរិច្ឆេទនេះ ។

ជំពូកទី ៤

ម៉ាកសមូហភាព

មាត្រា ១៦.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងពីមាត្រា ៣ ដល់មាត្រា ១៥ ព្រមទាំង មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះម៉ាកសមូហភាព ។

មាត្រា ១៧.-

បែបបទនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពមានដូចតទៅ :

ក- ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពត្រូវបញ្ជាក់ថាជាម៉ាកសមូហភាព និងត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវបទបញ្ជារួមស្ដីពីការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាពនោះមួយច្បាប់ ។

ខ- ម្ចាស់ម៉ាកសមូហភាព ដែលបានចុះបញ្ជីហើយ ត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអំពីការផ្លាស់ប្ដូរទាំងឡាយតាមបទបញ្ជាដែលបានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ក ។

មាត្រា ១៨.-

បន្ថែមលើខ្លឹមសារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ ចំណុច ក និងចំណុច ខ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចាត់ទុកការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពជាមោឃៈប្រសិនបើជនដែលទាមទារនូវមោឃភាពនោះបង្ហាញថា មានតែម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជីម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះដែលប្រើប្រាស់ម៉ាក ឬបង្ហាញថាម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជីប្រើប្រាស់ ឬអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់វិលោកទៅនឹងបទបញ្ជារួមដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា ១៧ ចំណុច ក ឬបង្ហាញថាម្ចាស់ដែលបានចុះបញ្ជីអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់តាមរបៀបមួយដែលអាចបំភាន់ឧមជ្ឈដ្ឋានពាណិជ្ជកម្ម ឬសាធារណជនអំពីប្រភពដើម ឬលក្ខណៈរួមផ្សេងទៀតនៃទំនិញ ឬសេវាដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី ៥

ការផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះម៉ាក

មាត្រា ១៩.-

ការផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះម៉ាកត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

ក- កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណណាមួយអំពីការចុះបញ្ជីម៉ាក ឬពាក្យស្នើសុំ

ទទួលស្គាល់កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនោះ ត្រូវចែងអំពីការត្រួតពិនិត្យដោយមានប្រសិទ្ធភាពពីសំណាក់អ្នកប្រគល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ចំពោះគុណភាពទំនិញ ឬសេវារបស់អ្នកទទួលអាជ្ញា-ប័ណ្ណដែលម៉ាកនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណមិនបានចែងអំពីការត្រួតពិនិត្យគុណភាពនោះ ឬប្រសិនបើការត្រួតពិនិត្យគុណភាពនោះមិនត្រូវបានអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធភាពទេ កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនោះនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមិនបានការ ។

ខ- ការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពមួយ ឬពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហ-ភាពនោះមិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណបានឡើយ ។

ជំពូកទី ៦

ពាណិជ្ជនាម

មាត្រា ២០.-

នាម ឬសញ្ញាសំគាល់មិនអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាពាណិជ្ជនាមឡើយប្រសិនបើសារជាតិ ឬការប្រើប្រាស់នាម ឬសញ្ញាសំគាល់ដែលបានកំណត់នោះប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬសីលធម៌ និងជាពិសេសអាចបំភ័ន្តដល់មជ្ឈដ្ឋានពាណិជ្ជកម្ម ឬសាធារណជន អំពីប្រភេទនៃសហគ្រាសដែលកំណត់ដោយនាមនោះ ។

មាត្រា ២១.-

ការការពារនិងការរំលោភលើពាណិជ្ជនាមត្រូវបានចែងដូចខាងក្រោម :

ក- ទោះជាច្បាប់ ឬបទបញ្ញាទាំងឡាយចែងអំពីកាតព្វកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជនាមក៏ដោយ ក៏នាមទាំងនោះត្រូវបានការពារប្រឆាំងនឹងទង្វើមិនស្របច្បាប់របស់ភាគីទីបី ទោះមុនការចុះបញ្ជី ឬគ្មានការចុះបញ្ជីក៏ដោយ ។

ខ- ការប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជនាមជាបន្តបន្ទាប់ដោយភាគីទីបី ទោះបីជាពាណិជ្ជនាម ឬម៉ាក ឬជាម៉ាកសមូហភាព ឬការប្រើប្រាស់ណាមួយដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណជនភាន់ច្រឡំត្រូវចាត់ទុកជាមិនស្របច្បាប់ ។

ជំពូកទី ៧

អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់

មាត្រា ២២.-

អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងណាដែលផ្ទុយពីគោលការណ៍នៃការអនុវត្តទៀងត្រង់នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ត្រូវចាត់ទុកថាជាការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ។

មាត្រា ២៣.-

ទង្វើទាំងឡាយដូចខាងក្រោមត្រូវចាត់ទុកថាជាទង្វើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ :

ក- ការបង្កើតឱ្យមានការភាន់ច្រឡំតាមមធ្យោបាយណាមួយ ជាមួយសហគ្រាស ជាមួយទំនិញ ឬជាមួយសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្មនៃគូប្រកួតប្រជែង ។

ខ- ការពោលអះអាងមិនត្រឹមត្រូវក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ដែលធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះសហគ្រាស ទំនិញ ឬសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្មនៃគូប្រកួតប្រជែង ។

គ- ការបញ្ជាក់ឬការពោលអះអាងដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ហើយដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណជនភាន់ច្រឡំអំពីប្រភេទ ដំណើរការផលិត លក្ខណៈ ភាពសមស្របសំរាប់គោលបំណងរបស់គេ ឬបរិមាណនៃទំនិញ ។

ជំពូកទី ៨

ការរំលោភនិងវិធានការដោះស្រាយ

មាត្រា ២៤.-

ដោយផ្អែកតាមមាត្រា ១២ ខាងលើ ការរំលោភលើម៉ាកគឺជាការប្រព្រឹត្តដែលទាក់ទងទៅនឹងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ដោយជនណាម្នាក់ក្រៅពីម្ចាស់ម៉ាកដែល

បានចុះបញ្ជីរួចហើយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយដែលពុំមានការយល់ព្រម ពីម្ចាស់ម៉ាក ។

មាត្រា ២៥.-

ការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាដូចឬប្រហាក់ប្រហែល ដែលធ្វើឱ្យភាន់ច្រឡំទៅនឹង ម៉ាកល្បីដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ជាការរំលោភលើម៉ាកល្បីនោះ ប្រសិនបើសញ្ញាទាំងនោះត្រូវបាន យកមកប្រើប្រាស់ :

ក- ទាក់ទងទៅនឹងទំនិញនិងសេវា ដែលដូចឬប្រហាក់ប្រហែលនឹង ទំនិញនិងសេវានៃម៉ាកល្បីដែលបានចុះបញ្ជីរួច ។

ខ- ទាក់ទងទៅនឹងទំនិញនិងសេវា ដែលមិនដូចឬមិនប្រហាក់ប្រហែល នឹងទំនិញនិងសេវានៃម៉ាកល្បីដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាទាក់ទង នឹងទំនិញឬសេវានោះបញ្ជាក់នូវការពាក់ព័ន្ធគ្នារវាងទំនិញនិងសេវានោះជាមួយនឹងម្ចាស់ នៃម៉ាកល្បី ហើយដែលផលប្រយោជន៍នៃម្ចាស់ម៉ាកល្បីអាចនឹងត្រូវខូចខាតដោយការ ប្រើប្រាស់នោះ ។

មាត្រា ២៦.-

ការប្រើប្រាស់នូវសញ្ញាដែលដូចឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងម៉ាកល្បីដែលមិន បានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់នៃម៉ាកល្បី ជាការរំលោភលើម៉ាកល្បីនោះ ប្រសិនបើសញ្ញានោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ទាក់ទងទៅនឹង ទំនិញ ឬសេវាដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងទំនិញឬសេវានៃម៉ាកល្បីនោះ ។

មាត្រា ២៧.-

តាមសំណើរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ តុលាការអាចចេញនូវ សេចក្តីសម្រេចបណ្តោះអាសន្នមួយដើម្បីទប់ស្កាត់ការរំលោភ ការដែលនឹងមានការ

វិលោភ ឬទង្វើដែលមិនស្របច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ មាត្រា ២២ និងមាត្រា ២៣ និងសម្រេចឱ្យសងការខូចខាត ហើយផ្តល់នូវដំណោះស្រាយផ្សេងៗ ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ជាធរមាន ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណបានស្នើទៅម្ចាស់ម៉ាកឱ្យប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីឱ្យផ្តួសផុលនូវសំណងដ៏ជាក់លាក់មួយ ប៉ុន្តែបើម្ចាស់ម៉ាក បានបដិសេធ ឬខកខានមិនបានធ្វើតាម អ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណអាចប្តឹងទៅតុលាការដោយផ្ទាល់បាន ។

មាត្រា ២៨.-

តាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណាមួយ ឬជនណាមួយដែលមានការពាក់ព័ន្ធដូចជា សមាគម ឬសហជីពនៃផលិតករ ឧស្សាហករ ឬពាណិជ្ជករ តុលាការអាចសំរេចឱ្យមានការផ្តួសផុលសំណង ចំពោះករណីនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២២ និងមាត្រា ២៣ ។

ជំពូកទី ៩

វិធានការបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ២៩.-

តាមសំណើរបស់អ្នកប្តឹង តុលាការមានអំណាចដាក់ចេញនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្នជាបន្ទាន់និងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរំលោភ ការរំលោភដែលប្រុងនឹងកើតមាន ឬរក្សាទុកនូវភស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៣០.-

នៅពេលចាំបាច់ ជាពិសេសនៅពេលការយឺតយ៉ាវអាចបណ្តាលឱ្យមានភាពអន្តរាយដែលមិនអាចផ្តួសផុលបានចំពោះម្ចាស់សិទ្ធិ ឬនៅពេលដែលភស្តុតាងអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញ តុលាការអាចដាក់ចេញនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ប្រសិនបើដើមចោទផ្តល់នូវ ៖

ក- ភស្តុតាងត្រឹមត្រូវដែលមាន ដែលអាចធ្វើឱ្យតុលាការយល់ស្របក្នុងកម្រិតមួយគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សន្និដ្ឋានបញ្ជាក់ថា ដើមចោទគឺជាម្ចាស់ពិតប្រាកដ ហើយសិទ្ធិរបស់អ្នកប្តឹងកំពុងត្រូវបានគេរំលោភ ឬការរំលោភនោះ អាចនឹងកើតមានឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗ ។

ខ- ប្រាក់កក់ធានាដែលតម្រូវ ឬការធានាដែលមានតម្លៃស្មើនៃប្រាក់កក់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងការការពារចុងចម្លើយនិងទប់ស្កាត់មិនឱ្យមានការរំលោភបំពាន ។ ប្រាក់កក់ធានានេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការកំណត់របស់តុលាការ ។

មាត្រា ៣១.-

នៅពេលដែលវិធានការបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានដាក់ចេញ តុលាការត្រូវជូនដំណឹងដល់ចុងចម្លើយ អំពីសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការចាត់វិធានការបណ្តោះអាសន្ននោះ ។

មាត្រា ៣២.-

នៅពេលដែលវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបានដាក់ចេញតាមមាត្រា ៣០ និងមាត្រា ៣១ ចុងចម្លើយអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការស្នើសុំឱ្យពិនិត្យវិធានការនោះឡើងវិញក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ។ តុលាការត្រូវផ្តល់នូវឱកាសសវនាការឱ្យដល់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធហើយត្រូវពិនិត្យវិធានការនោះឡើងវិញនិងតម្កល់ កែតម្រូវ ឬលុបចោលនូវសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលមួយសមស្របតាមច្បាប់កំណត់ ។

មាត្រា ៣៣.-

ក្នុងករណីដើមចោទ នៅក្នុងរយៈពេល ២០ (ម្ភៃ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការគិតពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីការដាក់ចេញនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្នហើយ ឬនៅ ក្នុងរយៈពេលមួយសមស្របដែលកំណត់ដោយតុលាការនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ពុំបានផ្តួចផ្តើមបន្តសំណុំរឿងបណ្តឹងដែលនាំដល់សេចក្តីសម្រេចអំពីអង្គសេចក្តីនៃករណី

តុលាការត្រូវលុបនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ននោះចោលវិញ ដោយផ្អែកតាមសំណើរបស់ចុងចម្លើយ ។

មាត្រា ៣៤.-

ក្នុងករណីដែលវិធានការបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានលុបចោលវិញ ឬក្នុងករណីដែលតុលាការសម្រេចនូវអង្គសេចក្តីនៃករណីតាមដំណាក់ការជំរះក្តីស្របតាមមាត្រា ៣៣ តាមការផ្តួចផ្តើមរបស់ដើមចោទ ប៉ុន្តែបែរជាគ្មានការរំលោភ ឬការគំរាមរំលោភវិញ ដោយយោងតាមសំណើរបស់ចុងចម្លើយ តុលាការត្រូវសម្រេចឱ្យដើមចោទសងឱ្យចុងចម្លើយនូវសំណងសមស្របចំពោះការខូចខាតនានាដែលកើតមានឡើងដោយការអនុវត្តនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ននោះ ។

ជំពូកទី ១០
វិធានការគោមនាត់ច្រកព្រំដែន

មាត្រា ៣៥.-

ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីហើយអាចធ្វើពាក្យបណ្តឹងទៅរដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬតុលាការឱ្យឃុំទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញណាដែលសង្ស័យថាមានម៉ាកក្លែងក្លាយដោយបង្ហាញនូវភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា គាត់ជាម្ចាស់នៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ៣៦.-

ពាក្យបណ្តឹងទាំងឡាយដែលបានលើកនៅក្នុងមាត្រា ៣៥ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនិងត្រូវភ្ជាប់ដោយ :

ក- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីម៉ាក ។

ខ- សេចក្តីថ្លែងពីមូលហេតុនៃការប្តឹងនិងជាពិសេសភស្តុតាងដំបូងដែលបង្ហាញថា ទំនិញនោះពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយមែន ។

គ- ការរៀបរាប់ពីល្បិចល្អន់ពីទំនិញដែលម៉ាករបស់វាត្រូវបានប្រើប្រាស់ព្រមទាំងគំរូនៃផលិតផលពិតប្រាកដផង ប្រសិនបើមានសំណូមពរ ។

ឃ- ឈ្មោះនិងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកប្ដឹងនិងតំណាងរបស់គេដែលត្រូវរៀបរាប់ឱ្យបានសព្វគ្រប់តាមការកំណត់ ។

ង- លិខិតអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី ប្រសិនបើពាក្យបណ្ដឹងនោះត្រូវបានដាក់ដោយតំណាងដែលទទួលសិទ្ធិ ។

ច- កម្រៃរដ្ឋបាលតាមការកំណត់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៧.-

ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលនូវពាក្យបណ្ដឹងតាមមាត្រា ៣៥ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកប្ដឹងថា ពាក្យបណ្ដឹងរបស់ខ្លួនត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាត្រឹមត្រូវ ឬបដិសេធ ឬមួយរក្សាទុកសម្រាប់ពិចារណានៅពេលក្រោយ ។

មាត្រា ៣៨.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ មានសិទ្ធិស្នើឱ្យអ្នកប្ដឹងបង់ប្រាក់ធានា ឬតម្រូវឱ្យមានការធានាដែលមានតំលៃស្មើនៃប្រាក់កក់គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការពារអ្នកនាំចូល អ្នកទទួល អ្នកនាំចេញ ឬម្ចាស់ទំនិញនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។ ប្រាក់ធានា ឬការធានាដែលមានតម្លៃស្មើនៃប្រាក់កក់នេះត្រូវបានកំណត់តាមរបៀបនិងបែបបទមួយដែលមិនត្រូវឱ្យរារាំងដល់ការអនុវត្តនីតិវិធីនេះដោយមិនសមហេតុផល ។

មាត្រា ៣៩.-

ក្នុងពេលយល់ព្រមតាមពាក្យបណ្ដឹងក្នុងមាត្រា ៣៥ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវព្យួរទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញដែលមានទាក់ទងទៅនឹងពាក្យបណ្ដឹង ។ ការព្យួរទុកនេះត្រូវនៅជាធរមានក្នុងរយៈពេលដំបូងនិងក្នុងរយៈពេលដែលបានពន្យារមិនលើសពី

១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ។ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវជូនពត៌មានភ្លាមទៅអ្នកនាំចូលនិងអ្នកប្តឹងអំពីការល្បួរទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការល្បួរទុកនេះផង ។ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវជូនដំណឹងពីឈ្មោះនិងអាស័យដ្ឋាននៃអ្នកប្តឹងដល់អ្នកនាំចូលផងដែរ ។

មាត្រា ៤០.-

ក្នុងរយៈពេលមិនហួសពី ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ក្រោយពេលដែលអ្នកប្តឹងបានទទួលនូវពត៌មានអំពីការឃាត់ទំនិញ ប្រសិនបើរដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករបានទទួលនូវពត៌មានថា ចំណាត់ការដែលនាំដល់ការសម្រេចនូវអង្គសេចក្តីនៃករណីមិនត្រូវបានផ្តួចផ្តើមឡើងដោយភាគីមួយទៀតផ្សេងពីចុងចម្លើយ ឬថាអាជ្ញាធរដែលបានប្រគល់សិទ្ធិត្រឹមត្រូវមិនបានអនុវត្តនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីពន្យារការដោះលែងទំនិញទេ ទំនិញនោះនឹងត្រូវដោះលែងតែក្នុងករណីដែលល័ក្ខខ័ណ្ឌផ្សេងៗទៀតសម្រាប់ការនាំចូល ឬនាំចេញត្រូវបានគោរព ។

ក្នុងករណីសមស្រប រយៈពេលនេះអាចត្រូវពន្យារ ១០ (ដប់) ថ្ងៃទៀតនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

ប្រសិនបើចំណាត់ការ ដែលនាំឱ្យមានការសម្រេចនូវអង្គសេចក្តីនៃករណីត្រូវបានផ្តួចផ្តើមឡើង ការពិនិត្យឡើងវិញមានទាំងការធ្វើសវនាការផង ត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមការស្នើសុំពីសំណាក់ចុងចម្លើយដើម្បីសម្រេចនៅក្នុងរយៈពេលមួយសមស្របថា តើវិធានការនេះត្រូវតម្កល់ កែតម្រូវ ឬលុបចោល ។

មាត្រា ៤១.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិសម្រេចឱ្យអ្នកប្តឹងសងទៅម្ចាស់អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញនិងអ្នកទទួលទំនិញនូវសំណងសមស្របចំពោះការខូចខាតរបស់គេដែលបណ្តាលមកពីការឃាត់ទំនិញដោយមិនត្រឹមត្រូវ ឬការឃាត់ទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ ។ ក្នុងករណីភាគីណាមួយមិនយល់ព្រមតាមសេចក្តីសម្រេចនោះភាគីនោះមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៤២.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀតអាចអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិអ្នកនាំចូល ឬអ្នកនាំចេញពិនិត្យទំនិញដែលបានឃុំទុកតាមបែបបទគយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ និងដកយកនូវគំរូដើម្បីពិនិត្យសាកល្បងនិងវិភាគ ក្នុងគោលបំណងបញ្ជាក់ឱ្យដឹងថាទំនិញនោះពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ ឬមិនក្លែងក្លាយ ។

នៅពេលដែលទំនិញត្រូវបានបញ្ជាក់ឱ្យដឹងថាជាទំនិញពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករអាចជូនពត៌មានទៅម្ចាស់សិទ្ធិនូវឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋាននៃអ្នកនាំចេញ អ្នកនាំចូល អ្នកទទួលនិងបរិមាណទំនិញ ។ ដោយមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការការពារនូវពត៌មានសម្ងាត់ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀតអាចផ្តល់ទៅឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិនូវច្បាប់ចម្លងនៃឯកសារទំនិញទាំងនោះ ឬនូវពត៌មានដែលមាន ឬឯកសារដែលទាក់ទងទៅនឹងការនាំចូលឬនាំចេញនូវទំនិញប្រហាក់ប្រហែលពីមុនដោយអ្នកនាំចូល ឬអ្នកនាំចេញដដែលនេះតាមសំណូមពររបស់ម្ចាស់សិទ្ធិ ។

មាត្រា ៤៣.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករអាចឃុំទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ ដែលខ្លួនបានពិនិត្យឃើញមានភស្តុតាងជាលើកដំបូងថា កំពុងតែមានឬអាចនឹងមានការនាំចូលនូវទំនិញប្រភេទនេះ ។

មាត្រា ៤៤.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករត្រូវជូនពត៌មានភ្លាមទៅឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិ អំពីទីកន្លែងនិងថ្ងៃដែលឃុំទុកនូវការធ្វើបែបបទរបស់គយ ហើយរដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករក៏អាចស្នើឱ្យម្ចាស់សិទ្ធិផ្តល់នូវពត៌មានទាំងឡាយដែលអាចជាជំនួយក្នុងការអនុវត្តនូវអំណាចរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

មាត្រា ៤៥.-

ដោយអនុលោមទៅនឹងបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ

អាជ្ញាធរសាធារណៈនិងមន្ត្រីទទួលបន្ទុកត្រូវបានលើកលែងពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះវិធានការដោះស្រាយដោយសមស្រប នៅពេលដែលសកម្មភាពទាំងនោះត្រូវបានធ្វើ ឬមានបំណងនឹងធ្វើដោយស្មោះត្រង់ ។

មាត្រា ៤៦.-

រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមរយៈសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការមានសិទ្ធិបំផ្លាញចោលនូវទំនិញដែលពាក់មាកក្លែងក្លាយនោះ ។ រដ្ឋបាលគយនិងរដ្ឋាករ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនាំចេញបន្តនូវទំនិញដែលមានមាកក្លែងក្លាយ ឬដាក់ទំនិញនេះឱ្យនៅក្រោមនីតិវិធីផ្សេងទៀតរបស់គយឡើយ ។

មាត្រា ៤៧.-

ទំនិញពាក់មាកក្លែងក្លាយដែលមិនមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដែលនៅក្នុងអីវ៉ាន់ផ្ទាល់ខ្លួននៃអ្នកដំណើរអាចស្ថិតនៅក្រៅការអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ១១

ការប្ដូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ

មាត្រា ៤៨.-

តាមសំណើរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធមកមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ការប្ដូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណាមួយនៃការចុះបញ្ជីមាកត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវបានចុះបញ្ជី និងចុះផ្សាយដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ ការប្ដូរបែបនេះនឹងមិនមានអានុភាព ចំពោះភាគីទីបីឡើយ រហូតដល់ការចុះបញ្ជីត្រូវបានធ្វើរួចជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៤៩.-

ការប្ដូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណាមួយនៃការចុះបញ្ជីមាកសមូហភាព តម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជាមុន ។

មាត្រា ៥០.-

ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណាមួយនៃពាណិជ្ជនាម ត្រូវធ្វើឡើងដោយការផ្ទេរសហគ្រាសទាំងមូល ឬមួយផ្នែកហើយត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ៥១.-

ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើម៉ាកនោះទំនងជាមានលក្ខណៈបោកបញ្ឆោត ឬបណ្តាលឱ្យមានការភាន់ច្រឡំ ជាពិសេសចំពោះប្រភេទ ប្រភពដើម ដំណើរការផលិតកម្ម ចរិតលក្ខណៈ ភាពសមស្របដើម្បីគោលបំណងនៃទំនិញ ឬសេវាដែលម៉ាកនោះបម្រុងប្រើប្រាស់ ឬកំពុងប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ៥២.-

កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ឬពាក្យស្នើសុំទទួលស្គាល់កិច្ចសន្យា ត្រូវដាក់ជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីដែលត្រូវរក្សាការសម្ងាត់ចំពោះខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យានោះ ប៉ុន្តែត្រូវចុះបញ្ជីនិងចុះផ្សាយនូវពត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធ ។ កិច្ចសន្យាអាជ្ញាប័ណ្ណនឹងមិនមានអានុភាពចំពោះភាគីទីបីឡើយរហូតដល់ការចុះបញ្ជីនោះត្រូវបានធ្វើរួចជាស្ថាពរ ។

ជំពូកទី ១២

ការកាន់កាប់បញ្ជីម៉ាក

មាត្រា ៥៣.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមានតួនាទីបំពេញភារកិច្ចដែលទាក់ទងទៅនឹងនីតិវិធីដើម្បីធ្វើការចុះបញ្ជីម៉ាក និងដើម្បីធ្វើការគ្រប់គ្រងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងច្បាប់នេះនិងនៅក្នុងបទបញ្ញាទាំងឡាយ ។

មាត្រា ៥៤.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ជាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចកាន់កាប់និងចុះបញ្ជីម៉ាក ។ ម៉ាកសមូហភាពនឹងត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្នុងផ្នែកពិសេសមួយនៃបញ្ជីម៉ាក ។ គ្រប់ការកត់ត្រាដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើនៅក្នុងបញ្ជីខាងលើ ។

ជនណាក៏ដោយក៏អាចមានសិទ្ធិសុំមើលបញ្ជីម៉ាកបានដែរ ហើយអាចដកស្រង់ចេញពីបញ្ជីនោះនូវពត៌មានផ្សេងៗ ដែលស្របទៅតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលបានកំណត់នៅក្នុងបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៥៥.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវបោះពុម្ពនៅក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការនូវគ្រប់ការចុះបញ្ជីការចុះបញ្ជីសាឡើងវិញ ការបដិសេធ ការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជីនិងការងារផ្សេងៗទៀតដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៦.-

តាមប្រការទាំងឡាយនៃបទបញ្ជា មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចកែតម្រូវកំហុសផ្សេងៗនៅក្នុងការកត់ត្រាដែលបានធ្វើឡើង ដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ ឬតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយ ។

នៅពេលទទួលសំណើជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរហើយ ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថាជាការត្រឹមត្រូវដើម្បីធ្វើដូច្នោះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចបន្តពេលវេលាសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពណាមួយ ឬប្រកាន់យកនូវចំណាត់ការណាមួយតាមច្បាប់នេះនិងតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយ ដោយជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធនិងតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីដាក់បញ្ជាឱ្យ ។ ការបន្តនេះអាចត្រូវយល់ព្រម ទោះបីរយៈពេលអនុវត្តនូវសកម្មភាព ឬប្រកាន់យកនូវចំណាត់ការត្រូវផុតកំណត់ហើយក៏ដោយ ។

មាត្រា ៥៧.-

មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវផ្តល់នូវឱកាសសម្រាប់សវនាការដល់ភាគីណាមួយនៃបណ្តឹងនៅចំពោះមុខខ្លួនមុនពេលអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិ ដែលបានប្រគល់ឱ្យដោយច្បាប់នេះនិងដោយបទបញ្ជាទាំងឡាយប្រឆាំងចំពោះភាគីនោះ ។

ជំពូកទី ១៣

ភ្នាក់ងារ

មាត្រា ៥៨.-

ក្នុងករណីដែលលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬទីតាំងប្រកបអាជីវកម្មសំខាន់របស់អ្នកស្នើសុំស្ថិតនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អ្នកស្នើសុំនោះត្រូវមានតំណាងជាភ្នាក់ងារដែលមានទីលំនៅ និងកំពុងប្រកបវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៥៩.-

អ្នកតំណាងដែលជាភ្នាក់ងារក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដូចមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ១៤

ការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិនិងការបកស្រាយ

មាត្រា ៦០.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ អំពីកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីមួយនៃសន្ធិសញ្ញានោះ ត្រូវយកមកអនុវត្តជាមួយនឹងច្បាប់នេះបានផងដែរ ។

ក្នុងករណីមានទំនាស់ជាមួយនឹងមាត្រាទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកជាបទប្បញ្ញត្តិគោល ។

មាត្រា ៦១.-

នៅក្នុងច្បាប់នេះ :

-ចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ មានន័យថា ចំណាត់ថ្នាក់ដែលអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងនីស ដែលចែងអំពីចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិនៃទំនិញនិងសេវាកម្មសម្រាប់គោលបំណងនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៥៧ ដែលបានកែសម្រួលនៅពេលចុងក្រោយ

-អនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស មានន័យថា អនុសញ្ញាដែលបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងប៉ារីស ស្តីពីការការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៨៨៣ ដែលបានកែសំរួលនៅពេលចុងក្រោយ

-កាលបរិច្ឆេទអាទិភាព មានន័យថា ពេលវេលានៃការស្នើសុំមុនគេដែលប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ទទួលនូវសិទ្ធិអាទិភាព ដូចមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស

-បទបញ្ជា មានន័យថា ប្រកាសឬសេចក្តីណែនាំដែលចេញដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

-ទំនិញដែលពាក់ម៉ាកក្លែងក្លាយ មានន័យថា ទំនិញទាំងឡាយរួមទាំងសំបកវេចខ្ចប់ផងដែលមានម៉ាកដូចគ្នានឹងម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវទាក់ទងទៅនឹងទំនិញនោះដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬមិនអាចសំគាល់បាននូវលក្ខណៈខុសគ្នាពីទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃម៉ាក និងដែលរំលោភបំពានសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ម៉ាកស្របច្បាប់ក្រោមច្បាប់នៃប្រទេសនាំចូល ។

ជំពូកទី ១៥

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦២.-

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម អាចជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចបាន ដោយភាគីជំទាស់ណាមួយ ហើយបណ្តឹងតវ៉ានេះត្រូវធ្វើក្នុង

រយៈពេល ៣ (បី) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ៦៣.-

ជនណាដែលផ្តល់ពត៌មានមិនពិតដល់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំបណ្តឹងជំទាស់ ឬឯកសារដទៃដែលបានតម្កល់ទុកទាក់ទិននឹងការស្នើសុំចុះបញ្ជី ការកែតម្រូវនៃការចុះបញ្ជី ការចុះបញ្ជីសាជាថ្មី ការលុបចោលនូវការចុះបញ្ជី ម៉ាកពាណិជ្ជនាម ឬកិច្ចសន្យាផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលទាក់ទងនឹងម៉ាក ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

ជនណាដែលក្លែងបន្លំ ពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬពាណិជ្ជ-នាមរបស់សហគ្រាសមួយផ្សេងទៀត ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានចែងនៅមាត្រា ១១ ចំណុច ខ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធ-នាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៥.-

ជនណាដែលធ្វើត្រាប់តាម ពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬពាណិជ្ជនាមរបស់សហគ្រាសមួយ ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងបំភាន់សាធារណជនឱ្យជឿថា ពាណិជ្ជសញ្ញា សេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬពាណិជ្ជនាមទាំងនោះជារបស់សហគ្រាសមួយផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ដល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំ ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៦.-

ជនណាដែលនាំចូល លក់ ប្រកាសលក់ ឬមានបំណងលក់ដោយចេតនា នូវទំនិញដែលមានម៉ាកក្លែងបន្លំ ឬមានចេតនាផ្តល់សេវាចំពោះសេវាសញ្ញា ម៉ាកសមូហភាព ឬពាណិជ្ជនាមក្លែងបន្លំត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ជនណាដែលនាំចូល លក់ ប្រកាសលក់ ឬមានបំណងលក់ដោយចេតនា នូវទំនិញដែលមានម៉ាកត្រាប់តាមគេ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧.-

ក្នុងករណីមិនរាងចាលចំពោះបទល្មើសនឹងមាត្រា ៦៤ ឬមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេឡើងទាំងទោសពិន័យជាប្រាក់ ទាំងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រានោះ ។

មាត្រា ៦៨.-

ក្នុងករណីជនល្មើសដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះច្បាប់នេះ ជានីតិបុគ្គល នាយកគ្រប់គ្រង អ្នកចាត់ការ ឬតំណាងនៃនីតិបុគ្គលនោះក៏ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចដែលបានចែងសម្រាប់បទល្មើសនោះដែរ លើកលែងតែគេអាចបង្ហាញភ័ស្តុតាងតាមរយៈនីតិបុគ្គលថាគេពុំបានដឹងឮ ឬយល់ស្របនឹងបទល្មើសនោះឡើយ ។

មាត្រា ៦៩.-

ទំនិញទាំងឡាយដែលបាននាំចូល លក់ ផ្តល់ឱ្យសម្រាប់លក់ ឬមានគោលបំណងលក់ដោយបំពានច្បាប់នេះ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៦ ត្រូវរឹបអូស ឬនិងបំផ្លាញចោលតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ទោះជាមាន ឬគ្មានអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបានជាប់ទោសចំពោះបទល្មើសនេះក៏ដោយ ។

មាត្រា ៧០.-

ជនណាដែលបានជំរិត ឬបានទទួលទ្រព្យសម្បត្តិ ឬប្រាក់ ដោយប្រើអំណាចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ជននោះត្រូវចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសហើយនឹងត្រូវផ្តន្ទាទោស តាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១៦

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧១.-

ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីហើយ ត្រូវបានទទួលការចុះបញ្ជីសាជាថ្មីដោយស្របច្បាប់ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នានឹងមាត្រា១១ និងមាត្រា១២ ។ នៅពេលចុះបញ្ជីសាជាថ្មីមុខទំនិញត្រូវកែរៀបចំឡើងវិញឱ្យស្របទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ។

ទោះបីជាបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានកន្លងមក ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ក៏ដោយក៏ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីក្រោមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនោះត្រូវនៅជាធរមាន ហើយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវចាត់ទុកថាបានចុះបញ្ជីតាមច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០២

ព្រះហស្ថលេខា និង ព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហនុ

នស-០២.០២.០០៣៤

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី លេខ: ៤០ ច.ល

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ហត្ថលេខា

ចម ប្រសិទ្ធ

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី [illegible] ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០២

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

[illegible] ណាឌី តាន់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ៦៤ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និង អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០០/០០១ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផលទំនិញ និងសេវា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២០២/០០៦ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០២ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៥៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គនាថ្ងៃទី ០៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១. – គោលបំណង

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងកំណត់ នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ការបដិសេធ ភ្នាក់ងារតំណាង ការប្រកាសសិទ្ធិជាអាទិភាព ការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី និងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន សំដៅអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២. – និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យដូចក្នុងឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ ។

ជំពូកទី ២

លក្ខខណ្ឌទូទៅ នៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក

មាត្រា ៣. – គំរូពាក្យស្នើសុំ

គំរូពាក្យស្នើសុំ ដែលបោះពុម្ពរួចត្រូវចែកជូន ដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយឥតគិតថ្លៃ ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

គំរូពាក្យស្នើសុំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៤. – ភាសាប្រើប្រាស់ក្នុងឯកសារដាក់ពាក្យស្នើសុំ និងការបកប្រែ

តាមការតម្រូវនៃច្បាប់ ឬអនុក្រឹត្យនេះ ពាក្យស្នើសុំត្រូវធ្វើជាភាសាខ្មែរ ឬជាភាសាអង់គ្លេស ។ ឯកសារណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់អមភ្ជាប់ជាមួយពាក្យស្នើសុំ ដែលបង្កើតជាផ្នែកមួយ នៃពាក្យស្នើសុំនោះ ឬ ឯកសារដែលបានដាក់ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដែលប្រើប្រាស់ភាសាណាមួយ ក្រៅពីភាសាខ្មែរ ឬ ភាសាអង់គ្លេស ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយ នូវការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ ឬ ភាសាអង់គ្លេស ។

មាត្រា ៥. – ការបញ្ជាក់ឈ្មោះ អាសយដ្ឋាន សញ្ជាតិ និង និវេសនដ្ឋាន របស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ

១-ឈ្មោះរបស់រូបវន្តបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយនាមត្រកូល និងនាមខ្លួនរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះនីតិបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយឈ្មោះពេញលេញ ជាផ្លូវការរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១. – គោលបំណង

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងកំណត់ នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ការបដិសេធ ភ្នាក់ងារតំណាង ការប្រកាសសិទ្ធិជាអាទិភាព ការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី និងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន សំដៅអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២. – និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យដូចក្នុងឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ ។

ជំពូកទី ២

លក្ខខណ្ឌទូទៅ នៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក

មាត្រា ៣. – ពុំពាក្យស្នើសុំ

ពុំពាក្យស្នើសុំ ដែលបោះពុម្ពរួចត្រូវចែកជូន ដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយឥតគិតថ្លៃ ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

ពុំពាក្យស្នើសុំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៤. – ភាសាប្រើប្រាស់ក្នុងឯកសារដាក់ពាក្យស្នើសុំ និងការបកប្រែ

តាមការតម្រូវនៃច្បាប់ ឬអនុក្រឹត្យនេះ ពាក្យស្នើសុំត្រូវធ្វើជាភាសាខ្មែរ ឬជាភាសាអង់គ្លេស ។ ឯកសារណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់អមភ្ជាប់ជាមួយពាក្យស្នើសុំ ដែលបង្កើតជាផ្នែកមួយ នៃពាក្យស្នើសុំនោះ ឬ ឯកសារដែលបានដាក់ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដែលប្រើប្រាស់ភាសាណាមួយ ក្រៅពីភាសាខ្មែរ ឬ ភាសាអង់គ្លេស ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយ នូវការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ ឬ ភាសាអង់គ្លេស ។

មាត្រា ៥. – ការបញ្ជាក់ឈ្មោះ អាសយដ្ឋាន សញ្ជាតិ និង និវេសនដ្ឋាន របស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ

១-ឈ្មោះរបស់រូបវន្តបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយនាមត្រកូល និងនាមខ្លួនរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះនីតិបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយឈ្មោះពេញលេញ ជាផ្លូវការរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលបំណង

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងកំណត់ នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ការបដិសេធ ភ្នាក់ងារតំណាង ការប្រកាសសិទ្ធិជាអាទិភាព ការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី និងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន សំដៅអនុវត្តច្បាប់ស្ដីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.- និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យដូចក្នុងឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ ។

ជំពូកទី ២

លក្ខខណ្ឌទូទៅ នៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក

មាត្រា ៣.- គំរូពាក្យស្នើសុំ

គំរូពាក្យស្នើសុំ ដែលបោះពុម្ពរួចត្រូវចែកជូន ដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយឥតគិតថ្លៃ ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

គំរូពាក្យស្នើសុំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៤.- ភាសាប្រើប្រាស់ក្នុងឯកសារដាក់ពាក្យស្នើសុំ និងការបកប្រែ

តាមការតម្រូវនៃច្បាប់ ឬអនុក្រឹត្យនេះ ពាក្យស្នើសុំត្រូវធ្វើជាភាសាខ្មែរ ឬជាភាសាអង់គ្លេស ។ ឯកសារណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់អមភ្ជាប់ជាមួយពាក្យស្នើសុំ ដែលបង្កើតជាផ្នែកមួយ នៃពាក្យស្នើសុំនោះ ឬ ឯកសារដែលបានដាក់ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដែលប្រើប្រាស់ភាសាណាមួយ ក្រៅពីភាសាខ្មែរ ឬ ភាសាអង់គ្លេស ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយ នូវការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ ឬ ភាសាអង់គ្លេស ។

មាត្រា ៥.- ការបញ្ជាក់ឈ្មោះ អាសយដ្ឋាន សញ្ជាតិ និង និវេសនដ្ឋាន របស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ

១-ឈ្មោះរបស់រូបវន្តបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយនាមត្រកូល និងនាមខ្លួនរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះនីតិបុគ្គល ត្រូវបញ្ជាក់ដោយឈ្មោះពេញលេញ ជាផ្លូវការរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

២-អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការជាចម្បតាសម្រាប់សម្រួលដល់ការបញ្ជូនតាមប្រៃសណីយ៍ ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ អាសយដ្ឋាន ត្រូវមានការបញ្ជាក់ផងដែរ នូវលេខផ្ទះ ទូរស័ព្ទ និង ទូរសារ ។

៣-សញ្ជាតិត្រូវបញ្ជាក់នូវឈ្មោះរដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលបុគ្គលនោះជាពលរដ្ឋនៃរដ្ឋ ឬប្រទេសនោះ។ ចំពោះនីតិបុគ្គលត្រូវបញ្ជាក់ឈ្មោះរដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលនីតិបុគ្គលនោះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមច្បាប់របស់រដ្ឋ ឬប្រទេសនោះ ព្រមទាំងការិយាល័យ របស់នីតិបុគ្គលនោះដែលបានចុះបញ្ជីរួច ។

៤-និវេសនដ្ឋាន ត្រូវបញ្ជាក់នូវឈ្មោះរដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលបុគ្គលនោះមានទីលំនៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៦. – ហត្ថលេខាក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ក្រុមហ៊ុនមូលធន និង សមាគម

១-ឯកសារដែលត្រូវចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិមួយ ត្រូវមានឈ្មោះរបស់ម្ចាស់ភាគហ៊ុនទាំងអស់ ជាឈ្មោះពេញលេញ និងត្រូវចុះហត្ថលេខា ដោយម្ចាស់ភាគហ៊ុនទាំងអស់ ឬដោយម្ចាស់ភាគហ៊ុនណាមួយ ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចុះហត្ថលេខា ដោយមានបញ្ជាក់ថា ម្ចាស់ភាគហ៊ុននោះចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬដោយតតិយជនណាម្នាក់ដែលមន្ត្រី កាន់កាប់បញ្ជីទទួលស្គាល់ថា ជននោះត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចុះហត្ថលេខាលើឯកសារនោះ។ ឯកសារដែលត្រូវចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមក្រុមហ៊ុនមូលធន ជូសមុខឱ្យនីតិបុគ្គលមួយ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអភិបាលមួយរូប ឬដោយលេខាធិការ ឬមន្ត្រីសំខាន់ដទៃទៀត របស់នីតិបុគ្គលនោះ ឬចុះហត្ថលេខាដោយតតិយជនណាម្នាក់ ដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីទទួលស្គាល់ថា ជននោះត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការចុះហត្ថលេខាលើឯកសារនោះ ហើយឯកសារនោះត្រូវមានប្រថាប់ត្រា របស់នីតិបុគ្គលនោះផង។ ឯកសារដែលត្រូវចុះហត្ថលេខា ក្នុងនាមសមាគមមួយ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីទទួលស្គាល់ថា បុគ្គលនោះបានទទួលសិទ្ធិស្របច្បាប់ ដើម្បីចុះហត្ថលេខា ហើយត្រូវប្រថាប់ត្រារបស់សមាគមនោះផង ។

២-នៅពេលចាំបាច់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អាចស្នើសុំឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងនៃការប្រគល់សិទ្ធិ ក្នុងការចុះហត្ថលេខានោះ ។

មាត្រា ៧. – ភ្នាក់ងារតំណាង

លិខិតប្រគល់សិទ្ធិ ដែលចាត់តាំងភ្នាក់ងារតំណាងមួយឱ្យធ្វើការដាក់ពាក្យ អាចភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ឬ ត្រូវប្រគល់លិខិតប្រគល់សិទ្ធិនោះ ទៅឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ក្នុងរយៈពេល ០២ (ពីរ)ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យ។ ប្រសិនបើការប្រគល់សិទ្ធិនេះ មិនត្រូវបានធ្វើឡើង

និង ធ្វើឡើងមិនសមស្របតាមមាត្រា៥៨ និង មាត្រា៥៩ នៃច្បាប់ និង មាត្រា២៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះទេនោះ ចំណាត់ការតាមនីតិវិធីណាមួយ ក្នុងការចុះបញ្ជី នឹងមិនត្រូវធ្វើឡើងឡើយ ។

មាត្រា ៨. – កម្រៃផ្សេងៗ

កម្រៃផ្សេងៗ ដែលតម្រូវតាមច្បាប់ ឬតាមអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ៣

នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក

ការបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាក និងការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី

ផ្នែកទី ១

ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក និងការបោះពុម្ពផ្សាយ

មាត្រា ៩. – ចំណាត់ថ្នាក់នៃម៉ាក

ក្នុងការចុះបញ្ជី និងការបោះពុម្ពផ្សាយម៉ាក មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវអនុវត្តតាម "ចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ នៃទំនិញ និង សេវា នៃការចុះបញ្ជីម៉ាក" ដែលអនុម័តដោយកិច្ចព្រមព្រៀងនីក្រូង នីស ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៥៧ ហើយដែលចំណាត់ថ្នាក់នេះ បានធ្វើវិសោធនកម្មជាបន្តបន្ទាប់ ។

មាត្រា ១០. – ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក

ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកមួយ ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈគំរូពាក្យស្នើសុំ ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ហើយត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកស្នើសុំ ឬភ្នាក់ងារតំណាងស្របច្បាប់ ។ ពាក្យស្នើសុំមួយ អាចធ្វើឡើងសម្រាប់ការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកមួយ ចំពោះទំនិញ ឬសេវាក្នុងចំណាត់ថ្នាក់មួយ ឬច្រើននៃចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

ការប្រើប្រាស់ម៉ាកពុំមែនជាលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវ នៅពេលដាក់ពាក្យស្នើសុំ ចុះបញ្ជីម៉ាកឡើយ ។

មាត្រា ១១. – ការផ្តល់គំរូម៉ាក

១-ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវគំរូម៉ាក ក្រោមរូបភាពជាក់ស្តែងក្រាហ្វិចច្បាស់ និងមិនរលុប ដែលមានទំហំមិនលើសពី ៨សង់ទីម៉ែត្រ គុណ ៨សង់ទីម៉ែត្រ បិទភ្ជាប់ក្នុងចន្លោះកន្លែង

ដែលបានផ្តល់ជូន នៅលើគំរូពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ។ គ្រប់ករណីទាំងអស់ គំរូម៉ាកត្រូវពិពណ៌នាគ្រប់ចំណុចលំអិតទាំងអស់ ដែលចំណុចលំអិតទាំងនោះ អាចនឹងត្រូវទាមទារក្នុងពេលណាមួយដែលចាំបាច់ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ ប្រសិនបើ មានលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ចំណុចលំអិតទាំងនោះ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកស្នើសុំ ឬដោយភ្នាក់ងារតំណាង ដែលបានទទួលសិទ្ធិ ។

២-គំរូម៉ាកបន្ថែមចំនួន ១៥ (ដប់ប្រាំ) ទៀត ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនឹងគ្រប់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក។ គំរូម៉ាក ដែលបិទភ្ជាប់នៅលើពាក្យស្នើសុំ និងគំរូម៉ាកបន្ថែម ត្រូវមានលក្ខណៈដូចគ្នាបេះបិទ ។

៣-ប្រសិនបើ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថា គំរូម៉ាកណាមួយនៅមិនទាន់សមស្របសម្រាប់ការចុះបញ្ជី មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អាចទាមទារឱ្យផ្តល់គំរូម៉ាកមួយទៀត ដែលសមស្រប ដើម្បីជំនួសគំរូចាស់ ។

៤-នៅពេលដែលគំរូ ឬការចម្លងឡើងវិញផ្សេងទៀត ពុំបានធ្វើឡើងតាមលក្ខណៈ ដូចបានពោលខាងលើនោះ គំរូម៉ាក ឬរូបភាពចម្លងនៃម៉ាក អាចនឹងត្រូវផ្តល់ក្រោមរូបភាព ជាទំហំពេញលេញ ឬ បំព្រួញ និងតាមទម្រង់មួយ ដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថាសមស្រប ។

មាត្រា ១២. – សម្លេងអាន និងការបកប្រែអត្ថន័យរបស់ម៉ាក

តាមការតម្រូវរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ក្នុងករណីដែលម៉ាកមួយ មានពាក្យមួយព្យាង្គ ឬច្រើនព្យាង្គ ជាអក្សរ ក្រៅពីអក្សរខ្មែរ ឬអក្សររ៉ូម៉ាំង ការបំពេញពាក្យស្នើសុំតាមគំរូ ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ហើយនិងការផ្តល់នូវគំរូម៉ាកបន្ថែម ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយផងដែរនូវការសរសេរ សម្លេងអាន និងការបកប្រែអត្ថន័យរបស់ម៉ាកនោះ ឱ្យបានពេញលេញតាមពាក្យមួយព្យាង្គៗ ដោយបញ្ជាក់នូវភាសា ដែលពាក្យនីមួយៗនោះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ១៣. – ការប្រកាសសិទ្ធិអាទិភាព និងការបកប្រែពាក្យស្នើសុំលើកដំបូង

១-អនុលោមតាមមាត្រា៦ នៃច្បាប់ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក អាចអមមកជាមួយសេចក្តីប្រកាសទាមទារសិទ្ធិអាទិភាព នៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំលើកដំបូង នៅក្រៅប្រទេស ក្នុងកម្រិតជាតិ ឬកម្រិតតំបន់ ដែលបានធ្វើឡើងដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិ ដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុង ប៉ារីស ដែលផ្តល់សិទ្ធិអាទិភាពនៅក្នុងរដ្ឋណាមួយ ជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញានោះ។ ក្នុងករណីនេះមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អាចតម្រូវឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំផ្តល់ នូវច្បាប់ចម្លង នៃពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីលើកដំបូងមួយច្បាប់ ដែលបានបញ្ជាក់ថា ត្រឹមត្រូវពីការិយាល័យទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនោះ ក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (៣) នៃមាត្រានេះ ។ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិរបស់គាត់ អាចធ្វើការទាមទារសិទ្ធិអាទិភាព ពីការចុះបញ្ជីលើកដំបូង ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងរដ្ឋ ឬប្រទេសណាមួយ ជាសមាជិករបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោកផងដែរ ។

២-ការប្រកាសអំពីសិទ្ធិអាទិភាព ដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា៦ នៃច្បាប់ និង មាត្រា១៣ កថាខ័ណ្ឌ (១) នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបញ្ជាក់នូវ ៖

ក- កាលបរិច្ឆេទដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង

ខ- លេខដាក់ពាក្យនៃការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ (៣) ខាងក្រោមនៃមាត្រានេះ

គ- ឈ្មោះប្រទេស ដែលអ្នកស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក បានដាក់ពាក្យលើកដំបូង ឬ ក្នុងករណី ដែលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង ទៅជាការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ក្រោមរូបភាពតំបន់ ឬ អន្តរជាតិ។ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ត្រូវបញ្ជាក់ឈ្មោះ ការិយាល័យ និង ឈ្មោះប្រទេស ដែលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនោះ ត្រូវដាក់ ។

៣-ប្រសិនបើនៅពេលដាក់សេចក្តីប្រកាស ដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (១) និង (២) ខាងលើ ហើយអ្នកដាក់ពាក្យពុំទាន់ដឹងលេខដាក់ពាក្យ នៃពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូងទេ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ត្រូវផ្តល់លេខដាក់ពាក្យនោះ ក្នុងរយៈពេល ០៣ (បី)ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ដែលបានប្រកាសសុំសិទ្ធិអាទិភាពនោះ ។ ប្រសិនបើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំផ្តល់ នូវភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ដែលបង្ហាញថា ការដែលគាត់ពុំអាចអនុវត្តបានត្រឹមត្រូវ តាមកាលកំណត់ខាងលើ ដោយសារមានកាលៈទេសៈជាឧបសគ្គមួយចំនួន ហួសពីសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងរបស់គាត់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាចពន្យារពេល ០៣ (បី) ខែទៀតចំពោះកាលកំណត់ នៃការផ្តល់នូវលេខដាក់ពាក្យ ដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះ ។

៤-ក្នុងករណីមានការស្នើសុំសិទ្ធិអាទិភាព នៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង ចំនួន ០២ (ពីរ) ឬ ច្រើនជាង ដែលអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ (១) ខាងលើ ការបញ្ជាក់អំពីការដាក់ពាក្យស្នើសុំសិទ្ធិអាទិភាព អាចបញ្ចូល ក្នុងប្រកាសទាមទារសិទ្ធិអាទិភាព តែមួយបាន ។

៥-ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីរកឃើញថា លក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងឡាយតាមមាត្រា៦ នៃច្បាប់ និង កថាខ័ណ្ឌ (១) (២) និង (៣) ខាងលើ មិនត្រូវបំពេញគ្រប់គ្រាន់ទេនោះ ការប្រកាសទាមទារសិទ្ធិអាទិភាព នឹងមិនត្រូវចាត់ទុកថា បានធ្វើឡើងឡើយ ។

៦-មុនពេលធ្វើការចុះបញ្ជីម៉ាក អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក អាចធ្វើការកែតម្រូវការប្រកាសទាមទារ សិទ្ធិអាទិភាពរបស់ខ្លួន ដែលធ្វើឡើងតាមកថាខ័ណ្ឌនានាខាងលើបាន ។

មាត្រា ១៤. – ច្បាប់ចម្លងនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង

អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានអនុញ្ញាតរយៈពេល ០៣ (បី) ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទាមទាររបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដើម្បីផ្តល់នូវច្បាប់ចម្លង នៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកលើកដំបូង ដោយមានការបញ្ជាក់នូវភាពត្រឹមត្រូវ ។

មាត្រា ១៥. – ការដកពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក

ការដកពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ឬភ្នាក់ងារតំណាងស្របច្បាប់ ហើយត្រូវដាក់ជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

កម្រៃនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក នឹងមិនត្រូវផ្តល់ជូនវិញទេ ក្នុងករណីដែលមានការដកពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ទៅវិញនោះ ។

មាត្រា ១៦. – ការកត់ត្រាពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក និងកាលបរិច្ឆេទដាក់ពាក្យស្នើសុំ

១-មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវកត់ត្រានៅលើសំណុំឯកសារ នៃពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនីមួយៗនូវកាលបរិច្ឆេទពិតប្រាកដ និង លេខរៀងដាក់ពាក្យនៃពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ដោយមានសរសេរអក្សរ KH ភ្ជាប់នឹងរបាផ្ទៀង ហើយសរសេរលេខចំនួន ០៥ (ប្រាំ) ខ្ទង់យ៉ាងតិច ដែលកំណត់តាមលំដាប់លំដោយបន្តបន្ទាប់ ព្រមទាំងលេខចុងក្រោយពីរខ្ទង់នៃឆ្នាំ ដែលទទួលបានសំណុំឯកសារ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនោះ។ នៅពេលដែលមានការកែតម្រូវណាមួយ ឬនៅពេលដែលទទួលបានឯកសារដទៃទៀត ដែលដាក់ជូនក្នុងកាលបរិច្ឆេទខុសគ្នានោះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវកត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទជាក់ស្តែង នៃការទទួលឯកសារទាំងនោះ ។

២-លេខដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (១) ខាងលើ ត្រូវយកមកប្រើក្នុងគ្រប់ទំនាក់ទំនង ជាបន្តបន្ទាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ។

៣-មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវផ្តល់នូវកាលបរិច្ឆេទ នៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក នៅពេលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី បំពេញបាននូវព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវដូចខាងក្រោម៖

ក- ឈ្មោះរបស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក

ខ- អាសយដ្ឋានទំនាក់ទំនង

គ- គំរូម៉ាក ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជី

ឃ- យថាប្រភេទរបស់ទំនិញ ឬសេវា ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជីក្នុងចំណាត់ថ្នាក់នីមួយៗ

ង- កម្រៃនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ដែលតម្រូវសម្រាប់ចំណាត់ថ្នាក់នីមួយៗ នៃទំនិញ ឬសេវា ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ។

៤-មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវចេញលិខិតទទួលស្គាល់ការដាក់ពាក្យ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក នូវលេខរៀង និងកាលបរិច្ឆេទ នៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំ ។

មាត្រា ១៧. – ការច្រានចោលការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ឬការយល់ព្រមទទួលដោយមានលក្ខខណ្ឌ ចំពោះការចុះបញ្ជី និងសវនាការ

១-នៅពេលពិនិត្យសំណុំឯកសារ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា៨ (ក) នៃច្បាប់ ប្រសិនបើ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីសម្រេចច្រានចោល ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកណាមួយ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីការច្រានចោលនោះ ទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំដោយភ្ជាប់នូវព័ត៌មានលំអិតទាំងអស់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ហើយស្នើឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំធ្វើការកែតម្រូវពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីរបស់ខ្លួន និងផ្ញើចម្លើយតបទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬធ្វើការដាក់ពាក្យស្នើសុំធ្វើសវនាការ ក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីពេលទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងអំពី ការច្រានចោលនោះ ។ ប្រសិនបើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកមិនបានអនុវត្តទៅតាមកាលកំណត់ នៃការជូនដំណឹងនេះទេ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនោះ នឹងត្រូវចាត់ទុកថា បានដកពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាករបស់ខ្លួន ។

២-នៅពេលពិនិត្យខ្លឹមសារម៉ាក ដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ដោយធ្វើឡើងតាមមាត្រា៨ (ខ) នៃច្បាប់ ប្រសិនបើ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ព្រមទទួលយកពាក្យស្នើសុំ ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការកែតម្រូវ ការកែសម្រួល ការប្រកាសមិនទាមទារសិទ្ធិ លើចំណុចណាមួយរបស់ម៉ាក ឬការកម្រិតកំណត់សិទ្ធិ ឬ លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវជូនដំណឹងអំពីការសម្រេចរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ។ ប្រសិនបើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មិនឯកភាពចំពោះការកែតម្រូវ ការកែសម្រួល ការប្រកាសមិនទាមទារសិទ្ធិ ឬការកម្រិតកំណត់នៃសិទ្ធិ ឬលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក អាចដាក់ពាក្យស្នើសុំធ្វើសវនាការ ឬផ្តល់នូវការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងពីមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី។ ប្រសិនបើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកឯកភាព ទៅនឹងសំណូមពរឱ្យធ្វើការកែតម្រូវ ការកែសម្រួល ការប្រកាសមិនទាមទារសិទ្ធិ ឬការកម្រិតកំណត់ នៃសិទ្ធិ ឬលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីវិញ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយធ្វើការកែតម្រូវពាក្យស្នើសុំរបស់ខ្លួន ទៅតាមសេចក្តីជូនដំណឹងខាងលើ។ ប្រសិនបើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក មិនធ្វើការឆ្លើយតបតាមកាលកំណត់ និងតាមវិធីណាមួយក្នុងចំណោមវិធីខាងលើ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ត្រូវចាត់ទុកថាបានបោះបង់ចោលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាករបស់ខ្លួន។

៣-ការស្នើសុំធ្វើសវនាការមួយ ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយផ្ញើជូនទៅមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី។ នៅពេលដែលទទួលបានពាក្យស្នើសុំនេះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកយ៉ាងយូរ ០១ (មួយ)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទ ដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ត្រូវអញ្ជើញមកចូលរួមក្នុងសវនាការ ។

មាត្រា ១៨. – ការបដិសេធពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ឬ ការយល់ព្រម ដោយមានលក្ខខណ្ឌរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំធ្វើការជំទាស់

១-បន្ទាប់ពីសវនាការ ឬបន្ទាប់ពីការពិនិត្យពិចារណា លើការស្នើសុំកែតម្រូវ ឬការផ្តល់យោបល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ប្រសិនបើ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីនៅតែបដិសេធការចុះបញ្ជី ឬយល់ព្រមចុះបញ្ជី ដោយមានលក្ខខណ្ឌឱ្យមានការកែតម្រូវ ការកែសម្រួល ការលះបង់ទាមទារសិទ្ធិ ឬការកម្រិតកំណត់សិទ្ធិ ឬលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ហើយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី នៅតែមិនយល់ព្រមទៅនឹងការច្រានចោល ឬការយល់ព្រមទទួលចុះបញ្ជីជូនដោយមានលក្ខខណ្ឌ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវបដិសេធជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ អំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងរយៈពេល ០១ (មួយ) ខែ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងនេះ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី អាចស្នើសុំឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ធ្វើការបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីមូលហេតុដែលនាំឱ្យឈានដល់សេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងឯកសារយោងទាំងឡាយ ដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនេះ ។

២-អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ា អំពីការបដិសេធមិនព្រមចុះបញ្ជី របស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ទៅក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា នៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងរយៈពេល ០៣ (បី) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច របស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

៣-អនុលោមតាមមាត្រា៦២ នៃច្បាប់ ភាគីមានផលប្រយោជន៍ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ា អំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា នៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្មទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងរយៈពេល ០៣ (បី) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច របស់ក្រុមប្រឹក្សាបណ្តឹងតវ៉ា។

មាត្រា ១៩. – ការយល់ព្រមចំពោះការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ការចុះបញ្ជីម៉ាក ការបោះពុម្ពផ្សាយ និង ការចេញវិញ្ញាបនបត្រ

១-ប្រសិនបើ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ព្រម ចំពោះការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ដោយមាន ឬ គ្មានលក្ខខណ្ឌ ឬការកម្រិតកំណត់ណាមួយ ដែលលក្ខខណ្ឌ និងការកំណត់ទាំងនោះ ត្រូវបានយល់ព្រមដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចុះបញ្ជីម៉ាក និងចេញវិញ្ញាបនបត្រ នៃការ

ចុះបញ្ជីម៉ាកជូនអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ហើយត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយការចុះបញ្ជីម៉ាកនោះ នៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

២-មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវផ្តល់នូវលេខរៀងមួយតាមលំដាប់លំដោយ នៃការចុះបញ្ជីម៉ាកនៅលើវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជី ។

៣-ការចុះបញ្ជីម៉ាកមួយត្រូវមាន ៖

ក- គំរូម៉ាក ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី

ខ- លេខដាក់ពាក្យ និង លេខចុះបញ្ជី

គ- ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជី

ឃ- ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់ភ្នាក់ងារតំណាង (ប្រសិនបើមាន)

ង- កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យ និងកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជី

ច- ប្រសិនបើសិទ្ធិអាទិភាពត្រូវបានទាមទារ ហើយការទាមទារសិទ្ធិនោះត្រូវបានយល់ព្រម ត្រូវបញ្ជាក់ឈ្មោះ រដ្ឋ ឬប្រទេស និងលេខដាក់ពាក្យដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំលើកដំបូង ។

ឆ- ចំណាត់ថ្នាក់ និង ទំនិញ ឬសេវាដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ដោយមានបញ្ជាក់អំពីចំណាត់ថ្នាក់នៃទំនិញ ឬសេវានោះ ស្របតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

៤-ការបោះពុម្ពផ្សាយការចុះបញ្ជីម៉ាកមួយ ដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (១) ខាងលើ ត្រូវមានព័ត៌មានមួយចំនួនដូចតទៅ ៖

ក- កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក និង កាលបរិច្ឆេទនៃសិទ្ធិអាទិភាព (ប្រសិន បើមាន)

ខ- គំរូម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជី

គ- លេខដាក់ពាក្យ និង លេខចុះបញ្ជី

ឃ- ចំណាត់ថ្នាក់ និង ទំនិញ ឬ សេវា ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ដោយមានបញ្ជាក់អំពីចំណាត់ថ្នាក់នៃទំនិញ ឬសេវានោះ ស្របតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ

ង- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជី

ច- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ភ្នាក់ងារតំណាង (ប្រសិនបើមាន) ។

មាត្រា ២០. – បណ្ដឹងជំទាស់

១-ក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទ នៃការបោះពុម្ពផ្សាយដូចមាន ចែងក្នុងមាត្រា១៩នៃអនុក្រឹត្យនេះរាល់លិខិតជំទាស់របស់ជនណា ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជីម៉ាក តាមមាត្រា១០ (គ) នៃច្បាប់ ត្រូវធ្វើឡើងតាមគំរូដែលកំណត់ ដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារគាំទ្រនានាជាភស្តុតាងផង ។

២-អនុលោមតាមមាត្រា១០ (ង) នៃច្បាប់ ក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ គិតពីកាលបរិច្ឆេទ នៃការជូនដំណឹងពីបណ្ដឹងជំទាស់ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ត្រូវផ្ដល់អំណះអំណាងជាចម្លើយតបវិញ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយបញ្ជាក់ពីហេតុផលជាមូលដ្ឋាន ក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាករបស់ខ្លួន និងមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារគាំទ្រនានាជាភស្តុតាងផង ។

មាត្រា ២១. – សេចក្ដីប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក និង ភស្តុតាង

១-ដើម្បីរក្សាសុពលភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ឬការចុះបញ្ជីម៉ាកសាឡើងវិញ ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ត្រូវប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ម៉ាក ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាកក្នុងរយៈពេល ០១ (មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីខួបលើកទី ៥ (ប្រាំ) នៃកាលបរិច្ឆេទចុះបញ្ជីម៉ាក ។

២-នៅពេលម៉ាក ត្រូវបានចុះបញ្ជីសាឡើងវិញ ម្ចាស់ម៉ាកត្រូវប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ម៉ាក ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាករបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេល ០១ (មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីខួបលើកទី ០៥ (ប្រាំ) នៃកាលបរិច្ឆេទចុះបញ្ជីសាឡើងវិញ ។

៣-សេចក្ដីប្រកាសអំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាក ត្រូវធ្វើឡើងតាមគំរូដែលបានកំណត់ ដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងត្រូវបង់កម្រៃតាមប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

៤-ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច នឹងត្រូវលុបចេញពីបញ្ជីវិញ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់ម៉ាក ឬភ្នាក់ងារតំណាងខកខានមិនបានប្រកាស អំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះ ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ (១) ខាងលើ ។

មាត្រា ២២. – ការចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ

១-ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ តាមមាត្រា១២ (ខ) នៃច្បាប់ អាចធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ មុនពេលផុតសុពលភាព នៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ហើយពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីសាជាថ្មីឡើងវិញនេះ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយម្ចាស់ម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួច ឬដោយភ្នាក់ងារតំណាងរបស់ខ្លួន ។

២-ការចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ អាចធ្វើឡើងបាន ដោយមានការទូទាត់កម្រៃនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ ដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ (១) ខាងលើ ឬ ធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលនៃការអនុគ្រោះ ដែលអនុញ្ញាតដោយមាត្រា១២ (ឃ) នៃច្បាប់ ។

៣-ការចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ ត្រូវតែកត់ត្រានៅក្នុងបញ្ជីម៉ាក ហើយត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ ។

៤-មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្រ នៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ ទៅឱ្យម្ចាស់ម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួច ហើយវិញ្ញាបនបត្រនោះត្រូវមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោម :

ក- លេខចុះបញ្ជីដើមរបស់ម៉ាក

ខ- គំរូម៉ាក

គ- កាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មីឡើងវិញ និងកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់

ឃ- ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីរួច

ង- ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់ភ្នាក់ងារតំណាង (ប្រសិនមាន)

ច- ទំនិញ ឬសេវា ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ដោយមានការបញ្ជាក់អំពីចំណាត់ថ្នាក់ នៃទំនិញ ឬសេវាស្របតាមចំណាត់ថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

ផ្នែកទី ២
ម៉ាកសមូហភាព និងមោឃភាពនៃការចុះបញ្ជី

មាត្រា ២៣. – ម៉ាកសមូហភាព

មាត្រា៩ រហូតដល់មាត្រា២២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះម៉ាកសមូហភាព តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវមួយចំនួនដូចខាងក្រោម ៖

១-ការទទួលយកពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាព លុះត្រាតែនៅក្នុងពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនោះត្រូវកំណត់ថា ជាម៉ាកសមូហភាព និងមានភ្ជាប់មកជាមួយ នូវច្បាប់ចម្លងនៃបទបញ្ជារួមគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះមួយច្បាប់ ដោយមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ពីអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ។ ការបញ្ជាក់ ដែលធ្វើឡើង ដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក នោះពុំចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានការធ្វើនីត្យានុកូលកម្ម ណាមួយឡើយ ។

២-បទបញ្ជារួមស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ត្រូវកំណត់នូវលក្ខណៈរួម ឬគុណភាពរបស់ទំនិញ ឬសេវាដែលម៉ាកសមូហភាពនោះ ត្រូវជ្រើសរើសយកទៅប្រើប្រាស់ ព្រមទាំង

លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលប្រើប្រាស់ម៉ាកសម្ហូហភាពនោះ ត្រូវធ្វើតាម ។ បទបញ្ជានោះ ត្រូវផ្តល់នូវការត្រួតពិនិត្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ចំពោះការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ដោយស្របទៅតាមប្រការនានានៃបទបញ្ជានោះ ហើយត្រូវកំណត់នូវទណ្ឌកម្មសមល្មម ចំពោះរាល់ការប្រើប្រាស់ដែលផ្ទុយទៅនឹងបទបញ្ជានោះ ។

៣-ច្បាប់ចម្លងមួយច្បាប់ នៃបទបញ្ជារួមស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ត្រូវភ្ជាប់បន្ថែមមកជាមួយនឹងការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាពមួយ ។

៤-ការបោះពុម្ពផ្សាយការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាព តាមមាត្រា១៥ (១) នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលសេចក្តីសង្ខេបនៃបទបញ្ជារួម ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ដែលបានភ្ជាប់បន្ថែមទៅនឹងការចុះបញ្ជីម៉ាកសមូហភាព ។

៥-សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាននានា ដែលប៉ះពាល់ដល់បទបញ្ជារួម ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ចាំបាច់ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

៦-គ្រប់សេចក្តីជូនដំណឹង អំពីការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានបែបនេះ ចាំបាច់ត្រូវកត់ត្រានៅក្នុងបញ្ជីម៉ាក ។ រាល់ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានទាំងឡាយណា នៅក្នុងបទបញ្ជារួម ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាក នឹងពុំមានប្រសិទ្ធភាពជាធរមានទេ របូតទាល់តែការកត់ត្រានេះត្រូវបានធ្វើឡើង ។ សេចក្តីសង្ខេបអំពីការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ដែលបានកត់ត្រារួច ចាំបាច់ត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយជាសាធារណៈ ។

៧-ក្នុងគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ដែលទាក់ទងនឹងមាត្រា១៥ និង មាត្រា១៦ នៃច្បាប់ ម្ចាស់ម៉ាកសមូហភាពដែលបានចុះបញ្ជីរួច អាចប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាពនោះ ដោយខ្លួនឯងបាន លុះត្រាតែម៉ាកនោះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ផងដែរដោយបុគ្គលដទៃទៀត ដែលបានទទួលសិទ្ធិតាមបទបញ្ជារួម ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ម៉ាកនេះ ។ ការប្រើប្រាស់ម៉ាកសមូហភាព ដោយបុគ្គលទាំងនោះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ម៉ាកនោះបានប្រើប្រាស់ ដោយម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ។

មាត្រា ២៤. – មោឃភាព និង ការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជីដោយផ្អែកលើការមិនបានប្រើប្រាស់

១-អនុលោមតាមមាត្រា១០ (ត) មាត្រា១៣ និង មាត្រា១៥ នៃច្បាប់ ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ មានសិទ្ធិដាក់ពាក្យស្នើសុំមោឃភាព ចំពោះការចុះបញ្ជីម៉ាក ទោះផុតកំណត់រយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបោះពុម្ពផ្សាយ ក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការក៏ដោយ ។

២-អនុលោមតាមមាត្រា១៣ (ខ) នៃច្បាប់ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី មានសិទ្ធិលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី នៅពេលម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី មិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌណាមួយ នៃមាត្រា២ ចំណុច " ក " និង មាត្រា៤ នៃច្បាប់ ។

៣-អនុលោមតាមមាត្រា១៤ (ង) មាត្រា២២ មាត្រា២៣ និង មាត្រា២៨ នៃច្បាប់ ម៉ាកមួយត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជី នៅពេលម្ចាស់ម៉ាក ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិបានប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះ ខុសទម្រង់ដើមដែលបានចុះបញ្ជី ហើយរំលោភបំពានទៅលើម៉ាករបស់អ្នកផ្សេង ដែលបានចុះបញ្ជីរួច ។

៤-អនុលោមតាមមាត្រា៤ (ង) មាត្រា១៤ (ង) មាត្រា២២ មាត្រា២៣ និង មាត្រា២៨ នៃច្បាប់ ម៉ាកមួយ ត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជីនៅពេលម្ចាស់ម៉ាកនោះ ឬអ្នកទទួលសិទ្ធិបានបន្ថែមស្លាកសញ្ញា ដូច ឬស្រដៀង ធ្វើឱ្យភន្តច្រឡំ ទៅនឹងស្លាកសញ្ញាល្បីរបស់អ្នកផ្សេង ដែលបានប្រើប្រាស់មុន ។

៥-ការលុបម៉ាកមួយចេញពីបញ្ជី ចាំបាច់ត្រូវតែបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ ។

៦-មានតែការលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី ដោយផ្អែកលើមូលហេតុមិនបានប្រកាស អំពីការប្រើប្រាស់ ឬមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាកតែម្យ៉ាងគត់ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះបញ្ជីឡើងវិញ តាមការស្នើសុំរបស់ម្ចាស់ម៉ាក ឬភ្នាក់ងារតំណាងក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃសម្រេចលុប ។

៧-ក្រោយពីមានសេចក្តីសម្រេច របស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អំពីការផ្តល់មោឃភាពនៃការចុះបញ្ជី ឬ រក្សាទុកការចុះបញ្ជី ឬមួយសម្រេចឱ្យកែតម្រូវម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី បើភាគីណាមួយមិនយល់ព្រមនឹងសេចក្តីសម្រេចនោះ អាចប្តឹងតវ៉ាទៅក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងរយៈពេល ០៣ (បី) ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច ។

៨-អនុលោមតាមមាត្រា៦២ នៃច្បាប់ ភាគីមានផលប្រយោជន៍ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ា អំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងរយៈពេល ០៣ (បី) ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេច ។

៩-ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាប្តឹងតវ៉ា សមាសភាព និង ដែនអំណាចនៃក្រុមប្រឹក្សាប្តឹងតវ៉ា និង នីតិវិធីដោះស្រាយទំនាស់នឹងត្រូវកំណត់ ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

១០-អនុលោមតាមមាត្រា៦២ នៃច្បាប់ នៅពេលតុលាការសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ា តម្រូវឱ្យលុបម៉ាកចេញពីបញ្ជី ឬរក្សាទុក ឬកែតម្រូវម៉ាក មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចនោះ ។

ផ្នែកទី ៣

ការកំណត់បែបបទរដ្ឋបាលសម្រួលដល់ការចុះបញ្ជី និងការដោះស្រាយ វិវាទ ក្រោមនាំងការផ្ទេរសិទ្ធិ

មាត្រា ២៩. – អាសយដ្ឋានសម្រាប់ទាក់ទង

អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់មកឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី នូវអាសយដ្ឋានសម្រាប់ទាក់ទងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងនៃការដាក់ពាក្យ ។

ជនទាំងឡាយណា ដែលពាក់ពន្ធ័នឹងកិច្ចការនានាទាក់ទងនឹងម៉ាក ត្រូវផ្តល់អាសយដ្ឋានទាក់ទងក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដល់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី។

មាត្រា ២៦. – ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះ អាសយដ្ឋាន ឬ អាសយដ្ឋានសម្រាប់ទាក់ទង

១-ការស្នើសុំប្តូរឈ្មោះ សញ្ជាតិ អាសយដ្ឋាន ឬអាសយដ្ឋានសម្រាប់ទាក់ទង ចំពោះពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ឬម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីរួច ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវទូទាត់កម្រៃដូចមានចែងក្នុងប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

២-មុនពេលអនុវត្តតាមសំណើនៃការសុំប្តូរឈ្មោះ សញ្ជាតិ អាសយដ្ឋាន ឬ អាសយដ្ឋាន ទាក់ទង មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីត្រូវទាមទាររកភស្តុតាងនៃការសុំប្តូរនោះ។

៣-ប្រសិនបើសំណើសុំប្តូរឈ្មោះ សញ្ជាតិ អាសយដ្ឋាន ឬអាសយដ្ឋានសម្រាប់ទាក់ទង ត្រូវបានអនុញ្ញាត មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវធ្វើការកែតម្រូវ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ឬកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីដើមនៃម៉ាក និង កត់ត្រាក្នុងបញ្ជីម៉ាក។

មាត្រា ២៧. – ការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ កិច្ចសន្យាផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ

១-សំណើសុំប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់តាមមាត្រា៤៨ ត្រូវធ្វើឡើងតាមគំរូដែលមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម រួចផ្ញើជូនមកមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដោយត្រូវទូទាត់កម្រៃ ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

២-ការបោះពុម្ពផ្សាយជាសាធារណៈ អំពីការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ត្រូវបញ្ជាក់នូវព័ត៌មានដូចតទៅ ៖

ក- ម៉ាក ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនេះ

ខ- លេខដាក់ពាក្យ និង លេខចុះបញ្ជី

គ- កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក កាលបរិច្ឆេទទាមទារសិទ្ធិអាទិភាព (ប្រសិនបើមាន) និងកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីម៉ាក

ឃ- ឈ្មោះ អាសយដ្ឋានម្ចាស់ម៉ាកដើម និង ឈ្មោះ អាសយដ្ឋានម្ចាស់ម៉ាកថ្មី ដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងការប្តូរម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនេះ

ង- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ប្តូរឈ្មោះម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។

៣-កិច្ចសន្យាផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលបានដាក់ជូនមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ដើម្បីស្នើសុំធ្វើការកត់ត្រាតាមមាត្រា៥២ នៃច្បាប់ ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវវិញ្ញាបនបត្រថតចម្លងមួយច្បាប់ និងលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ និងកិច្ចសន្យាផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណច្បាប់ដើម ឬច្បាប់ចម្លង ដែលបញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវមួយច្បាប់ ។

មាត្រា ២៨. – ការចាត់តាំងភ្នាក់ងារតំណាង អាសយដ្ឋានសម្រាប់ទាក់ទង

ការចាត់តាំងភ្នាក់ងារតំណាងមួយ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ ដែលត្រូវបញ្ជាក់ភាពស្របច្បាប់ និងចុះហត្ថលេខា ដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ឬប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកច្រើននាក់ ការចុះហត្ថលេខាត្រូវធ្វើឡើង ដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកទាំងនោះ ។ អាសយដ្ឋានរបស់ភ្នាក់ងារតំណាង ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអាសយដ្ឋានប្រើប្រាស់សម្រាប់ទាក់ទងរវាងបុគ្គលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ដែលត្រូវបានចាត់តាំងជាភ្នាក់ងារតំណាង ហើយព័ត៌មានផ្សេងៗត្រូវផ្ញើតាមរយៈភ្នាក់ងារតំណាងនោះ ។

មាត្រា ២៩. – ចំនួនថ្ងៃដែលពុំត្រូវរាប់បញ្ចូល

នៅពេលដែលថ្ងៃចុងក្រោយសម្រាប់បំពេញការងារ ឬសម្រាប់ចាត់វិធានការណាមួយ ត្រូវចំថ្ងៃឈប់សម្រាក ថ្ងៃបន្ទាប់ត្រូវបានចាត់ទុកថា ស្របច្បាប់ ចំពោះការបំពេញការងារ ឬ ចាត់វិធានការ ។

មាត្រា ៣០. – ការស្នើសុំពិនិត្យបញ្ជីម៉ាក និងការស្នើសុំដកស្រង់ព័ត៌មានពីបញ្ជីម៉ាក

ការស្នើសុំពិគ្រោះយោបល់អំពីបញ្ជីម៉ាក ត្រូវបានអនុញ្ញាត ដោយផ្អែកតាមសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ របស់ភាគីណាមួយដែលមានផលប្រយោជន៍ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវធ្វើការថតចម្លងឯកសារក្នុងបញ្ជីម៉ាក និងឯកសារដទៃទៀត ព្រមទាំងបញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវផង ។

មាត្រា ៣១. – ការកែតម្រូវកំហុស

ការកែតម្រូវកំហុសតាមមាត្រាទី៥៦ នៃច្បាប់ អាចធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី នៅពេលបានទទួលសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយដែលសំណើនោះបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយ ដែលមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថា សមស្រប ឬ ធ្វើឡើងតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្ទាល់របស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ រាល់ការកែតម្រូវ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅបុគ្គលទាំងអស់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ហើយត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយជាសាធារណៈ ដោយមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី បើយល់ឃើញថា ជាការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៣២. – សវនាការ

១-មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវចាត់ចែងឱ្យមានសវនាការ បើភាគីណាមួយ ឬភាគីទាំងពីរនៃជំលោះស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឱ្យមានសវនាការមុនពេលចេញសេចក្តីសម្រេចណាមួយ ។ ពាក្យស្នើសុំសវនាការនេះ ត្រូវធ្វើឡើងនៅមុនពេល ឬក្រោយពេល ០១ (មួយ) ខែ នៃថ្ងៃដាក់ពាក្យបណ្តឹង ឬឯកសារគាំទ្ររបស់ខ្លួនមកមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។ ក្នុងករណីគ្មានពាក្យស្នើសុំសវនាការ ជាថ្នូរការតាមការកំណត់ខាងលើ តាមឆន្ទានុសិទ្ធិដែលផ្តល់ដោយច្បាប់ ឬដោយអនុក្រឹត្យនេះ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីអាច

ចេញសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានសវនាការ ឬបើយល់ថា ចាំបាច់ត្រូវអញ្ជើញភាគីនៃជម្លោះមកធ្វើសវនាការ ។

២-នៅពេលទទួលបានសំណើសុំធ្វើសវនាការ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីកាលបរិច្ឆេទ នៃការបើកសវនាការយ៉ាងតិច ០៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការមុនពេលបើកសវនាការ ទៅឱ្យបុគ្គលដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំធ្វើសវនាការ និងបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

មាត្រា ៣៣. – ទំនាក់ទំនងតាមរយៈប្រៃសណីយ៍

១-សេចក្ដីជូនដំណឹង ពាក្យស្នើសុំ ឬឯកសារដទៃទៀត ដែលផ្ញើទៅឱ្យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី តាមបញ្ញើប្រៃសណីយ៍ ត្រូវបានចាត់ទុកថា បានផ្ដល់នៅត្រឹមកាលបរិច្ឆេទ ដែលបញ្ញើទាំងនោះត្រូវបានទទួលដោយការិយាល័យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី។ នៅពេលទទួលបានឯកសារទាំងនោះ ការិយាល័យមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ត្រូវវាយត្រាចូល ចុះលេខ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំទទួលជាបន្ទាន់ ដើម្បីជាភស្តុតាងបញ្ជាក់ អំពីពេលវេលាទទួលឯកសារទាំងនោះ ។

២-កថាខ័ណ្ឌ ១ ខាងលើ នឹងមិនត្រូវបានអនុវត្តទេ ចំពោះការកំណត់អំពីកាលបរិច្ឆេទដាក់ពាក្យក្នុងករណីផ្ទុយនឹងមាត្រា១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៣៤. – ភស្តុតាង

១-ភស្តុតាងទាំងឡាយដែលដាក់ជូនពិនិត្យ ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈលិខិតប្រកាស ឬតាមរយៈលិខិតថ្លែងសច្ចា។

២-ប្រសិនបើមន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីយល់ថា សមស្របចំពោះករណីដោយឡែកណាមួយ មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី អាចសាកសួរដោយផ្ទាល់មាត់ជាជំនួស ឬជាការបន្ថែមលើភស្តុតាងដទៃទៀត ហើយអនុញ្ញាតឱ្យសាក្សីណាមួយចូលរួម ដើម្បីបញ្ជាក់លើលិខិតថ្លែងសច្ចា ឬលិខិតប្រកាសរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣៥. – លិខិតប្រកាស និងលិខិតថ្លែងសច្ចា

លិខិតប្រកាស ឬលិខិតថ្លែងសច្ចា ត្រូវធ្វើឡើងនៅចំពោះមុខមន្ត្រីកុងស៊ុល ឬសារការី ឬអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈច្បាប់ ដែលមានការទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវ ។

មាត្រា ៣៦. – អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៣៥ មាត្រា៣៧ មាត្រា៣៨ មាត្រា៤២ និងមាត្រា៤៦ នៃច្បាប់ រួមមានអង្គភាពគយ និងរដ្ឋាករ នាយកដ្ឋានកម្ពុជាត្រួតពិនិត្យធំនិព្វនីយកម្ម-

អាហារីណា និងបង្ក្រាបការក្លែងបន្លំ ហៅកាត់ថាកាំកុងត្រូល នៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និង នគរបាល មានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៣៧. – **ការបោះពុម្ពផ្សាយ និង ព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ**

ចំណុចពិសេសទាំងឡាយរបស់ម៉ាក និងចំណោត់ការនានា ព្រមទាំងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដែលតម្រូវឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយដោយច្បាប់ ឬអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវតែបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ តាមការណែនាំរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជី ។

ជំពូកទី ៤

វិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន

មាត្រា ៣៨. – **ពាក្យប្តឹង**

១-អនុលោមតាមមាត្រា៣៥ និងមាត្រា៣៦ នៃច្បាប់ និង ច្បាប់ ស្តីពីកាគ្រប់គ្រង គុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផលទំនិញ និងសេវា ម្ចាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី ឬអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬភ្នាក់ងារតំណាងស្របច្បាប់ អាចធ្វើពាក្យប្តឹងទៅរដ្ឋបាលគយ និង រដ្ឋាករ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬតុលាការឱ្យព្យួរទុកនូវការធ្វើបែបបទទំនិញណា ដែលសង្ស័យថា មានម៉ាកក្លែងក្លាយ ដោយបង្ហាញនូវភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា គាត់ជាម្ចាស់នៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី ។

២-ក្នុងរង្វង់មិនលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវចេញប្រកាសអន្តរក្រសួងមួយ អំពីគំរូនៃពាក្យប្តឹង និងតម្រូវការនានាស្របតាមច្បាប់ជាធរមាន។

៣-ពាក្យប្តឹងនោះមានសុពលភាព ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹង។ ពេលផុតសុពលភាព អ្នកដាក់ពាក្យត្រូវធ្វើពាក្យប្តឹងឡើងវិញ បើសំណូមពរនៃការឃាត់ និងត្រួតពិនិត្យទំនិញនៅមាននៅឡើយ។

មាត្រា ៣៩. – **កម្រៃរដ្ឋបាល**

ពាក្យប្តឹងនីមួយៗ ត្រូវអមមកជាមួយនូវការទូទាត់កម្រៃរដ្ឋបាល ដែលកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។

មាត្រា ៤០. – **កាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកដាក់ពាក្យប្តឹង**

ក្រៅពីកាតព្វកិច្ចនានាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៣៥ មាត្រា៣៦ និងមាត្រា៣៨ នៃច្បាប់ អ្នកដាក់ពាក្យមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ចំពោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឃ្លាំងដែលត្រូវស្តុកទំនិញនៅពេល

ឃាត់រក្សាទុក។ ឃ្លាំងស្តុកទំនិញត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណកំពង់ផែ ឬក្នុងបរិវេណមាត់ច្រកនាំចេញ នាំចូល ដែលបានកំណត់ និងគ្រប់គ្រងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមច្បាប់ជាធរមាន។ ការចំណាយនានាក្នុងការបំផ្លាញចោលទំនិញមិនស្របច្បាប់ ជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកដាក់ពាក្យ ។

មាត្រា ៤១. – ការបដិសេធចំពោះការឃាត់ទុកទំនិញសង្ស័យថា មានម៉ាកក្លែងក្លាយ

អង្គភាពគយ និងរដ្ឋាករ ឬ កាំកុងត្រូល អាចមានសិទ្ធិបដិសេធការស្នើសុំឃាត់ទំនិញ ដែលសង្ស័យ ឬមានម៉ាកក្លែងក្លាយ តែក្នុងករណីដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំឃាត់ទំនិញ មិនបានអនុវត្តតាមការទាមទារណាមួយ របស់អង្គភាពគយ និងរដ្ឋាករ ឬ កាំកុងត្រូល ដែលស្របតាមមាត្រានានានៃច្បាប់ និងអនុក្រឹត្យនេះប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា ៤២. – ចំណាត់ការ និង ថេរៈវេលា

បែបបទ និងថេរៈវេលានៃចំណាត់ការនានារបស់អង្គភាពគយ និងរដ្ឋាករ និង ឬកាំកុងត្រូល ត្រូវអនុលោមតាមជំពូកទី១០ នៃច្បាប់ និង មាត្រានានានៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ជំពូកទី ៥

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៣. –

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៤៤. –

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១[illegible] ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៤៤
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ